"A RIGHTEOUS HEART SEEKETH AFTER KNOWLEDGE"

THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

1961—'62.

VOL. XVII

EDITED BY
Rev. Fr. J. Hilarion, C.M.I.
AND
Printed and Published by P. I. Joseph at
The Little Flower Industrial Press,
Thevara, Ernakulam-3

THE MAGAZINE COMMITTEE

PRESIDENT

Rev. Dr. Theobald, C. M. I

EDITOR

Rev. Fr. J. Hilarion, C. M. I.

TREASURER

Rev. Fr. Eleazar, C. M. I.

STAFF REPRESENTATIVES

Mr. Mathew Ulakamthara, M.A. (Malayalam Section)

Prof. Kerala Varma Thampuran, B.A., B.Com., C.D.A., F.C.A.
" C. J. Daniel, B.Sc. (Hons.)
" M. V. Varghese, M.Sc.

Prof. P. Narayana Menon, M.A.
Mr. K. E. Antony, M.A.
" K. C. Jacob, M.A.
" M. K. Abraham, B.A.

STUDENT REPRESENTATIVES

A. Abraham, III B.Com.
P. I. Joseph, I M.Sc.
K. J. Joseph, II B.Sc.
P. J. Mathew, II B.Sc.

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT
THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

Form IV

See Rule 8

1. Place of Publication	Thevara.
2. Periodicity of its Publication	Annual.
3. Printer's Name	Mr. P. I. Joseph.
Nationality	Indian.
Address	Padickaparambil, Thevara.
4. Publisher's Name	Mr. P. I. Joseph.
Nationality	Indian
Address	Padickaparambil, Thevara.
5. Editor's Name	Fr. J. Hilarion, C. M. I.
Nationality	Indian
Address	S. H. College, Thevara, Ernakulam-3.
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital	Very Rev. Fr. Prior, S. H. Monostery, Thevara, Ernakulam-3.

I, P. I. Joseph, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Dated 11-5-'62. Signature of Publisher (Sd)

CONTENTS

	PAGE
Editor's Notes	1
Principal Speaks	5
Solemn Pledge	9
Social Work	10
The Cosmic Age	12
The Future of U.N.O.	14
Boy or Girl	19
Philosophy of Planning	21
Colonialism	25
If Communists gave up their Colonies	27
Gagarin–A Fake?	29
Ghosts!!!	30
University Education in India	32
Sesquipedalian	37
Mixed Economy for India	39
Isms in Art and Literature	42
Aerodynamics	46
Autobiography of a Question Paper	48
Socialistic Pattern of Society	51
Advertisement and Commerce	53
The Atomic Reactors of India	56
Prize Winners	58
Annual Reports	61
വൈകാരികോദ്ഗ്രഥനം ഇന്ത്യയിൽ	1
കാത്തിരിപ്പ്!	3
പുകവലി	4
ഒരു പൂവിന്റെ കഥ	6
പെരിയാറൊഴുകുന്ന നാട്ടിൽ (റേഡിയോനാടകം)	7
എൻ.സി.സി.	9
ഓർമ്മയുടെ സാനുക്കളിൽ	10
ഇണ്ണുകളുടെ പറുദീസയിൽ	12
കാവ്യദേവിയോട്	14
കല ജീവിതത്തിൽ	15
"അവനെ ക്രൂശിക്കുക"	16
മതവും രാഷ്ട്രവും	18
വിവാഹസമ്മതം (ചെറുകഥ)	19
ഡാൻസിംഗ്ഗേളിന്റെയും കിസ്സിംഗ്റോക്കിന്റെയും നാട്ടിൽ	22
..എങ്കിലും പാടട്ടെ ഞാൻ!	24
ജെയിംസ് ജോയ്സ്	25
വിണ്ണിലേക്ക്	26
ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ തകർച്ച (ചെറുകഥ)	27
ഞങ്ങളുടെ ഫ്ളഡ് റിലീഫ്	30
അജപാലരംഗം	32
Hindi & Sanskrit	33
ADVERTISEMENTS	i–xviii

SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

Cor Rectum Inquirit Scientiam

VOL. XVII | THEVARA, ERNAKULAM | APRIL 1962

Editor's Notes

REFORM IN EDUCATION

There is, to day, much glib talk about education, particularly the reform of University Education in India. But no scheme that is divorced from eternal verities and religio-moral principles can ever reform the education of our adolescent youth Everywhere in the modern world the demand is mainly for scientific and technological studies. It is, indeed, an interesting piece of news that a two-and-a-half million-dollar aid will be extended by the UNESCO for development of science education at the secondary and university levels in India over a period of six years from 1963. No doubt, whatever is spent on education especially scientific and technological education is bound to prove a rich investment for a nation. Yet no nation can afford to ignore the study of the God-centred moral science which aims at developing in man the sense of truth, justice, charity and the divine. It is this divinising and humanising science that makes us think in terms of the fatherhood of God and the brotherhood of man and enables us to appreciate spiritual and human values without which no society can progress nor live in peace. As Newman says "Religious doctrine is knowledge. This is the important truth little entered into at this day . . . University teaching without theology is simply unphilosophical. Theology has at least as good a right to claim a place there as astronomy." Yet, we would ask, how many state- run universities in the technicalised, shrinking world to day have chairs or lectureships in religious or moral science? This is a self-answered question. However, let us hope that at least the universities of India which prides itself on an ancient spiritual heritage will take the lead in the matter of training youth in the religio-ethical and other allied vitalising sciences.

INTEGRITY BEFORE INTEGRATION

"National Integration" has, by now, become almost a cliche in India and it has been filling, of late, much space in the press. It is gratifying to see our national leaders making all-out efforts to quell the fissiparous tendencies and forging our emotional and national unity which is of course a *sine qua non* for the successful functioning of democracy in a multi-religious, multi-racial and multi-lingual country like India. Education, no doubt, is the most potent and important means to

bring about this great national desideratum. As Dr. Radhakrishnan says "National integration could not be built by brick and mortar or with chisel and hammer. It has to grow silently in the minds and hearts of men and must be developed through the process of education which though slow would have a permanent effect." Nevertheless, we believe that integrity must come before integration, integrity of character that makes us bold enough to fight against dishonesty, corruption and nepotism and to give individuals, communities and states their due. Hence the need to teach our growing youth the lessons of honesty, charity, justice and fine sensibility. We should also instil into them a sense of national responsibility. Unless this too is done, as Dr. Hussain says "Our efforts to achieve national and emotional integration would be retarded." Moreover we know men are, by nature, both rational and emotional. So it is not enough that our young men and women are persuaded of their responsibility to the nation. Their impulses and emotions must be carefully cultivated too. They must be trained to live and learn and play in the spirit of love and tolerance, co-operation and conciliation chiefly during the heat-emitting periods of college elections, at youth festivals, athletic meets and such like inter-collegiate competitions. Thus the forces of internecine jealousy and disintegration can be destroyed and a healthy united nation built up.

In this connection we are happy to record that our college with 1210, students of different castes and religious persuasions and 69 teachers to guide them, is verily a "Family writ large." This family spirit seeking for a wider fulfilment was evidenced by the solemn pledge our students made to Prime Minister Jawaharlal Nehru whom their representatives met at Bolghatty Palace on the 8th of February 1962. Hearty congratulations to our patriotic young friends on their generous resolve to live and work for the composite oneness, security and solidarity of our motherland.

LINGUISTIC CHAUVINISM

At a time when we hear so much of National Integration it is quite disappointing to see the much-criticised linguistic chauvinism being encouraged by some of the so-called leaders and educationists of our nation and made to stand in the way of its unity and progress. By them Hindi is lauded to the skies and English is derided and denied its pride of place in our Universities. We believe that when these purblind patriots are trying to oust that rich and beautiful language from our centres of higher education they are really undermining the cultural integration that has been forged thus far and the emotional integration that has yet to be fostered among the future generations of Indian intelligentsia. In case we are compelled to introduce Hindi or any other regional language as the medium of instruction at the University stage instead of English that has been acting as an emotional link between the various Indian States and communities and as a cultural window on the world around us, our learning and culture will be impoverished and our educational standards will be considerably lowered with tragic results on the country as a whole. If India were to emerge as a strong and united nation and play its role in international affairs we have to get a sound knowledge of English which keeps us abreast of developments in other countries in all fields of knowledge. Hence English should, at all costs, be retained in our universities for the intellectual rehabilitation, the emotional integration and the international prestige of our country. We hope that the judgment of the learned Gujarat High Court against the Gujarat University which attempted to introduce Gujarati or Hindi as the medium of instruction instead of English, will open the

eyes of the other universities that are trying to impose the regional laguage medium upon their colleges. To quote Radhakrishnan, "The country should not be Balkanised in the name of regional languages . . . Let us cling to English". But it is quite disconcerting to hear that even the suggestions of eminent educationists have been unsympathetically turned down. The Inter-university Board that recently met at Tirupati could not find a solution and make any decision as regards the use of English at college level. May be they are hoping to find a solution through the policy of procrastination!

STUDENTS AND SOCIETY

Conceptions concerning the function of a University has much changed throughout the world to day. The old idea of the University as an institution of higher education functioning apart from the society has almost gone out of practice. The recent phenomenon of "University Extension" aims not only at increasing the number of students in the Universities but also at bringing them into close and effective contacts with the society of which the University is a part and through whose economic and moral support it exists. It is, therefore, only just and fair that the University students extend their responsibilities to the society and place the benefits of their culture and technical know-how at the disposal of the entire nation.

India has a population of more than 43.8 crores and she lives in villages which number 550,000. Ours is a vast subcontinent with a marked cultural unbalance and with numerous complex problems. These problems are being tackled by her "Five-Year Plans." Yet in these huge nation-building programmes our students also have an important role to play. Their task, no doubt, is hard and backbreaking. Still as R.N. Kohi of the National Council of University Students of India (NCUSI) says "With determination and a spirit of service" the students should "march shoulder to shoulder smilingly accepting the challenge of the problems facing the country." It is also the task of the University to guide and help our youth by altering their study programme and other activities to ensure that the work of each student contributes to the material, mental and cultural development of the backward and less fortunate people of our country. We may take a justifiable pride in the fact that the university students of India evince a keen interest in the social and national service programmes sponsored by the Central Government and recommended by their Universities. We know how generous was their response to the appeal issued from the NCUSI and how much they have done to alleviate the distress and poverty of the people. When vast areas of Kerala were in floods the students of our College collected clothes, food stuffs, house-building materials and a good some of rupees and distributed them among the flood-stricken people. Our hats off to them.

However we should like to remind the enthusiastic youngmen and women of our universities that while offering financial and material assistance to their poor fellowmen they should see that the people are helped and trained to solve their problems by themselves. We shall simply work side by side with them with equal feeling and hope in the search for solutions. It is also important to insist on the fact that we should not practise some kind of misunderstood charity by way of gifts and alms which is denigrating to those who receive them and forces them to depend on the resources of others. Again we should work with those who live in misery and ignorance not as superiors but as equals. As our Prime Minister has said "We have to look to our people, go to them, talk and discuss with them and work with them. ....We must function...... as partners in a

joint undertaking ... We should go to them not with the pride of knowledge but in humility of spirit."

THE WORLD UNIVERSITY SERVICE

The social urges and energies of our students may be canalised to a wider world outside our own country especially to the suffering and needy students of other countries who too are members of the "Family of Man". Here we should like to draw the attention of our students to the resolution 115 of the nineth ISC. In that resolution the ISC declares a "Universal Student Solidarity Week" and requests student communities throughout the world to organise fund-raising activities and other expressions of co-operation and solidarity in aid of students all over the world. Although many organisations have managed fund-raising programmes "World University Service" (WUS) is probably the one which has been functioning most usefully and successfully. It is a world-wide organisation of students and teachers battling against ignorance, poverty and need on an international scale. It renders help to the university students throughout the world in their most crucial needs. So we would most heartily recommend its activities also to the service-minded students of our University.

ABOUT OURSELVES

Our College founded in 1944 with the aim of making our youth learned as well as righteous minded has, by the blessings of God, grown up to its present enviable size and position and has helped many to achieve the high ideal she stands for. The College has had a record of steady progress and she consoles herself with the thought that she has served a very useful purpose in the field of education in this part of South India. The University of Kerala which is going to celebrate its Silver Jubilee may look upon our College as one that has added to its credit distinguishing herself not only in University examinations but also in cultural and other extra-curricular activities.

The academic year under review has witnessed a notable event which is none other than the starting of the M. S. W. and M. Com. courses in addition to the M. A. (Economics) and M. Sc. (Zoology) thus bringing the number of postgraduate courses in our College to four. The new post-graduate courses were formally inaugurated by Dr. K. C. K. Raja, the Vice Chancellor of the University of Kerala, who has taken a personal and paternal interest in introducing them in our College despite of so many formidable barriers. We are happy to record that our College was the first to start the B. Com. Course in Kerala and is also the first to begin the D.S.S. and M.S.W. Courses in the University of Kerala. We are, of course, aware of the magnitude of the task of conducting so many expensive courses quite in accord with the policies and demands of the University. Yet we make bold to forge ahead in the hope that our "Benign Mother" the Kerala University and the University Grants Commission would extend their helping hands to us and lighten the burden that rests upon our shoulders.

Fr. J. Hilarion, C.M.I.

PRINCIPAL SPEAKS

ANNUAL REPORT, 1961 - 62

It is now almost 18 years since the Sacred Heart College opened its doors to students on June 16, 1944. While it is but a short span in the life of an academic institution, nevertheless, it provides a landmark or vantage point from which we can gauge something of the accomplishments of the past, and try to learn some useful lessons for the future. It is not my intention to review even briefly the high points of the history of the Sacred Heart College even though it is a fascinating story with which all of us should be familiar. Like all other human institutions, a College grows great in proportion to the greatness of the men associated with it. In the providence of God and with the generous interest and help of of the civil and ecclesiastical authorities our College has achieved eminence because of the unselfish devotion of so many accomplished members of its staff and the complete co-operation of the large number of its students. Their understanding and dedication to the purpose of University education has made it possible to provide an overall climate in which there is an opportunity for us to mature into what John Stuart Mill called "capable and cultivated human beings".

As we enter upon what should be a record year for our College, we pay reverent tribute to those who have gone before us and who provided the splendid opportunities we now enjoy. We should endeavour to make concrete in our lives their spirit of dedication for realising the goal cherished by them, that of furthering the cause of higher education by founding a University of our choice.

Instead of conceiving education solely in terms of qualification for a career or as vocational training even though it be for the profession of a gentleman we regard study as a duty, an apostolate. We form a family bound together by the bonds of a common objective. As an authority points out, a University study is not merely the process of acquiring knowledge, but a life. "Praying together and playing together are as important as working together and that examinations are tests of character as well as capacity". This family concept points up to the power and reciprocal obligations arising from personal influence. Perhaps, there is a tendency in our time, with all the emphasis on curricula and techniques, to discount the personal factor in education. I do not, of course, in any way minimize the value of improved methods, but I do emphatically assert that education is, as St. Thomas Aquinas has put it, a co-operative act and that the effective operation of any programme is dependent upon a two-fold influence which is exerted on the actual process of learning;—and a more subtle and indefinable effect on one's outlook and character arising, if you will, from the contagion of intimacy.

This is obtained not so much in class rooms as in hostels, play-grounds, and activities in the various associations under the College Union. In one of his luminous passages Cardinal Newman goes so far as to say that "the personal influence of the teacher is able in some sort to dispense with an academical system, but the system cannot in any sort dispense with personal influence". The staff and students here have

formed themselves into a Union with a Chairman, Secretary and other officials elected from among themselves. Each branch association is guided by a member of the staff who exerts his personal influence and stamps upon it his personality. Prof. P.T. Chacko needs special mention, as he was ably and successfully guiding the entire Union as its Vice-President. Special mention is again deserved by the members of the Planning Forum, and the Social Service Society both of which turned out a good record of work. Our students strove their best with their teachers to do relief work in the areas devastated by the unprecedented floods of this year. I record my warm appreciation of their work and hope that the lessons of self-less service which they have now picked up will stand them in good stead in future.

It is now two years since the National Cadet Corps was started in this College. Our cadets belong to three wings: viz. the Navy, the Infantry and the Rifles. The Naval cadets go to the town for their training, while the two others have their officers and training centre here itself. I am pleased with their smart turn-out and efficiency, and I congratulate them and their officers, Lt. T. C. Mathew and Lt. M. K. Abraham.

In sports and games, this College has never lagged behind. We won this year the 'Fr. Bartholomeo Memorial' Trophy for Basket ball, the Ernakulam District Championship Shield for Athletics and the College League Championship Trophy for Football. In the Republic Day Parade, we carried away the second prize. Creating 3 new College records in races, C. V. Mathew of the M.S.W. class became the champion of the Year. He also won selection as a member of the Kerala University and the Kerala State Athletic Teams. Gregory Tharakan of the Pre-University class set up a new College record for 800 Metres Race. P. P. Joseph (I M.Sc.), K. J. Joseph (Pre. Univ.) and P. J. Mathew (DSS) secured selection to the Kerala State Basketball team. I congratulate all these students who have brought credit to themselves and to their College. I wish them good luck in the game of life as well, which I want them to take in the best sportsman-spirit.

Lest in the light of the above, you should carry away the impression that we have been having all play and no work, I think I should mention a word about the academic work we have turned out, and the modest success we have achieved in this filed. The following is a summary of examination results:

Examn.	No. of students appeared	Nos. passed in			Pass per centage
		I Cl.	II Cl.	III Cl.	
Pre-University ..	268	6	34	96	51
B. A. Economics ..	10	1	1	6	80
„ Malayalam ..	4	1	—	2	75
B. Sc. Mathematics ..	5	3	2	—	100
„ Physics ..	21	4	6	6	76
„ Chemistry ..	27	3	11	9	85
„ Botany ..	14	—	9	5	100
„ Zoology ..	21	—	11	10	100
B. Com. ..	47	—	17	14	66
Final M.A. ..	13	—	8	5	100
Final M.Sc. ..	6	1	4	1	100
D. S. S. ..	19	—	—	14	72

Special mention must be made of the brilliant achievements of Mr. A. V. Sebastian, M. Sc., who came out first in rank with a First class in the University in the last M. Sc. Degree Examination in Zoology and of Mr. T. V. George who secured a double first class in the 2nd & 3rd parts in the last B. A. Degree Examination. In the B A. Degree Examination, in Economics, K. Jose Thomas, has passed with distinction in the first class, winning the 'Karikuzhi Mathulla Memorial' medal.

Mention must also be made of a scheme of special aid to poor students, we introduced from the beginning of this academic year. Out of what we could make of the collections from students and of donations from the Management together with a contribution of Rs. 2,000 received from the Ministry of Education, we have been able to give relief to a number of students to the tune of Rs. 5,000 in all, by way of fee, examination fee, purchase of text books & note-books, noon-meals and evening tiffin. Besides 10 students of the Pre-University class received at the hands of the Management merit scholarships in the form of full tuition fee remission.

I am glad to announce the receipt of two new endowments, one of Rs. 1,000/- from Sri V. J. Mathew, Vadakkekalam, of M/s. Pothen Joseph & Sons, Alleppey, for the annual award of a gold medal in the name of the late Chev. Pothen Joseph, to the best student of this College, who passes with a first or 2nd class in the M. A. Degree Examination in Economics, and the other of Rs. 2,000/- from the Pothanikat Family, Kothamangalam for the annual award of a Gold medal to a similar student in the M. Sc. Degree Examination in Zoology, in the name of the Principal. We thank most warmly the donors of the above endowments.

Apart from routine adjustments and incidental changes, two events of note affected the teaching body this year. Sahithya Nipunan Sri T. M. Chummar left us in June on superannuation, after having served this College since (June) 1947. A profound scholar and reputed critic, Vidwan Chummar was no small asset to the Malayalam Department. I use this opportunity to thank him for his long and meritorious service to this College and wish him a long and peaceful life in retirement. Prof. C. D. Rajeswaran, B. Sc. (Lond.) left us to become the Principal of Pachaiyappa's College, Madras, and I record here our hearty congratulations to him.

The other significant event of the year pertains to the Commerce department. Sri. Kerala Varma Thampuran, who was previously connected with us in a part-time capacity, has joined the Commerce staff as full-time Professor and Head of the Department.

The new appointments of the year are:

English Dept. – Rev. Fr. J. Hilarion C. M. I., Lecturer,
Sri George Kuruvilla, „
„ T. Gopinathan, Tutor

Malayalam „ – „ T. M. Paul, Tutor

Sanskrit „ – P. Ramananda Naik. Tutor.

Physics „ M/s. George J. Benedict & G. Ramanatha Iyer. (Lecturers)

Chemistry „ – V. P. Sylvester,(Lecturer) & P. G. Zacharias & V. A. Oommen. (Demonstrators)

Botany „ – Mr. Augustine Luke, Lecturer.

Zoology „ – M/s. K. S. Francis, M. J. Devassia & P. V. Rappai (Lecturers)

Economics „ – „ R. J. George & K. Kerala Varma. (Lecturers)

Commerce „ – Mr. N. L. N. Rajayogi (Tutor)

Sociology - - - A. V. Subba Rao (Lecturer)

Relieved during the year were:

M/s, T. D. Daniel (English); P. I. Paul & K. Antony Varghese (Physics); P. J. Cherian, K. K. Viswanathan & C. P. Jacob (Chemistry); K. S. Manilal (Botany); M. M. Thomas, Joseph Leslie & N. Surendranath Kurup (Zoology); and K. R. Narayanan Nair (Commerce).

Taking advantage of the experience gained by the successful conduct of the D. S. S. course, this year we applied for and obtained from the University, affiliation for a post-graduate course in Social Work. As no other College in the University offers this course, we consider it as our special distinction, and we do hope that the field of Sociology and Social Work-formerly the close preserve of a handful of schools in the North-will open up fresh vistas of study and research under the able guidance of Very Rev. Fr. Francis Sales C. M. I., who adorns everything that he touches. We also had the good luck this year to start the M. Com. course, which we had every right to do, considering the fact that we were the first in initiating commercial studies in Kerala on a degree level. I may also state in this connection that negotiations are in progress, and arrangements being made, to open next year, the M. Sc. course in Chemistry.

In this connection, it is with no pleasure that I refer to an ugly situation which might have developed here, as elsewhere, out of a strike called by the organisation, claiming to represent Private College teachers. Fortunately, wiser counsels prevailed though in the eleventh hour, upon all concerned and the teachers refrained from a course of action, which I strongly believe, would have discredited their profession and adversely affected the best interests of students. I am thankful to Providence for averting a calamity whose deliterious effect on student discipline would have been inestimable.

In conclusion, I am extremely happy to declare that during the academic year, hard work and good discipline prevailed in the College. Sentiments of sincere gratitude throng in my heart first to the Sacred Heart of Jesus Who is our beacon light and to Whom we stand dedicated, and then to the staff and students for their generous co-operation and loyalty. We are particularly indebted to the Hon'ble the Chief Justice of Kerala, for condescending to accept our invitation, in spite of crowded & pressing engagements, to preside over to-day's functions and to give away the prizes.

THANK YOU

Critics only

Publishing a magazine is no picnic.
If we print jokes, people say we are silly.
If we don't, they say we are too serious.
If we take articles from other magazines, we are too lazy to write them ourselves.
If we don't, we are too fond of our own material.
If we don't print contributions, we fail to appreciate true genius.
If we do print them, the page is filled with rubbish.
Now, most likely someone will say we took this from another magazine.
We did.

DISTINGUISHED VISITORS

International Indian Ocean Expedition Committee visits our College.

Sri K. C. K. Raja, Vice Chancellor, University of Kerala, inaugurating the M.S.W. Course.

District Collector Sri P. P. Gopalan Nair addressing the students at the College Social.

Sri E. P. Paulose, Minister of Food, the Chief Guest addressing the students at the Union Social.

Sri U. N. Dhebar visits our College. Chairman of the College Union welcomes him.

Fr Principal welcoming Sanjeeva Reddi who inaugurated the College Union.

Prime Minister Jawaharlal Nehru with our student representatives who presented to him the Solemn Pledge at Bolghatty Palace

A. Abraham III B. Com.
Chairman, College Union

Our New Editor

Joseph Kottakupuram
Secretary, College Union

Solemn Pledge

TAKEN BY THE STUDENTS OF

SACRED HEART COLLEGE, THEVARA, ERNAKULAM

Presented to

Sri Jawharlal Nehru

Prime Minister of India.

India is my country, all Indians are my brothers and sisters.

I love my country, and I am proud of its rich and varied heritage. I shall always strive to be worthy of it.

I shall give my parents, teachers and all elders respect and treat everyone with courtesy. I shall be kind to animals.

To my country and my people, I pledge my devotion. In their well-being and prosperity alone lies my happiness.

THURSDAY
8-2-'62

SOCIAL WORK *

Very Rev. Fr. FRANCIS SALES, C.M.I., M.A.

All throughout known-human history, the concept of fraternal charity or spirit of philanthrophy, as a virtue and an obligation has been universally recognised. Christian charity which obliges a christian to see Christ his Lord and Master in all human beings, the Hindu Dharma, which induces the Hindu to see "Daridriya Narayanan" in the poor, are examples of this universal recognition of the idea of charity. Poverty, abandonment, physical, mental and emotional problems and changing social conditions have created an awareness and a need to develop more scientific methods of doing service or rendering acts of charity. The motive of social work, the concept of charity, remains constant, while the methods have changed in accordance with the development of new knowledge and the new needs of society. In modern times, social work is recognised as a profession which requires a high degree of knowledge, skill, selfless devotion and spirit of sacrifice. Incidently His Holiness to Pope John XXIII has lately published his Encyclial "Mater et Magistra" on Social Reconstruction, which has won universal attraction. Our Prime Minister Pandit Nehru made a significant reference to this papal document in his address to our parliament, the other day.

The objective of this Sacred Heart Institute of Social Work, so we have called it, is to prepare our students in conformity with the accepted scientific principles of Social Work for the professional participation in tbe existing social welfare agencies, organizations and institutions and ultimately for contributing to the further development of social work.

The nature of social work education is largely datermined by the current function of social work profession in changing a social order. The content of knowledge and the skill to be attained are designated by the responsibilities for competent service which the Social Work practitioner assumes.

We will strive to provide broad professional education for active Social Work by inparting in the class room the best knowledge of principles and skills; by providing in fieldwork practice the finest training and supervision and by an opportunity to develop beginning skills in scientific research.

Through synchronization of class theory, practical application in fieldwork and a selected research-programe, we aim to develop in our students a spirit of scientifi- enquiry to develop also the desciplined thinking essential for the differential action which the profession demands; to develop ability for establishing and sustaining purposeful working relationships; to assist in the development of social consciousness and a social conscience; to orientate to the place of their profession in the democratic society in which it operates and to the role of the profession in the formulation and execution of a sound social policy.

Our M. S. W. students will be made to realize that they cannot give satisfaction to themselves and their job, by merely going through the course, its lectures and

* Exeerpts from the speech made on the occasion of the inauguration of the M. S.W. Course

the field work prescribed by the University. These mechanical requirements do no more than establish a minimum below which good work is inconcievable. It is expected that our students should manifest ability to work independently, that they should not require the stimulus of the professor, but be spurred on by intellectual curiosity and a love of knowledge for its own sake;that the passive and the receptive attitude tolerated in our schools and colleges, what I should call a spoonfed method should be supplanted by a spirit of personal attack and of independent criticism; that they should not need to be taught throughness, accuracy and a knowledge of the common tools of research, but be already in possession of them; and finally that they should desire to learn more about the subject of their choice than can be acquired by mastering what has been taught and said by others.

Of all the qualities enumerated above, the most essential and most important is, that the students should have the ability, courage and ingenuity to attack his problems independently so much so a student who is interested in no question until it has been outlived and explained and who must call upon his instructors to specifiy his method of attack, cannot be expected to be succesful in his work.

Ten Touchstones of Patriotism

1. The true patriot seldom labels himself a patriot.

2. The true patriot embraces uuder "love of country" everything that preserves and promotes its moral and material, spiritual and temporal character.

3. The true patriot keeps his eye on the common good,properly conceived, of his local community, of his State and of his nation.

4. The true patriot sees his own country and all other countries as members of the family of nations, united by the indestructible moral bonds of a common human nature and a common human condition.

5. The true patriot defends the rights of every "person".

6. The true patriot upholds constitutional government and the rule of law.

7. The true patriot tempers his zeal in order to avoid imputing unpatriotic motives to his fellow citizens unless their conduct leaves no alternative.

8. The true patriot devotes himself to the public good as far as his time and talents allow.

9. The true patriot counts the worth of his contributions to his country in terms of what they cost him in time, money, efforts and convenience.

10. The true patriot, finally, encourages patriotism in others in every way he can.

THE COSMIC AGE

SEBASTIAN P. M., III B.Sc.

On April 12, 1961, the first spaceman crashed through a barrier that has kept man imprisoned since the day when he first learned to walk up-right. But this achievement was the climax of stupendous effort made by a great team of scientists and engineers pursuing one purpose.

From the very early times, scientists and writers imagined space travel. Authors like Jules Verne in France, Tsiolkovsky in Russia imagined that man can achieve this tremendous feat. Their dreams were fulfilled when the achievement of the first cosmic Columbus was known.

How these achievements became possible? The achievements of modern rocketry gives the answer. Chinese and Indians were the first pioneers in rocketry. Germans were the people who experimented with modern rockets. Their V2 rockets are well-known. They used these rockets in bombing London. The American and Russian Scientists were working on rockets from 1945. A large amount of money was spent. Americans developed Redstone rockets. Russians worked on Inter continental Ballistic Missiles (I. C. B. M.). At first these rockets had only military aims. But later they satisfied the requirements of pure science.

Velocities as such 18000 m. p. h. are required to launch on object into space and to keep it in a targectory round the earth. This is satisfied by the modern rockets. Speeds more than 18000 m. p. h. are achieved in modern rockets by the improvements in rocket fuels. At first explosives like gun powder were used in rockets. Later scientists designed a new divice in which blasting of explosives take place stage by stage. These kinds of rockets are known as multistage rockets. Various experiments were made in U. S. A. and U. S. S. R. using liquid explosives as rocket fuel. The American Scientists invented this type of rockets as early as in 1926. Russians made rockets using liquid oxygen and petrol- parafin wax as rocket fuels. These rockets could only get a speed less than 650 m. p. h. Later experiments were performed using liquid hydrogen and tetra nitromethane as rocket fuels. Many more improvements were made. Many of these are kept secret because of their military aims.Now they have rockets with astonishing speed and power.

As a result of this tremendous success in rocketry Russians were able to launch their Sputnik on October 4, 1957. This marked the begining of a new age. Sputnik I weighed 180 lbs. This was followed by an exhilarating race between American and Russian Scientists. Both countries launched a number of stattelites. Sputnik II contained a dog named Laika; she died in the space as the scientists could not bring her back. But this experiment proved that animals can live in the space. Later many dogs and monkeys were launched by U. S. A. and U. S. S. R. and they were brought back. Many scientific discoveries were made by stattelites. The American stattelites discovered the Van Allen Rings round the earth. Lunik III photographed the invisible side of the moon for the first time. A Lunik stattelite hit the moon. The Venus rocket sent by the Russians proved that radio communi-

His Lordship M. S. Menon, Chief Justice of Kerala addressing the students

COLLEGE DAY

Very Rev. Fr. Francis Sales C.M.I. welcomes the President on the College Day

R. G. George, M. A.
Winner of
Chev. Pothan Joseph
Medal

Fr. Principal reading the Annual Report

K. Jose Thomas,
I M.A.
Winner of Mathulla
Memorial Medal

The Chairman of the College Union taking oath at the inauguration

Food Minister and District Collector arriving for the College Social

Sri Dhebar in the midst of our students.

Sri K. C. K. E. Raja, Vice Chancellor, University of Kerala arriving to inaugurate the M.S.W. & M. Com.

Sri Sanjeeva Reddy arrives for the inauguration

Sri Damodara Menon, Minister of Industries

cations are possible from millions of miles away from the earth. Scientists were not doubtful about man's entry into space.

Thus it happened on April 12, 1961 Yuri Gagarin the first Russian Cosmonant entered space. He reported, "Feeling fine I can see earth in a haze, How beautiful . ." Thus the voice of man was heard from the cosmos. His flight took 108 minutes and he travelled round the earth once. American Astronauts Allen Sheperd and Magor, Grism leaped into space. Russian Astronaut Titove spent 25 hours in space and circled the earth 17 times. He even slept more than 8 hours. According to some intelligent observers the space exploits of Gararin and Tito cannot be regarded as established facts, they are just two other hoaxes of Communism the greatest fraud of the century. However now both U. S. A. and U. S. S. R. are preparing to land a man in the moon !

What are the qualities required for a space man ? How is he trained ? These points are of special importance. A space man should have physical and mental health. A space man has to face various conditions like, take off, acceleration, orbiting, re-entry, deceleration and landing. Great physical and mental strains are experienced from acceleration load, weightlessness, deceleration load, noice etc. In order to remedy these defects a space ship should be provided with necessary equipments. The space man has to undergo laborious training. He must be trained to face a very great acceleration. He is trained to face great noice and vibrations. He experiences solitary confinements. A spaceman must be trained to face loneliness, fear, hunger, cramp, cold, heat etc. A cosmonant should have a thorough knowledge about rocket engines and the equipments of the space ship. He must be courageous to face any situation.

Knowledge acquired from the achievements in space is very useful. The discoveries have many practical applications. There are long range benefits in space explorations. The knowledge about nature's mysteries has already had a far reaching effect on the economic aspect of social life. The penetration into matter ensures mankind inexhaustible power resources; while the break through into space holds out the promise of new boundless reserves of material. Space explorations will help in studying the upper atmosphere, its density, temperature, composition etc. The artificial satellites can help in our, geophysical, cosmogonic, biological and geological researches. These satellites help the detection of mineral resources of earth. Worldwide television system is possible by the help of artificial satellites. Weather satellites may enable the farmer to know what the wheather would be like several months ahead. Thus he would be able to plan his sowing and planting and the harvest can be boosted twice. Meteorologists can watch the weather ceaselessly. Storms, floods, typhoons and droughts could be predicted. Man may be able to change the weather according to his needs in the future.

Now a space race is going on between U. S. A. and U. S. S. R. When their aims are focussed on military affairs the results will be menacing to us. The best remedy for this is disarmament and international co-operation in space exploration. The projects like International geophysical year reveal the fact that scientists can co-operate fruitfully for the well being of the world rather than for its destruction. Space research requires huge investments. Therefore small countries cannot help it. But international co-operation gives them a chance to conduct researches in mutual co-operation. The international co-operation may bring us to complete disarmament and an age of everlasting peace in which the real aims of science are fulfilled.

THE FUTURE OF U.N.O.

BABIACHAN MALA, III B.Sc. (Phys.)

What is happening to the U. N. O.? Is the world organization doomed to the fate of frustration, dissension and disappearance that befell its predecessor, the League of Nations? True, the league disappeared with the bang of World War II, but it had been whimpering with futility in the last few years of its existence. Will the U. N. O. deteriorate in the same way, even without the bang? There is no reason why it should—indeed, every reason why it should not-but there are indications that it might.

"Co-operate or Perish"

No man of good will could view the possibility of such decline and fall of the U. N. without feeling the gravest anxiety for the future. It would be a big step backward in the sane and efficient conduct of international affairs. It would be a betrayal of that concept of the interdependence of all states which is now accepted in theory even by those who reject it in practice. It would underline and help to perpetuate the dangerous division in the world which has brought about the cold war. Finally, it would spell the second, perhaps the final, failure of nations to organize themselves internationally for collective security and political action.

Surely it is crystal clear that the alternative now to such collective action is conflict. If such conflict should lead to war—as in history it has always done—this could mean general nuclear destruction. Today, there are the stakes for which we play in the game of power politics. It is discouraging, and might be tragic, that men have not yet learned the simple but basic facts of interdependence; and that they have not been more successful in applying them through the U. N., the only political agency through which they can be applied on a world scale. There is no point in deceiving ourselves with comforting generalities. The fact is that this lesson has not been learned and it does no service to the U. N-or to peace-to ignore that fact.

There has been a major change from the design of San Francisco. In that design, the Assembly was meant to be primarily a forum of discussions, an agency for mobilising public opinion. It was not set up for international security action. It is technically less suited for this latter purpose than the Security Council because its design is in no legal sense binding.

The U. N—at Present

But now what is the U. N.? It is an arena of quarrels, a soup kitchen of good works, a Cathedral of prayers. It is not a World government or a super state. It is more like a global P. T. A. It has a membership which meets in a General Assembly-104 members. It has a board of directors- 11 members of Security Council, five of them permanent big shots who can veto anything the board tries to do. It has a President, the Secretary General-and his Secretariat, a bureaucracy of more than 4000. And, like any PTA, it has a host of committees which worry about momentous parallels to school lunches (F A O), health (W H O), finances (I M F) and atheletic programmes (com-

mittee on the Peaceful uses of outer space).

The Lightnings in the dark Clouds

If the U. N. had already died, the big shots might be fighting World War III by now. There have been too many possibilities for war: the Berlin Crisis in 1948-49, the British- French- Israeli attack on Egypt in 1956, the Soviet plunge into the Congo last year, the four day battle at Bizerta last July. In each case when bilateral negotiations collapsed, the U. N. offered another escape.

Nations often act like desperate small boys, toe-to-toe, fists clenched, egging each other to start the fight. When school mates show them apart, the boys strut away and spit on the ground, but they are glad. The U. N. can step between quarrelling nations and let them turn away from a bloody beating with their pride of nationhood intact.

Some failures of the U. N.

The U. N. has no perfect record against aggression. It failed to step in when the Soviet Army squashed the Hungarian mass upsurge. It failed to prevent the U. S. backed invasion of Cuba. It has not brought peace to Laos or stopped the civil war in Angola. And once, of course, in Korea, most of its members went to war under the U. N. banner.

As it has grown bolder, the U. N. has risked defiance. Russia ignored it in Hungary, and when faced with a U. N. army at the Yalu River, Red China punched back, forcing the U. N. to accept a stalemate to avoid a World War. Great Britain, France, Portugal and South Africa have also rejected U. N. interference. It cannot go too far.

But it has grown stronger, and this new strength is the U. N's most important change. In 1947 it first sent a three-man mediation team into the Civil-War-torn Indonesia; last year, it sent an armed force of 20000 into the Congo.

Congo the test place of the U. N—

The U- N's greatest operation has been in the Congo. Last year the Belgians left that infant nation's 13 million people with only 17 college graduates, not a single Congolese doctor and only one agricultural engineer. Two-thirds of its teachers did not have a tenth-grade diploma. clerks and book-keepers had to serve as goverment directors. U. N. boldly stepped to abolish this poor state of things and it succeeded in this sphere though it failed in the political sphere.

The unwarranted fear of the West

Some Western nations think that the greatest danger to U. N. is the increase in number of Afro-Asian Group and they try to curse them when an opportunity comes. It was what happened when Goa was liberated. But as Mr. Frank Moraes says: "The curious, amusing and ironic aspect of the business is that in the process of dethroning India from her moral pedestal the west is attempting to clamber on to the same pedestal and preach another Sermon on the Mount to Asia and Africa. The west often forgets that Jesus came from the East. Indeed all the great religions of the world-Hinduism, Buddhism, Christianity, Judaism, Zorostrianism and Islam-have come from the East. The only Western religion, if it might be so labelled, is communism whose roots go back to Plato's Ideal Society, to Thomas Moore's Utopia, to Adam Smith and to Hegel. Lenin, writing of Karl Marx, upholds him as the genius who continued and completed the three chief ideological currents of the nineteenth century—the classical philosophy of Germany, the political economy of England and the socialism and revolutionary fervour of France. Thus the roots of Communism are not in the East but in the West."

The Ghost of the League of Nations

Because of the strong Afro-Asian group in the U. N. the West is losing enthusiasm for the international organization just as Britain did in the declining years of the old League of Nations. The decline and disruption of the League led to the second World War, one of whose consequences was Britain's loss or liquidation of her empire. The Third World War might see not only a disolution of the Commonwealth but of the World.

The West requires Dynamism

He who pays the piper cannot always call the tune for in a changing world the haves cannot shed their responsibility to the have-nots without damaging both. Today the Western Powers are in effect underwriting the U. N. and are perhaps understandably aggrieved that their political influence is not commensurate with their monetary investment. An old story tells of a person who as the collection plate was passed among his congregation on a Sunday, advised them to "invest liberally in eternity." Such advice today is peculiarly opposite to the West. "On the whole as Life's Chief Editor said "the greatest threat to U. N. is not from East but from West itself."

The Foul Wind of Cold War

If the effort to substitute the Assembly for the Security Council in organizing security fails, and the council itself remains ineffective in this field because of the bitter divisions between its permanent members, then the major purpose of the world organization, the guarantee of international peace and security will have been defeated. Are we to accept this as inevitable in a world divided into two major power blocs, facing each other across a chasm of fear and enmity and misunderstanding? The U. N. did not, of course, create this situation of " Cold War. " It merely reflects it. At times the reflection is a softened one. At other times it is an exaggerated, even distorted one. But the fact remains that the picture will change only when the politics and attitudes of the super-powers to each other change.

Bury the Hatchet

The East-West tensions raises another question: can the U. N. by its diplomatic activities, be the instrument of, can it at least facilitate, an easing of tension in relation between the communist and non-communist blocks? This is essential if security is to be organised through the co-operation of the big powers and not in conflict with, or even in spite of one or two of them. Lester B. Pearson puts this question in another way: If the U. N. has failed as an agency for collective security in the military sense because of this division among the Great powers, can it increase security and strengthen peace by its activities in the international diplomatic field aimed at removing this division?" The answer "should" be "Yes."

The unique advantages of the U. N.

Experience has shown both the limitations and the value of U. N. as an international agency for the discussion and negotiation of the international problems. As a World organization, neutral and objective in its operation, it has advantages possessed by no other international agency. It can bring international opinion, the international conscience, to hear on any given problem with maximum impact in a way which is not possible elsewhere. It can influence diplomatic negotiation by doing so. The technique of public international discussion, at the U. N. and else where, can be used to cloud issues and frustrate negotiations. But there have been occasions when discussions at the U. N. have made subsequent agreement easier. If there are not more of

these occasions, that is the fault of Governments, not of the U. N.

In the U. N. Governments have to parade, not only words, but policies, before the scrutiny, friendly and unfriendly, of the international public. This important function of clarification, of analysis, of education, is taking place every day that there is a U. N. meeting any where in the world.

This process can be abused. Such abuse occurs when Governments drag tense and explosive situations before an international assembly, not for the purpose of finding solutions, but for justitying national policies or for attacking someone else when this is done, in highly publicised and bad-tempered debate, it is the worst possible prelude to negotiations and settlements. But it need not be done that way.

But they agree to disagree

Unfortunately, it is this destructive political and propaganda activity at the U. N. that gets the most publicity, the acid and acrimonious debate aimed, not at assisting the search for a solution; but at establishing one's own innocence and the other side's guilt if that search fails. Debate of this kind lends itself to dramatisation and exagerationby those who are reporting it for public consumption. Conflict is always head linenews.It needs no publicity agent. Peaceful and constructive achienement often has, however no one to sing its praises. The experience of recent Assemblies indicate that the U. N. is becoming merely an instrument for the promotion of national policy and not one for international agreement.

If this trend goes too for, the result could be fatal for any substantial political and diplomatic achievement by the organization. For this development, the communist members must take the major share of the blame, but not all of it.

There is another danger to the future of U. N. which should be faced. It is the tendency to bye-pass it completely, to search for solutions by negotiations out side its walls; to ignore its existence in such a search, whether the problems are political, economic or social.

There is another field-the social, economic and humanitarian fields– in which the U. N. can and should, play an increasingly important part, in which, indeed, it already has important achievements to its credit. The importance of this work is often obscured by more controversial and less constructive political and diplomatic activities.

A Ray of Hope to the underdeveloped

Nothing, for instance, could be much more important, in the promotion of stability and security in the world, than the provision of international, technical and capital assistance to materially underdeveloped countries. The U. N. should be the machinery through which this work is conducted. But political considerations have once again often frustrated something that was very much in the minds of those who drew up the charter. As a result, this kind of international action, assistance to underdeveloped–countries, has become more and more a matter of bilateral, or of limited group arrangements. If this trend continues, then the importance of the U. N. in this field, where it could do so much, will also be lessened.

The Need for Clear Mind

In short, the results which could be achieved by the world organization in the fields of diplomacy, economic assistance and social progress will depend on the policies and practises of the member Governments on their desire to use the U. N. to the maximum possible extent for

all genuinely international purposes. If they do not have this desire, and if they do not base their policies on it, then the world organization will gradually lose its value as an effective piece of international machinery. It is up to the national Governments, especially those with greatest power and influence. "They" will decide the fate of the U. N. O.

Evidence of what that decision is likely to be is more likely to be found in concrete actions than in the felicitous phrases of praise and support uttered by national representatives at the general debates of the Assembly.

The Prevention is better than cure

The chief danger is not destruction, but decline. But either result would be deplorable, and it should be a major concern of every Government in the world to prevent it. Perhaps the lead in preventing such decline should come from that responsible group of middle powers who have as much at stake in securing the peace as the big powers but whose policies are not determined by "imperial" interests or world-wide commitments.

A reflection of world conflicts

In the U. N., though there is one very conspicuous exception, practically all the Governments of the world are now represented. As such, it can be an accurate, if disturbing, reflection of world conflicts and tensions and hopes. It is the vivid and, at times, disturbing symbols of our interdependence.

The only sane and realistic Concept

As Lester B. Pearson says "With its successes and achievments, its faults, and failures, it embodies that emerging sense of international community which stretches beyond nation and region and which is, after all, the only sane and realistic concept in this nuclear age".

Food for Thought

The beasts of the jungle once called a disarmament conference which opened with everybody in high animal spirits. The lion glared meaningfully at the eagle, and proposed immediate abolition of wings.

The eagle, eyeing the bull, said the principle was sound, but believed it was horns, not wings, that needed cutting. The bull, sneering at the tiger, cried, "Horns are a necessity. Let us abolish claws."

The bear lumbered to his feet and suggested a happy compromise. "Let's abolish every form of defence," he thundered, "and then I will take you all into my embrace."

Thought for Food

When Stalin announced the exploding of another atom bomb by Soviet Russia, hundreds of pigeons were released from the top of a Moscow hotel.

Then came an unexpected turn. From all over the square came the hungry citizens of Moscow chasing the plump white symbols of peace. And behind the good citizens, chasing them, were the stalwart members of Stalin's police. This was not recorded by the cameras.

BOY OR GIRL

(The Mystery of Sex)

C. M. THOMAS, B. Sc., B. Ed., M. Sc. (Sr.)

Newly married couples are afflicted with numerous problems. The most important of which is that whether they are going to get a male child or a female child. It seems that most of the parents prefer to have male children rather than female ones. Now where does the sex originate? Is it determined in the womb of the mother or out of it? What are the factors that determine the sex of an individual?

The question as to what determines whether an animal shall be a male or a female is a very ancient one. Several hypotheses had been proposed to solve this puzzle. Eminent people like Hippocrates believed that sex of the offspring depended on the relative vigour of the parents, the more vigorous parent giving his or her sex tothe offspring. If the father is more vigorous than the mother, all the children that are born will be of the male sex and vice versa. Thury, a zoologist thought that the sex of the offspring depended on the degree of ripeness of the egg at the time of fertilization. Many authors claim that statistics show that eggs from the right ovary produce males and those from the left ovary females. Some were of the opinion that the determination of the sex of the offspring is influenced by the quality of the food that is given to the mother. If she is nourished well with food materials of a better quality, she will always give birth to female children. On the contrary, if the mother is not provided with a satisfactory diet, she will produce only male children. To support this, the propounders of this theory says that the female children outnumber the male ones in rich families, and in the poor families vice versa. Professor Schenk of Vienna gained a huge reputation by controlling the diet of certain royal prospective mothers and predicting the sex of the offspring accordingly. He selected certain young women from aristocratic families, gave them only limited food and that too of a poor quality and he was able to produce male children as he liked out them. Professor Schenk was correct in his predictions several times, but his success was short-lived. We cannot reject this nutrition theory as such, since there are some scientific reasons to support this, though in a modified form. Why this happens? Generally males can withstand adverse conditions such as malnutrition, better than females. So more female ones have died within the womb of the mother owing to malnutrition than the male ones. So during the time of depression, more males are born than females.

Recent researches in the genetical as well as the cytological fields have solved the riddle of the sex determination in animals. As we all know, the animal body is made up of the fundamental units called the "cells". Several structures are found in the cell. The most important among these structures are called the "Chromosomes". Under a powerful microscope, these cromosomes can be seen as minute thread like materials. Chromosomes contain hereditary units called "genes". Gene is the smallest part of the

chromosome, capable of variations by itself. Each species of organism possesses in all its cells a certain definite number and kind of chromosomes. For instance, in Man the chromosomal number is 48, in Ascaris megacephala it is 4, in Drosophila melanogaster it is 8. The chromosomes are of two types. They are "outosomes,, "and sex-chromosomes". Sex-chromosomes are responsible for the maintanance of sex-characters, while the antosomes are responsible for the transmission of somatic characters. Generally, two sex-chromosomes are found in each cell of the body. In the case of female individuals, the two sex chromosomes are of the same size and structure and are desingated as "X-chromosomes". While in the case of males, one sex chromosome is identical in form to that of the X-chromosomes of the female, and so it is called as the X-chromosome. The other sex-chromosome of the male is a hook-like structure and is known as the "Y-chromosome". Thus the composition of sex-chromosomes in the female and the male is "XX" and "XY" respectively.

Prior to reproduction each germ cell undergoes the maturation division. The daughter cells(gametes)that are formed as a result of this division will get only half the total number of chromosomes of the mother cell. For example, in the case of man, after maturation division, each daughter cell will be having 24 chromosomes i e.,23 autosomes and a sex chromosome. Since the female germ cell is having 2 X-chromosomes the daughter cell will get one X-chromosome each. When the male germ cell undergoes the maturation division, one daughter cell will get the X-chromosome, while the other daughter cell will get the Y-chromosome.

During the process of reproduction, the male and female gametes meet and fuse to form the zygote. So the total number of chromosomes of the zygote is the total number of chromosomes of the male gamete + the total number of chromosomes of the female gamete. Hence in the case of man, the chromosomal number of the zygote is 24 + 24 = 48. Then what about the sex-chromosomes during the time of reproduction? As stated earlier, all the female gametes are having one X-chromosome each, while some male gamets are having one X-chromosome and other male gametes are having one Y-chromosome each. During the time of fertilization, if the female gamete fuses with a male gamete which is having a X-chromosome, the resulting zygote will be having 2 X-chromosomes, and so the resulting form will be a female individual. On the other hand, if the female gamete is fused with a male gamete possessing a Y-chromosome, the resulting zygote will be having a XY-chromosomal composition and so the resultiug form will be a male. Thus the sex of the individual is determined at the time of the meeting and fusion of the male and female gametes.

Though the process of determination of sex seems simple certain complicated mechanisms are found to play in this. The exact nature of such mechanisms still remains a matter of dispute.

GIVE

"Give to your enemy forgiveness,
Give to your opponent tolerance,
Give to your friends your heart.
Give to your child a good example.
Give to your parents deference.
Give to everybody sunshine."

SOME OF OUR NOTABILITIES

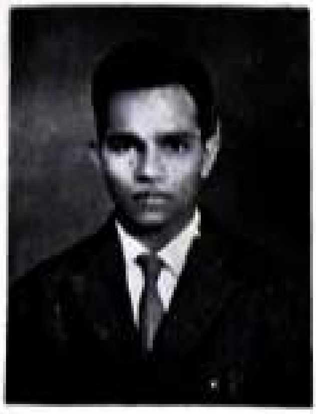

P. J. Joseph, I M Sc.
Chairman, C.S.U.

P. V. George, B.A.
Double First Class and First Rank in B A, Malayalam 1961.

V. Gopalakrishna Kurup, II M.A.
First, Inter-collegiate debate on Co-operation EKM Centre.

P. J. Mathew,
C. S. U. Secretary.

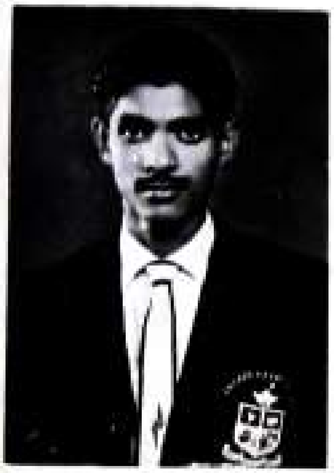

P. M. Austin, II B.Sc.
Second in Hop-step and Long Jump, Kerala University

T. K. Mathew,
II B. Sc.
Asst. Secretary, College Union

T. K. Joseph,
III B.Sc.
Prefect, Sodality.

Cyriac Thayil
Sodality Secretary

C. M. Augustine,
II B.Sc.
Best Actor

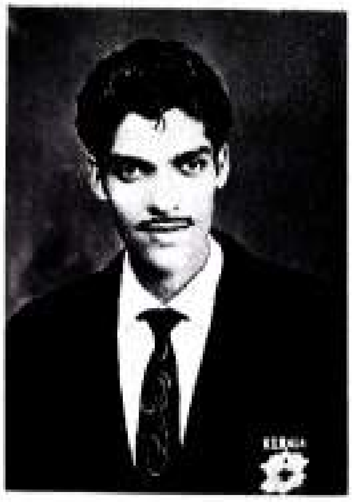

P. P. Joseph, I M.Sc.
Represented Kerala State in Basket ball.

K. J. Joseph, P.U.C.
Represented Kerala State in Basket ball.

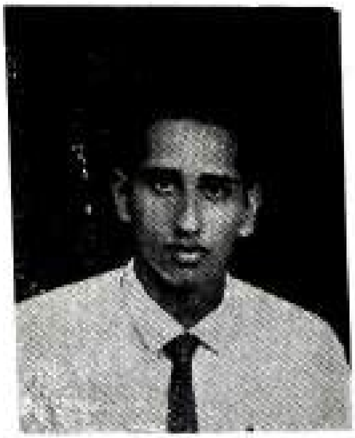

K. V. Antony,
Winner, First Prize Inter-collegiate Debate on Small Savings

In Defence of the Country

L/c PL. John Joseph
Represented Kerala in the State Camp at Kottapakonda.

Sgt. K. V. Joseph,
Infantry.

Sgt. P. S. Sayarus,
Infantry.

CPL. M. M. Dominic
Represented Kerala in the State Camp at Kottapakonda.

K. C. George, III B. Sc.
Secured the much-coveted Commission in the Indian Navy

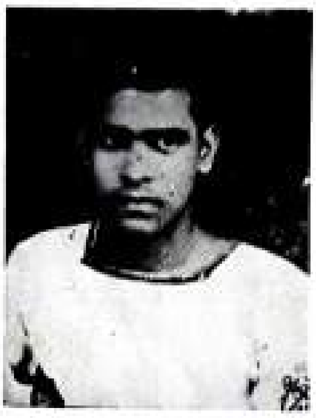

N. Aravind,
Represented Kerala for the All India Advanced leadership Course held at Kodaikkanal, 1961

Sudeesh, III B. Com.
Cadet Captain,
Naval N.C.C.

Sgt. T. Kurian
of
N.C.C. Rifle Coy.

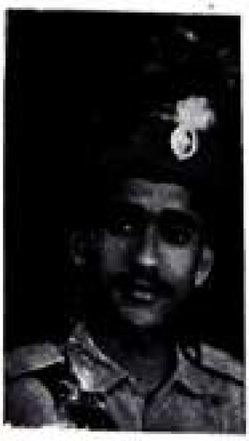

Thomas John
Cadet
Under Officer

Sgt. E. Unnikrishnan
of Rifle Coy.

PHILOSOPHY OF PLANNING

V. GOPALAKRISHNA KURUP, II M.A.

Planning is part of life, something inherent in an individual. The house-wife plans her budget and allocates her time among various engagements of a day. So is every individual in different walks of life. Indeed before the first decade of the 19th century, planned economy was an Utopia which existed only in the minds of some leftward theorists. But now there are only few countries without planned economic growth.

Need for Planning

The slow process of industrialistation, the consequent unemployment, wide-spread poverty, unequal distribution of wealth and income and the inception of the idea of egalitarian view of society led the governments of different countries to think of a planned economic development. Socialism which aimed at maximnm welfare of the masses was another cause of the development of economic planning. The all round development in industry, agricultural and all other sectors of the economy became an imperative necessity, that too in the minimum time possible.

The cyclical fluctuations of the economy marked by the two extremes of depression and boom brought in misery to millions of people all over the world. In fact 1930's witnessed one of the severest depressions in the world with wide spread unemployment and disaster. Whether fluctuation is progress or not, whether, it is inevitable in capitalist economy or not, every body will agree that the evils of fluctuations is to be avoided. Planning aims at the avoidance of such wide fluctuations and to guide the economy to full employment level in a uniform manner and rate. The uneven development of one side of the economy may bring about fluctuation of disastrous consequences. To avoid these disheartening features of the inevitable structure of capitalism, planning is adopted both in capitalistic as well as socialistic countries.

Concept of Planning

Planning finds little place under pure capitalism. The reason is quite evident. Planning allows little room for capitalist trinity, soverignty of the consumer, price system and quest for profit. But in a strictly planned economy free choice consumption is absent. The central planning board determines what is to be produced with the resources available, making full utilisation of it. It keeps control over the price and supplants the entreprenuer who is the magneto in capitalist machine. They believe in the Laissez faire principle of the classicals and their habitual successors who treated the highest possible production as the unquestioned purpose of economic activity.

There are some economists who try to reconcile capitalism and planning. Even in capitalistic countries especially after the 1930's there is a tendency to guide the economic progress through the fiscal and monetary policies, though a central planning authority is absent. This cannot

be called a planned economy in the strict sense. The democratic planning, the type which we come across in India has a great deal of departure from capitalism. The fundamental aim of planning is socialism. Under socialism there should exist a mixed economy i. e., to say, a strong public sector and a priavate sector.

The U.S.S.R. achieved tremendous success under a planned system of economic growth. With the coming of the 2nd world war, planning of the Russian model came to the forefront. The Russians demonstrated to the world that such an economy could work. But the Russian planners met with many short-comings and failures at the early stages. Their experience and influences along with an impairment of confidence in unplanned capitalism brought planning to the fore front during and after 1930's. According to the official reports the industrial output of U.S.S.R. expanded 650 per cent from 1928 to 1940. In order to realise the great objective of equality the Soviet people are straining their abilities and are mobilising the colossal resources of the country to meet any difficult problem ahead. The Soviet people under a strictly controlled planning system in now thinking in terms of free utility services by the end of 1980's which would perhaps be a stage where the role of money will be minimised or prctically absent. Whether they will be able to achieve this aim is yet to be seen in spite of their past achievements.

From the planned system of economic growth when we turn to U.S.A. we could see a typical capitalist country with an unplanned economy (centralised) where the productive enterprices are being controlled by private initiatives. During the end of 1940's the economic advisors of the American President in their report stated that "economic objectives are not to be confused with economic blue prints or plans used in regulated economies. They are conceived simply as bunch marks for the orientation of private enterprise and public policies." This was in reply to the President's insistance on the need for economic stabilisation. S. E. Haris remarked that "the Americans are not so well informed on planning as they should be". This attitude of the Americans is due to a smugness concerning the strength, flexibility and a reliance of capitalism and in part from a fear that publicity for alternative system might jeopardise the continuance of capitalism. But capitalism is only a stage in the historical process from Feudalism to Socialism (as the socialists believe).

Thus we come across two systems of economy which are at the extreme positions. On one side is the purely socialist (better to say Communist) economy under comlete centralisation of the resources where individual initiative and liberty is being sacrificed for the society as a whole and on the other side the capitalist economy of individual initiative and freedom of enterprise which work for the betterment of the individual and thus of society.

From these two extremes we will now turn to India where we will witness the unique experiment which is being carried out in what is called "democratic planning", the sole aim of which is the creation of a socialistic pattern of society.

Our Prime Minister has defined planning as "the technical coordination by disinterested experts, of consumption, production and investment trade and income distribution in accordance with social objectives set by bodies representative of the nation." And this is what is called the democratic planning. There is the existence of a central planning authority which is known as the Planning Commission, But unlike the central authorities in Communist countries our planning commission is a demo-

cratic institution. It is not a board of supermen entitled to impose the judgment on society, but a board of skilled and responsible agents under the necessity of securing assent for their plans from Parliament and finally at the bar of public opinion. These experts will only propose, representatives of the people must dispose it by accepting, modifying or rejecting their proposal. Thus there is democratic control over planning in India in an effective form which is an underlying assumption of democratic planning. But at the same time there are certain thinkers in India who believe that Indian planning is totalitarian in the sense that it is something imposed from above and which curtail the freedom of enterprise. But this view is not correct when we analyse facts.

Indian planners have recognised the importance of private enterprises in our economic structure. But at the same time they also give emphasis to the Government owned productive enterprises. Thus in India there is the co-existence of two sectors, the private sector and the public sector. But the private sector is prevented from indulging in any enterprises which the commission thinks detrimental to our economic interests in the long run.

History of Indian Planning

The history of Indian Planning dates back to the time of the Bombay plan proposals made during 1944. It contained the minimum standards to be achieved in agricultural improvement, educational and housing programme. Then there is the Colombo Plan formulated in 1950. But nothing worth mentioning materialised from these proposals Finally we come to our Five Year Plans which were put into effect from 1951. We have already completed two Plans. The First Five Year Plan was drafted by the Planning Commission which was appointed in March 1950 to assess the resourses and to formulate a plan for its effective utilisation. The First Plan gave emphasis on the development of the agicultural sector of the economy which is the back bone of the nation. The plan was completed in 1956 and was followed by the Second, which aimed at the development of industrial sector, with more emphasis on basic industries. On the completion of the 2nd, we have now embarked on the ambitious Third Plan which aims at the increment of the national income over 5% per annum, to achieve self-sufficiency in food grains, expand industries like steel, fuel and power, to utilize the man-power to the fullest extent and creation of substantial employment opportunities and to bring about reduction of inequalities in income and wealth and even distribution of economic power.

Difficulties experienced

For the effective implementation of the Plan India is confronted to-day with many problems which increase the difficulties of planning.

First we are facing an enormous increase in population. The latest (i. e., 1961) census reveals that there will be an overall increase of population from 438 millions to 538 millions by 1971. This means that any gains in output will be absorbed in no small part by rise in population. In fact this is what we are experiencing for the last ten years of planning.

Then there is the extreme poverty of the masses and the consequent low income-any portion of which cannot be diverted to investment. Hence India had to depend on foreign aids and loans for finan, cing our plans. It is to be noted with gratitude that enough resources are forthcoming, which are being utilized for the development of the country.

India is lacking in technological advancement and technical personnel. The

Goverment of India is making all-out efforts to meet the situation.

As regards the execution of the Plans, India is not having adequate and efficient administrative personnel which is an essential factor for the implementation of the Plans. This creates many hardships and leakage of resources. The present administrative machinery was trained under a bureaucratic set up. But this is gradually disappearing and dynamic forces are coming up.

The Indian public is rather indifferent towards planning. He often views the developmental programmes as something which belongs to the Goverment. This is because of the conservative attitude and reluctance to change the age-long traditions. He has not developed a scientific approach to life. This is because of the illiteracy of the masses in villages. Rightly enough the Goverment has launched the community development programme for the uplift of the villages to a self-sufficient unit as before. The programme lays emphasis on adult education and the enormous scheme of welfare activities in villages. Decentralization of power is being effected through the Panchayat Raj to make people's participation more lively making them responsible for the entire development of the country.

Further the disintegration of the whole population in the name of religion, caste and language is another factor for the lack of efficient implementation of the Plan. There will always creep in local differences which will often end in the non-execution of a proposed project. These fissiparous tendencies may be due to the social and economic backwardness of the nation. It is high time for us to make a pledge for the service of the nation to make the country economically and socially strong.

Thus in India we are experimenting with great success the theory of democratic planning although there are certain shortcomings and difficulties. Successful implementation depends on the co-operation of the people without which nothing can be done satisfactorily. For this purpose we have to educate ourselves as well as the common man and to make the people in general Plan-conscious. I hope that we can do a great deal in achieving this objective if we co-operate.

IS YOUR PHOBIA HERE ?

Monophobia—fear of being alone
Ailurophobia—fear of cats
Ochlophobia—fear of crowds
Achluophobia—fear of darkness
Hypsophobia—fear of heights
Ophidiophobia—fear of reptiles
Kenophobia—fear of large empty spaces
Triskaidekaphobia—fear of Number 13
Odynophobia—fear of pain
Cremnophobia—fear of precipices
Lyssophobia—fear of becoming insane
Doraphobia—fear of touching animals' fur
Rhabdophobia—fear of being beaten
Hematophobia—fear of sight of blood
Gephyrophobia—fear of crossing bridges
Pantrophobia—fear of everything
Melissophobia—fear of stinging insects
Cherophobia—fear of gaiety
Hylophobia—fear of forest
Domatophobia—fear of being in a house
Bacillophobia—fear of microbes
Eremophobia—fear of being lonely
Kinesophobia—fear of motion
Sirerodromophobia—fear of railroad travel
Harpaxophobia—fear of robbers
Chionophobia—fear of snow
Laliophobia—fear of speech
Climacophobia—fear of staircases
Ashtagrahaphobia—fear of the conjunction of 8 planets

COLONIALISM

PARNELL NISHIMURA, P. U. C.

Colonisation and Colonies are terms so commonly used today that one is in danger of forgetting their real meaning.

Well! Colonisation may be defined as the formation of a colony, or settlement in a new tiny peopled country, by a band of emigrants from one older, more civilized, and more thickly peopled.

These emigrants, while adopting themselves to the conditions of their new surroundings, retain the language, manners, customs, and to an extent, the laws of the country they have left and and still remain under the protection of its Government.

Colonisation is not an idea of modern times. The Phoenicians planted a trading Colony at Cadiz as early as 1000 B. C. The Greeks formed a Colony at Syracuse in 735 B. C. and about the same time the Romans planted colonies, or rather, military camps over their conquered territories. The Scandinavians and Anglo-Saxons early exhibited a genius for Colonisation. The Scandinavians planted colonies along the Western Sea-board of Europe, while the Saxons obtained possession of Britain. The discovery of America in the 15th Centuary gave a great impetus to Colonisation. Spain, Holland, France and England formed Colonies in the New World. The 19th Century has seen an enormous development of British Colonies, and every determined efforts on the part of other European nations to acquire and maintain Colonies too.

The impulses which have led to their information have been varigated. The earliest Colonies were established for merely trading purposes. Sir Walter Raleigh's unsuccessful attempt at the Colonisation of Virginia, France's Colonisation of Canada, and the various Dutch settlements—such as New Amsterdam, today called New York and Cape Colony, were all due to this cause.

Also the desire for religious freedom led to the formation of some of the most successful Colonies. The establishment of the New England States by the Pilgrim Fathers, and of Maryland and Louisiana by Roman Catholic refugees, were the result of this.

The great desire for gold which led to the Colonisation of Central and South America by Spain, and the development of Australia and British Columbia in later days by Britain, was another great agency. Again an attempt on the part of the old, or home country to rid herself of her criminals by banishing them to penal settlements like Botany Bay, was the unpropitious beginning of one of our greatest and best Colonies, Australia. The pressure of population at home was another chief factor in the development of Colonies, for example Australia, New Zealand, Cape Colony, and Canada, during the last 50 years.

In order that Colonisation may be to a certain degree successful, several conditions must be fulfilled.

i) The climate of the new country must be healthy and also suitable to the Colonists; and for this reason West Africa is quite unsuitable for Colonisation.

ii) The new country must not be thickly peopled. Hence countries like China and India offer no prospects for real Colonisation.

iii) There must also be enough natural advantages in the new country to make a fair return for expenditure in the development of its resources, and for this purpose the Sudan cannot offer much facilities.

iv) The Colonists should be of the right class. They must be strong, energetic, capable, and should be ever ready to bear the hard-ships of early Colonial life.

v) There must be sufficent help and protection afforded by the mother country to maintain the infant colony.

The old idea that the colony exists merely for the convenience and profit of the Mother Country has slowly passed away, in Gteat Britain at least. The loss of New England Colonies taught her a valuable lesson, and her later success is largely due to the fact that freedom and impartial justice have ever followed the British flag.

Colonies add greatly to the wealth and prestige of the Mother Country. Their productions are sources of wealth and their number and extent are evidences of power. They also form a market for the manufactures of industrial products of the Mother Country. They also provide a home and a Career for her surplus population, and they are a valuable help to the Mother Country in both times of danger and need. At the same time Colonies add much to the cares and responsibilities of the Mother Country. Not only is the extent of territory to be guarded and governed enormously increased by their means but international difficulties are complicated and intensified.

Ours in an age of independence. With the resurgence of Asia Colony after Colony is emerging from its thraldom. All progressive nations support the idea of freedom. From its very founding, the United Nations conceived of the Colonial Government only as "a Sacred trust" and means of progress for dependent peoples. Some 34 countries have attained independence since 1946. In Africa alone no less than 21 states have made this transition. Now Colonialism in any form has become undesirable. The old colonial era is coming to an end. But a new Colonial system is sponsorfed by Russia. As James J. Wadsworth says "This Colonial System was imposed by force on many peoples of many races, many of whom had for centuries been free and independent states. Some of them lost their independence even in form; all of them lost it in fact." Communistic Russia is the largest Colonial Empire in all the world today. It seeks to spread still further under the false banner of "liberation." It is not enough merely to end the old Colonialism it is necessary also to end Russia's new Satellite Colonialism and give the people of the Colonies the right and freedom of choice. More use must be made of free elections so that peoples everywhere may be free to determine their destiny.

"We are convinced that this new Colonial system too will die out—and we hope and pray peacefully. Its time, perhaps, is not yet, but its time will come. Meanwhile, when we hear the practioners of this new Colonialism launch their thunderbolts against the old, we are tempted to recall that old proverb: "What you do speaks so loud that I cannot hear what you say" (James J. Wadsworth).

If Communists Gave Up Their Colonies

HERE IS WHAT THEY WOULD LOSE

In today's world the great colonial power is Soviet Russia. Hers is the only colonial empire that never stops growing.

Add Red China and you have the two nations that are continuing to expand at the expense of other people. Both are Communist nations.

Soviet Colonies in East Europe alone hold 100 million highly developed people. Here are ten once-independant nations, either absorbed into the Soviet Union or exploited ruthlessly under a colonial system.

Another half a dozen major Communist Colonies, all recently acquired and tightly controlled, appear in Asia.

The slaves within. These subject people do not include the 100 different nationalities and 100 million non-Russians within the SovietUnion itself, in formerly independent areas now held by force despite repeated uprisings.

1. Most important of these Soviet Colonies today is *East Germany,* the industrial colony. Here more than 20 Russian military divisions stand ready to hold the people down. A major revolt by East Germans was suppressed in 1953.
2. *Poland.* with her 27 million people is next in importance. A Sullen population is kept in bondage here only by fear of Soviet troops marching in. Open revolt was narrowly averted in 1956.
3. *In Hungary,* the entire people rose up in revolt against the Kremlin's colonial rule in 1956. The revolt was suppressed by force, resulted in mass killings.

These and other Communist Colonies in East Europe have been "milked" for years, their raw materials and manufactures sold to Russia for giveaway prices.

All told, Russia and Red China now rule a Colonial Empire that covers a fourth of the earth's Surface and includes *18 (eighteen) major Colonies* with 1.4 (one point four) million square miles of territory and a colonial population of 139 (one hundred & thirty nine) millions.

This empire has expanded rapidly in recent years, while colonial empires of the west have shrunk. Even before the granting of independence to a number of states in Africa this year. Western nations had given freedom in this century to 22 (twenty two) Countries with 9.1 (nine point one) million square miles and 694 million people.

Up to this time, hawever, not one of the growing list of Communist Colonies has been set free.

18 major colonies

1. *East Germany.* Overrun in 1945 has become Russia's "industrial cololny". 18.8 (18 point 8) million people, 43000 square miles.
2. *Poland.* Gobbled up in World War II biggest colony in East Europe with 27 million rebellious people.
3. *Hungary.* Won by U. S. S. R. in Communist Coup of 1947. Revolt by

nation of 9.7 (9 point 7) million people put down by force in 1956.

4. *Latvia.* Made part of Russia by force in 1940, contains 1.9 (one point nine) million people 25,400 squre miles.

5. *Lithuania.* Absorbed into U. S. S. R. in 1940; had been a nation of 2.9 (2 point 9) million people, 21,500 square miles.

6 *Estonia.* Also taken into U. S. S. R. by military decree at start of World War II with 1.1 (1 point 1) million people.

7. *Czechoslovakia.* Eastern part absorbed by Russia in 1945, rest won in 1948 coup. Population 12.3 (12 point 3) million.

8. *Rumania.* Major provinces taken into U. S. S. R. by force in 1945, rest made a colony in 1948.

9. *Abania.* Puppet government set up here in 1946, runs Reds' seaport colony of 1.2 (1 point 2) million.

10. *Parts of Finland.* Invaded by Soviet military forces in 1940 — kept as part of U. S. S. R. in peace treaty with Finns. Population 450,000,

11. *Part of German East Russia.* The Konigsberg area, with 1.2 (1 point 2) million people on 5,400 square miles of land, added to U. S. S. R. by armed force in 1945.

12. *Outer mongolia.* Grabbed by Soviet forces in 1945: Russians set up puppet government here, controlling one million people.

13. *South Sakhalin island.* Won by Stalin in 1945 - Yalta agreement, taken from Japan and added to the U. S. S. R.

14. *Bulgaria.* Gobbled by political coup in 1946, has 7.1 (7 point 1) million people, 42,800 square miles.

15. *Tibet.* Invaded by massive forces from Red China last year after puppet regime failed. Now Subdued.

16. *North Korea.* Puppet regime set up here in 1948, made into a Red colony of 9 million people, then wrecked by war.

17. *Northern Vietnam.* Won by peace treaty following military invasion, colony contains 77,000 square miles, 12 million people.

18. *Kurile Islands.* Part of Japanese territory won at Yalta, islands have 18,000 people.

J. H.

FRIENDSHIP

The mind never unbends itself so agreeably, as in the conversation of a well-chosen friend. There is indeed no blessing of life that is any way comparable to the enjoyment of a discreet and virtuous friend. It eases and unloads the mind, clears and improves the understanding, engenders thought and knowledge, animates virtue and good resolution, soothes and allays the passions, and finds employment for most of the vacant hours of life.

— JOSEPH ADDISON

OUT-GOING STUDENTS, M. Sc. ZOOLOGY

OUT-GOING STUDENTS, M. A. ECONOMICS

OUT-GOING STUDENTS, B. Sc. ZOOLOGY

OUT-GOING STUDENTS, B. Sc. [illegible]

GAGARIN—A FAKE ?

GEORGE KURUVILLA, B.A. (Hons.)

From time to time come from the Soviet Land
Miracles which we try to understand.

This man Gagarin (called cosmonaut) who
Is the victim of so much ballyhoo,
Did he really circumnavigate
Our Earth and reach (as did Dante) Heaven's gate?

England's Queen sitting beside Gagarin
And gingerly drinking the blood-red wine
Has a twinkle in her eye telling us
Of her deep-seated doubt—Is he bogus?
Can we believe this simple Circassian
Ever managed to scale the Empyrean?

Men who know how Beria met his death
And all the fabricated stories with
Which the Kremlin men disguise his exit
Will not believe this man was in orbit.

Poor Asiatic crowds around Gagarin
(In the manner of Gospel's Gadarene)
Press, and swallow the russian bait—hook, line
And sinker—, and think he's as strong as nine.

But Gentle Reader, do not run away
With the idea that I doubt (as you may)
That the Soviet people could accomplish
This great mechanical feat they publish.

Is it not so much like the Kremlin men
To send out a different man rather than
The genuine one too precious to be
Thus bandled about over land sea?

GHOSTS !!!

P. GOPINATH MENON, III B. Sc.

Oh ! The name itself produces in us an "eerie" feeling which makes our hair stand on its ends. To imagine the sight of a hooded white figure in the dead of night when we are alone will give us the creeps. Ghosts have been known from time immemorial. To trace their origin will be a tough nut to crack. Even Shakespeare, the Father of English Literature, has introduced ghosts in some of his plays and they play important roles.

Ghosts are terrible, no doubt. But on the other hand, they can be funny too–at a safe distance. A few years ago, I found a most amusing cartoon in a leading magazine depicting two grown-up and one small ghosts, all werning their habitual attire, I mean, the so called "bed sheet" In the caption, one grown-up says to the other plaintively: "The trouble is that the little one is frightened in the dark."

Perhaps it would have been more pointed to say: "The trouble is that the little one is frightened in the light," Since flesh—and—blood children are known to be frightened at night, ghost babies—one may expect—are more prone to show fear during the day time. Then indeed, if human beings are frightened of ghosts, why should ghosts not be frightened of human beings? After all, ghosts are not yet known to have exploded nuclear bombs or experimented with death rays.

However, why dress the ghosts most of the time in sheets? They are not likely to go about at midnight just in order to advertise a laundry firm or a new brand of washing soap. Then why on earth—or elsewhere–do they cover up with the sheets?

Of course, we do hear occasionally about ghosts who are dressed more sensibly–just like ordinary human beings.

There is the story of the two men sharing one railway compartment. The one asked the other, "Do you believe in ghosts ?" "I don't," the other replied. "I do," the first one made the rejoinder—and vanished into thin air !

Then there is the case of mistaken identities.

When the American humorist, Mark Twain was once erroneously reported dead, he did not lose his sense of humour, but remarked: "The rumour about my death is slightly exaggerated."

On yet another occasion, so the story goes, a man who had been reported dead, hurried to redress the false impressions spread about his status regarding mortality and telephoned his friend, asking him: "John, did you read my 'obituary ?"

John replied with a quiver in his voice, "Yes ! But where do you speak from ?"

There may be very brave people who could walk alone in a cemetery in the dead of night. If they encountered a ghost—presumably in the standard white sheet uniform—they would not stir, merely set their watch by it, because, let us not forget, ghosts are supposed to be excellent time-keepers, appearing always sharp at mid-night.

However, that would not be so in my case ? Here, I dare to poke fun at ghosts.

But should I meet a real, "live" ghost, frankly speaking, I would be frightened out of my wits. Far from daring to tease it about its white sheet uniform, I would not even pluck up the courage for wishing it a polite, "Good haunting."

Now, to be serious, the belief that man has a soul capable of existing apart from the body, after the body is dead and buried, fits perfectly in such a mind with the fact that the shadowy forms of men and women do appear to others when they themselves are at a distance and after they are dead. We term them as apparitions, dreams or fantasms, according as the person to whom they appear is asleep or awake; and when we hear of their occurence in ordinary life, set them down as subjective processes of the mind.

The fear of seeing something, dazzles and bewilders the visual organ that it sees the things that were feared. A crime is supposed to have been committed in some old house; and the superstitious ones believe that the spirit of the murderer or of the murdered person cannot rest. Whoever is nervous and timid and visits this house at midnight, is predisposed to see the wandering spirit. This fear that is present deprives the judgement of its power of taking accurate observations of what really is seen and so superinduces a lax condition which is ready to be deceived. So just before we admit that there are genuine cases of ghosts having been seen, we must be satisfied that the observer was in full possession of his faculties; that his attention was on the alert, that he was capable of distinguishing subjective and objective presentments and that he was healthy in mind and body.

Stories about the existence of ghosts, hence, can generally be held to be the result of an excited imagination, renovating past feelings or impressions with an energy proportioned to the degree of excitement.

All in all, I would much rather believe in ghosts without seeing them, than seeing them without believing in them.

Hearing a tapping noise at night, I may even feel reassured upon the discovery that the one disturbing my sleep is not a sinister spirit, but merely an honest-to-goodness dacoit.

FOR UNIVERSITY STUDENTS

When St. Thomas Aquinas was asked by a young Dominican student how he should set about acquiring the treasures of knowledge, the great philosopher replied: "The following, therefore, is my advice to you concerning your way of living —." Young Brother John, hoping perhaps for a scholastic blue-print, a tabulated guide which would by-pass the grind of study, received instead a pithy letter telling him how he should order his life. "I urge you," wrote St. Thomas, "to hesitate before speaking . . . hold fast to the cleanness of your conscience; do not cease from devoting time to prayer . . . show yourself to be lovable to everybody, or at least try to do so; but be very familiar with nobody, for too much familiarity breeds contempt and introduces factors which retard study," and so on.

UNIVERSITY EDUCATION IN INDIA

M. S. MICHAEL, III B. Sc.

Different opinions are expressed by eminent men of education on the aim of university education. The word educate means to bring out. So Aristotle defined education as the bringing out of one's personality. According to Sir Richard Livingstone education means to prepare man to live in a modern world, to humanize man, to teach him not merely how to use power but how to use it well. It should bring the student face to face with human thoughts and actions. It should give him the knowledge of something great and unique. Ruskin says that education does not mean to teach people what they do not know but to teach how to behave as they do not behave. Sampson, an English educationalist believes that the aim of education is not material gain. It is not to prepare us for a living but for life as a whole. Education must not be associated with profession. It should develop the personality of the student rather than fit him for a vocation.

Cardinal Newman defines a university as a school of universal learning. It is a place for the communication and circulation of thought by means of personal intercourse. The most remarkable feature of university education is the contact of mind with mind. Knowledge acquired by reading books is wide. Knowledge acquired through oral instruction is deep and accurate. According to Tagore the highest purpose of education is the fullest growth and freedom of soul.

The Old and the New

From the very early days of history India was a great centre of learning The fame of Nalanda and Taxila had spread all over the orient. The type of education that existed then was known as "Gurukula". In that system of education the pupil stays with the Guru and receives oral instruction and acquires knowledge by discussion.

The modern system of education began with the establishment of British Empire in India. Eminent Indians like Dadhabhai Navaroji who had an English education pressed the British government to introduce the system of education that existed in England. Lord Bentick, a friend of India introduced the English system of education in India with the help of Lord Macaulay. In 1857 they established three universities at Bombay, Madras and Culcutta and that marked the beginning of modern university education in India.

Problems

After the advent of freedom greater progress was made in the field of university education and consequently new universities were established. In India, at present, there are nearly fifty universities. But the problems that face the university education in India also increased with the rise of the number of universities. In discipline of students, medium of instruction, lack of equipment, lack of experienced and eminent teachers, lack of research laboratories and libraries, lack of contact between the teachers and students, influence of political parties, defective system of examination, provincialism, casteism and parochialism that exist in the minds of people are some of the problems that face the university education in India.

Student unrest today expresses itself in various forms including violence. It is sheer over-simplification to roll everything together into a lump, and give it the stamp of student indiscipline, without going into the causes. It seems to forget the fact that the student of today is a very different entity compared to the student of about 20 years ago.

Until about 1940 the majority of University students came from the upper-middle classes, that is from homes that were fairly well to-do, had an educated family background in which English was freely used, and they were therefore familiar with the language that was, and is, the medium of instruction at the university stage.

Past and Present

The conditions at present are radically different. A large number of students come from very poor and even illiterate homes, where there is no background whatsoever of education. This is as it must be in a country that is rapidly trying to rise to the level of other nations in various directions, including education.

The handicaps which face the students of today in wake of this period of transition, are numerous, and most of them arise from social backwardness and financial unsoundness of the students, as well as their parents.

In the past the question of competent teachers and teaching methods did not arise as students were less dependent on the teaching given in the college. The student of today has a very serious outlook and is very concerned with his work, because he is too poor to afford the luxury of failure and besides, owing to increasing numbers, a student who fails as a rule cannot get readmission in any college although there are some exceptions in Kerala.

In these circumstances, the responsibility of the teacher is much greater, but generally speaking he remains what he was in the past. The reasons are obvious. It is not merely the question of the poor pay that naturally does not attract the best talent, except in a few cases where there is a devotion to work. University teachers are selected exclusively on the basis of their academic qualifications, and this is hardly a suitable criterion, as an excellent and profound scholar often makes a poor teacher.

Again, the overworked Indian teacher of today tends to be slack, adopts the easy way of getting through his work by dictating notes, a pernicious legacy of the past, often notes that are even 20 years old. This has led to the most undesirable system of the student depending on guide books and annotations, and so there are students who get through their examinations, without having read their texts at all, by having crammed up answers from notes or guide books. For example in my own case I had never gone through "King Lear" which was a text book for us. Many of my fellow students come also in my category.

There is no development of mental faculities, and the "cramgraduate" finds himself a misfit in life, and is really good for nothing. In this connection, we may refer to the wide spread complaint that University graduates can hardly write a letter in correct English and have no initiative and no knowledge beyond what they have learnt from their undergraduate studies and from their books.

Poor Conditions

Institutional conditions are equally unsatisfactory. The number of students in most of the collegiate institutions have more than doubled during the last 10 to 15 years. Under these conditions, with about a dozen classes each 150 strong in average college, the relation between the staff and students is exceedingly unsatisfactory. Attendance of students is very indifferent due either to poor teaching, overcrowding or lack of interest.

In the matter of syllabus the old idea of studies as "disciplines" still holds good. Today the needy, impoverished student requires quick results in the form of employment through the study of subjects of practical utility. This requirement could be fulfilled if earning-capacity courses on Stenography, Journalism, Advertising, Public Relations, Teachers Training, were included as optional for the B. A. degree.

The Bombay University authorities put a comprehensive Questionnaire administered by experts to 1100 students of the University of Bombay last year. The report of it is very interesting and it throws light on the problems of university students and the remedies for it.

The first problem is connected with proper and effective teaching and includes (1) Teacher—Student Relations, and the quality of teaching, (2) Suitable conditions of quiet attention and concentration, that depend on the behaviour of other students, (3) A suitable study atmosphere, that is built up by various factors, including proper accommodation and other amenities.

Dull Lectures

A large majority of students declared that 65% of the lectures were dull and lecturers failed to create interest in the subject. This is a very serious indictment against the effectiveness of the lecturing system, and of the general lack of interest amongst students in their work, causing a feeling of frustration that may lead anywhere—to simmering resentment that may break out into open indiscipline, even with violence. Students have also pointedly referred the persistent bad behaviour of a few rowdy students who disrupt classes and harrass the teacher, thus preventing the majority of students from concentrating on their work.

Ineffective teaching is closely related up with unsatisfactory conditions prevailing in overcrowded colleges. Discipline is more than a problem with enormous classes of 150 students each, where to the teacher the student is a mere name on the roll.

"The old lecture method of talking down to students and stuffing their heads with information, often narrow, one-sided information by the indifferent teacher, whose views must be implicitly accepted as authoritative, invariably leads to a narrow dogmatic outlook, suppressing and killing the critical faculties and initiative of both the teacher and the taught." (Prof. J. C. Daruvala).

Lack of Student Participation

Student participation is the most essential factor, but some teachers often complain about students failing to respond to tutorials, seminars and discussions. The teacher, well-grounded in the proper techniques, should encourage students and give them a sense of dignity by respecting their opinions instead of brushing aside their replies with sarcasm; in this way it is easy to arouse student participation.

"Over crowding"

The questionnaire elicited the general complaint that the burden of studies is too heavy, that the subjects for study are too many. The students think that it is due to over crowding. They say "over crowding, in education as in housing, means ill-health and turns the school into an intellectual slum." They also think that owing to this overcrowding of subjects "everybody nowadays seems to know the X Y Z of everything nobody knows the A B C of anything." It also referred to the futulity of studies where students have to cram up useless texts and impractical subjects. Unfortunately the main objective of the teacher and the student is the passing of examinations to acquire a degree and they fail to realise that a course of studies should not be an end in itself but merely a

means for the development of mental faculties, critical judgment and character.

Defective system of Examination:-

The undue importance given to examination, as the do-all and be-all of education, has given false values and sham objectives in student life. Even the most casual probe into the prevailing system will prove it to be excessively defeciive, identifying examination with sheer chance, where factors like the candidates state of health and nerves, his mental condition and his memory are of greater importance than his ability and intelligence.

The American credit system of examining the student immediately at the end of a course of about three months duration is with all its short comings, a preferable system, but it would not be difficult to work out and adopt a system to suit local conditions.

Frustration

The survey revealed that the main causes of student frustration lie in the anxiety of students about their future prospects of earning Owing to the lack of any higher aim in life or any driving interest in his educational career the student looks out for emotional satisfaction in some other sphere, is prone to sensational excitement of any short, and often falls a willing dupe in the hands of unscrupulous political agitators.

"Political Tools"

The Indian political parties find their stronghold among students They divert the attention of students from study to politics. The enquiry commission which went to investigate the root causes of the troubles that occured in the major universities of U. P. reveals in their findings the role of political parties, most of them are immature,played in those shameful events. As prof. A. Ruthna Swamy says "the Indian students are the playing cards of Indian politicians."

Indifferent off-hand treatment meted out to students will ultimately lead to serious situations and acts of indicipline accompanied by violence as it has led in various centres. Students are amenable to reasonable treatment provided an approach is made at an early stage before bitterness arises.

Not a Wild Lot

The findings of Bombay University commission are of great importance and their report concludes saying. "From the Survey taken we have realised for the first time the real difficulties that students are faced with, and their legitimate grievances, and this difinitely upsets the complacent attitude and the self-conforting opinions of the older generation, that students are a wild lot who need to be severely handled and disciplined.And finally we must realise that the ventilating of grievances and striving for redress cannot be termed 'Indiscipline.' As a body, the students population has a healthy mind open to reason, advice and guidance if properly administered. Tact and fair and reasonable approach will succeed where authoritative policing methods have failed."

From Sex to Riots

The present student population is very much interested in reading. But the library facilities in most of our universities are rather poor. So naturally the student turns to other ways to get books. And often they buy cheap, filthy books. The harm done by such books is incalculable. The authorities have a great deal to do in this field. I think this is one of the greatest dangers that face the student population. I wish to explain myself: If the Book Houses and Book Stalls of India sell books like LOLITHA, more pronography and sex to our newly-literate reading public we will have more instances of the type we had recently in Jabalpur, beginning from an individual incident and growing into a communal riot.

Today pronogrphic literature is available in India not in English alone. The vernacular languages also bring you pronography in abundant measure. In India where only a few decades ago, women were in purdah, sex literature has a new, virginal field of operation.

To some extent I diviated from our topic. But as you know the Jabalpur incidents throw great responsibility on the shoulders of students and authorities. We, the student population, should be ready to accept that responsibility and respond to it.

"Not Universities"

Pandit Nehru in a convocation address at the university of Ceylon gave the students of Ceylon in particular and those of Asia in general a valuable piece of advice A university is a temple of learning. It should teach its students some sort of basic wisdom. It should teach them to be morally healthy, and honest, broad minded, tolerant. They should not sit in their ivory towers. They should adopt a constrctive and creative approach to the problems of the world. It is the duty of university to give its students the necessary training. According to late Sir Richard Livingstone a university should send us out into life knowing something which is first rate, knowing how to live in a modern society. In his opinion an institution which does not serve this fundamental purposes can not be called an university. In this sense almost all the Indian universities do not deserve the name 'University.'

SACRED HEART COLLEGE
IN SHAKESPEARE

Smooth runs the water where the brook is deep. (King Henry VI)
And so from hour to hour we ripe and ripe. (As You Like It)
Cease to lament for that thou canst not help. (Two Gentlemen of Verona)
Rich gifts wax poor when givers prove unkind. (Hamlet)
Et tu, Brute ? (Julius Caesar)
Defer no time, delays have dangerous ends. (King Henry VI)

Honest plain words best pierce the ear of grief. (Love's Labours Lost)
Ego et Rex meus. (King Henry VIII)
And then from hour to hour we rot and rot. (As You Like It)
Rightly to be great is not to stir without great argument. (Hamlet)
The course of true love never did run smooth. (A Midsummer Night's Dream)

Care killed a cat. (Much Ado About Nothing)
O, judgement, thou art fled to brutish beasts. (Julius Caesar)
Life's but a walking shadow. (Macbeth)
Love all, trust a few. (All's Well That Ends Well)
Experience is by industry achieved. (The Two Gentlemen of Verona)
Good reasons must, of force, give place to better. (Julius Caesar)
Everyone can master a grief but he that has it. (Much Ado About Nothing)

J. H.

OUT-GOING STUDENTS, B. A. ECONOMICS

OUT-GOING STUDENTS, B.Com.

OUT-GOING STUDENTS, B. Sc. MATHEMATICS

[illegible]

SESQUIPEDALIAN

K. A. PAUL, III B. Sc. (Chem.)

Sesquipedalian is not by any means the longest word in the English language, but merely describes such words. It means "one-and-a-half-feet" long. Sesquipedalianism means the usuage of such words.

The next time you talk about honour, or honourableness, you can, if you wish, use the longest word in the language, honourificabilitudinitatibus which is its pompous and pedantic form. Of course, it is not a popular word, and is not in general use. But it was used by Shakespeare in his play, "Love's Labour's Lost," when he made a character say "Thou art not so long by the head as honourificabilitudinitatibus."

In India where there is so much talk about nationalization, denationalization and undenationalization, some civil servants might find use for the word antidisestablishmentarianism which has as many letters as the word mentioned above. It would not be beyond the ingenuity of civil servants to write about the honourificabilitudinitatibus or anti-disestablishmentarianism in a memorandum, as these gentlemen have a nasty habit of invariably choosing the most difficult ways of saying the simplest things, especially when composing one of their delightful forms (in buff, green or white) that the poor populace have to fill in. In the minutes of a meeting of an American Electronic Engineering Committee the following fragment of sentence appeared. "........In the interest of easierly reaching internationalist agreementation on a standardisationalised encodificationalisation." Do not ask me what it means. Do not ask me to guess what the noble whole of which it forms part must have looked like. Do not think I decry the excellence of American electronic engineers. But, bemused and trodden under by this procession of syntheticised sesquipedalianism, I am moved to utter a faint-cheer.

It was about this type of verbal pomposity that Sir Winston Churchill said: "This is the sort of nonsense up with which I will not put!"

But, before we laugh too hard at the Indian and American (of course at the English) civil service, let us take a look at the German, for German language lends itself to very extensive agglomerations of syllables. It would be difficult, if not impossible, to beat the following title of a North Bohemian official in any language. The Deputy-President of the Food-Rationing-Winding-up-Comission is known as the Lebensmittelzuschlusseinstellungkommissionvarsitzenderstellvertreter.

There is no limit to the length to which chemicals will go in the naming of their compounds. Their concatenations, for they can hardly be called words, include such verbal monstrosities as nitrophenylenediamine and tetramethyldiamidobenzhydrois. And these are some of the shortest!

In the catalogue of the books in the library of St. Victor is one with the title of "Antipericatametanaparbeugedamphicribrationes Toordicantium."

Amusing story-tellers like the famous French author, Rabelais, went to quite ridiculous lengths in their writings. In a translation from his book "Croquemitaine" the following is one of the results:

"He was grown quite esperruquanchurelubelouleerireliced down to his very heel" and "what, Mr. Manhound, was it not enough thus to have morcrocastebezasteverestegrigeligooscopapopondrilated us in all our upper members with your hotched mittens, but you must also apply such mordererergripippitabirofreluchamburelurо-quacuelurintimpaniments on our shin-bones with the hard tops and extremities of your cobbled shoes."

In the Isle of Mull, Argylleshire, Scotland, there is a place called Drimtaidhyrickhillichatan. But the most famous multi-syllabic place in the world is a village in Anglesea in Britain called Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlillandyssilio-gogogoch. For practical purposes the postal directory uses only the first 20 letters of the name, which is regarded as sufficient address for the name of this 59 letter village. The name, of course, has a meaning, which is "The church of St. Mary in a hollow of white hazel, near to the rapid whirulpool, and to St. Tisilio Church, near to a red cave." And almost needless to say it is Welsh.

Featherstonehaugh is said to be the longest English surname. It is totally ecclipsed by surnames in other languages. In 1867, there was an employee in the Finance Department in Madrid, in Spain, who bore the name of Juan Nepomuceno de Burionagonatotore cagageazcoecha.

Then there was a child born to an Hawaiian couple who was named Kaleianuenneikamakaokaopuailunaikeaoulilani. It can be translated roughly as "The Rainbow Wreath from the edge of the High cloudes across the Firmament of the Heaven." The little girl was obviously all this to her parents, though why they could not havr called her just "Rainbow," it is difficult to say.

An unfortunate Dutch man inherited a surname, including as many letters as he was tall. His height was six feet and his name 72 letters long. Take a deep breath and try it. Kewankodsdoasnanckinhadrachderniminkmardremriancochenabliamros-enkramberg. I wonder if he could say it himself?

Some four years ago, a white Bearded old man was brought before a New Orleans police court for vagrancy. When asked his name, he replied: Maillilaigeveaveagvave Edevuegearavilo Anlilyllavio. He was not joking either, for he was a Finnish. The magistrate concluded the case very summarily, but in the circumstances most rationally. After he had heard the facts about the vagrancy, he announced the sentence: "Ten days in jail, Whiskers,"

The English cannot complete with names such as these, but what they lack in syllables they do, on occasions, make up by sheer multiplicity. Thus a former headmaster of the Imperial Service College, Windsor, England, bore the name of the Reverend Lyonulph Cospatrick Bruce Berkeley Jermyn Tullibardine Petersham de Orelana Dysart Plantagenet Tollemache.

Happiness can be built on virtue alone, and must, of necessity have truth for its fountation —Coleridge

* * *

Happiness is neither within us nor without us—it is the union of ourselves with God —Pascal

MIXED ECONOMY FOR INDIA

JOSE PAUL, M. Com. (Previous)

The concept of "Mixed Economy" is of recent origin and it has got a special importance in India, especially in the present stage of our economic development. Economy is a term which denotes a certain type of organization of the economic activities of a nation. The economic activities, namely, the mode of consumption, production, the method of distribution and exchange may vary, from country to country according to the nature of economic organisation prevailing in each. Several economic systems have come into existence, such as "capitalistic economy," "socialistic economy," "totalitarian economy," "free economy," "mixed economy" etc.

A "mixed economy" as the term indicates is a mixture of several types of economics. Its practical implementation appears to be easier than its academic acceptance. The purity of the two classic economics systems–capitalism and socialism have gone. None of the two systems is found anywhere in the world in its original structure. At the same time we can see a modified from of these two systems. But mixed economy in varying degrees exists in most of the countries. No country has nowhere openly recognised its economic organisation as mixed economy. The fundamental principles of Capitalism and Socialism have to be elucidated to get a clear understanding of the concept of mixed economy.

The existence of private property and the system of inheritance are the two important features of capitalism. The means of production are owned privately and they are managed by the owners for the purpose of gaining profits. Another outstanding feature is the economic freedom—freedom of enterprise, freedom of contract and unrestricted use of private property.

These features have got their evil effects too. The recognition of private prosperity and the system of inheritance result in the accumulation of a huge amount of wealth in the hands of a few. This has brought into existence economic maladjustment or the perpetuation of inequalities of wealth distribution. As G. D. H. Cole remarks "There is a world of difference in terms of happiness between the high priest and the slaves in the temple of industry." Another evil effect is that there will arise a class-conflict. A class-conflict will be going on between labour and capital and one regards the other as its natural enemy.

A socialistic economy is an economy where the means of production are owned by the State, a central organisation will be responsible for planning the development of the economy in accordance with certain principles; private ownership excepting in pure personal belongings would be unlawful and even labour will be physically directed by the State. But this is an extreme view of socialism. In the milder forms of socialism only big businesses and public utility concerns will be owned and operated by the State, the smaller business being left to private persons. Unlike capitalism production is undertaken not for earning profit but for the benefit of the

community at large. Redistribution of income, peaceful and democratic revolution are the other elements of socialism. It advocates a gradual and peaceful extension of government ownership of the means of production—"revolution by ballot rather than by bullet."

A mixed economy is a mixture of these two systems. Nobody has anywhere defined what mixed economy actually means. But in general it may be defined as private enterprise co-existing with state ownership. "Mixed undertaking" is a close resemblance of the term mixed economy. Sir Henry Barnbury describes a mixed undertaking as "a hybrid of Public Corporation wherein private and public undertakings pool their interests and share in the direction." In India the first attempt to introduce the expression was made by Mr. M.R. Masani.

A good number of different ideals are found in the organisational structure of capitalism and socialism. A mixture of these different ideals is what is conveyed by the concept "Mixed Economy." In this sense the aim is to achieve the best from these two systems and to minimise the loss. In other words gaining the good and the elimination of the bad is our goal. To achieve this goal mixed economy has been advocated.

In the popular concept of mixed economy private enterprise co-existing with state ownership may not encounter much opposition. But this exposition of mixed economy will give rise to several controversial issues: What are the essential features of a mixed economy? To what extent the State can enter the field of economic activity? In what proportion should these be mixed? What all industries are to be under the control of the State?

Here are a few characteristics of mixed economy. The first essential feature is that it is a planned economy. It means that there will be a Central Planning Authority assisted by regional planning authorities as in India, to determine the economic planning, of the country. This is the fundamental framework of mixed economy. People often consider planning and socialism together. But they are independent economic entities. Planning is essential for the attainment of Socialism. It does not mean that private enterprise will have no place in the economy. In an underdeveloped economy a greater role has to be played by the State. So the efficiency of the private enterprise and its outlook on the economy should be taken into account before a plan is chalked out. Secondly in a mixed economy there will be economic institutions both on the capitalistic and socialistic models. Finally and essentially the State will undertake to run business enterprises on a permanent basis.

The answer to the other vexed questions will depend upon the policies of our development programmes and the directive principles laid down in the constitution for the attainment of our economic entities. Attainment of Socialism is our declared goal. India is an agricultural country. Millions of people are struggling hard to earn a livelihood. A rapid development of the economy in order to raise the national income is essential for the economic uplift of the toiling masses. The Constitution envisages that we should have a democratic form of Government. In these circumstances, unlike a totalitarian State a democratic form of Government cannot all on a sudden switch over to socialism. So a gradual transition should take place towards socialism. The other reason is that Governments of backward countries alone cannot bring rapid development of the economy. The lacuna is to be filled by private enterprise. In India, therefore, mixed economy is the result of our devotion to democracy and the desire for attainment of Socialism. The result is a growing public sector side by side with private sector. The former

grows faster and its activities are extended to more fields while the latter grows in a lesser degree.

The industrial policy of the Government of India was restated by the Prime Minister, Mr. Nehru, in the Lok Sabha on the 30th April, 1956. It contemplates a mixed economy. He said that "the State would progressively assume the responsibility for setting up new industrial undertakings and for development of transport facilities." The policy states that "The State will also undertake the State trading on an increasing scale. At the same time, as an agency for planned national development in the context of the country's expanding economy the private sector will have opportunity to develop and expand." Both the public and private enterprise have to serve a social end. There is a great scarcity of private enterprise in backward economies. The Third Five Year Plan attaches great importance on the role of the private sector. Besides it assigns to private enterprise an imporant role in national development. In India private enterprise has not yet fully developed. But it must be admitted that it has expanded enormously during the last ten years of planning. This is an eloquent testimony to the ideal of mixed economy. The prospects for the expansion of the private sector is now greater than it ever was in the pre-plan period.

The pace of growth of the development schemes of the state, the establishment of major key industries and a large number of other industrial enterprises clearly justifies the desirability of State action. The private sector would find it difficult to start such major industries as they have to invest a huge amount of capital. But state investment in a few industries may not eject private firms from the industrial world. Instead, State investment is creating a large scale of private business in many industries. State ownership of the means of production will be an effective check for the concentration of wealth in private hands. Thus, a mixed economy is the best compromise between capitalism and socialism. It has retained and has the best in both the systems. Hence it has been aptly remarked that mixed economy is the "golden mean" between capitalism and socialism.

So You Cant Sleep !

Helps in breaking the insomnia habit are:

Eating a light evening meal of easily digested food.

Restricting or avoiding altogether the drinking of fluids after the evening meal, with the exception of a glass of warm milk before going to bed.

Taking a leisurely tepid bath and blotting, not rubbing, with soft towel.

Soaking the feet in warm water or taking a hot water bottle to bed on cold nights.

Tying a piece of black silk loosely over the eyes if the room is too lit.

If wakeful nights continue, see your physician to determine if your sleeplessness is caused by some organic trouble. DON'T take sleeping medicine except under your physician's supervision.

'ISMS IN ART AND LITERATURE

J. H.

Students of Politics and Sociology are familiar with many an 'ism not excepting of course, the corrupt and corrupting, communism. Yet we shall do well to remember that there are isms also in art and literature that are well worth our study. Some of these literary systems and artistic theories are given here under in the hope of piquing the curiosity of those who have just begun their study of art or literature.

Classicism:-

In a general sense the term "classic" denotes any artistic achievement of permanent excellence. More especially it refers to the art and literature of ancient Greece and Rome. The word "classics" when applied to literatue means literary masterpieces written in Latin and Greak. But in its broader meaning the word includes the greatest works of literature in every language and the most highly esteemed pictures and statues and musical compositions in any nation. But classicism in its narrow literary sense refers to the simple and noble method of Homer and Virgil. The word classicism is used loosely to summarise the general characteristics of Roman and Greek art and literature – Simplicity, restraint, order and formalism. The restraint and order of classicism are often opposed to the enthusiasm, freedom, disregard for rules vigour, frshness and fine emotions of Romanticism. What in English literature we call classicism is the tendency of certain writers to imitate the spirit and skill of master authors especially the poets and prose men of Greece and Rome. Ben Jonson's "Sejanus" and "Cataline", Milton's "Samson Agonistes", Dryden's "All for Love" and Addison's "Cato" may be grouped generally as classical tragedies as they were written in imitation of ancient dramatists. The age of Pope marked by order and dignity and by an imitation of the ancients is sometimes called the classic age sometimes the neo-classic, sometimes the Augustan. A kind of clegant formalism, beauty of form and definiteness of expression it had.

Romanticism:-

It is, in a loose sense, the tendency in art or literature to represent life as it is not either with the help of the imagination, to distort the real world or to escape from it entirely into the shadowy realm of romance. Hence romanticism is commonly opposed to realism. The term is also applied to a work in which an author expresses his individuality in defiance of established artistic rules. Hence romanticism is regarded as the opposite of classicism also. Yet the term is often reserved to characterise the literature of the romantic movement in Europe during the eighteenth and nineteenth centuries a period which includes Wordsworth, Coleridge, Byron, Shelly, Keats and Scott. In Germany Schiller, Burger, Novalis and Friedrich Von Schlegel were leaders in romantic revolt against the formality, conventionality and artificiality of extreme classicism. In France the romantic ideal first realised by Rousseau was fostered by Chateaubriand, Lamartine, Madame de Stael, Alfred de Vigny and Victor Hugo. All these endevoured to secure freshness, originality and spontaneity. They got away from the rules and models and secured inspiriation

from life rather than from books. The essence of romanticism is, it must be remembered that literature must reflect all that is spontaneous and unaffected in nature and in man and be free to follow its own fancy in its own way.

Realism:-

This is a term used loosely in criticism of art and literature to classify works which depict life as it is. Hence realism is commonly opposed to "romanticism", "idealism". and "escapism" - all of which suggest a flight from the world of reality into a world of imagination. There are of course many degrees of realism. Sometimes the word is used to denote an objective literary technique which depicts, in a scientific, unselective manner, only tangible, observable facts This approach is called "photographic realism". To some readers, particularly to those to whom literature and escape are synonymous, realism means the revelation of sordid, unpleasant details which should not bismirch respectable books. Scott might be characterised as a realistic romanticist, Dickens as a romantic realist. Historically speaking the two tendencies have existed side by side in English literature since the beginning but the modern movement towards realism is a product of the scientific revolution which marked the Victorian period.

Naturalism:-

This term is applied generally to literature which attempts accurately to imitate nature, hence often synonymous with "realism". More commonly it is used to express a specific kind of realism, the slavish attempt to reproduce details from life without selection, sometimes called "photografic realism". In French literature, the term, naturalism applies to a school of nineteenth century novelists including Flaubert, Zola and brothers Goncourt—who attempted to approach life in a scientific manner, recording external appearance only, but recording them with the all-seeing patience of the chemist and physicist. Hence they revealed aspects of life which Victorian England had been studiously ignoring and their influence on the English novel—notably on the works of Gissing, Moore and Hardy—gave rise to violent outcries about obscenities of naturalism or Zolaism.

Surrealism or Superrealism:-

The term is given to the technique of a small twentieth century group of painters and writers who violate convention by attempting to create reality through eccentric distortions of the object presented. In painting, the leader of the surrealists is the Spaniard, Juan Miro. In literature surrealism has frequently taken the direction of seeking effective expression by throwing words out of normal and logical sequence.

Expressionism:-

This too has a place both in art and literature. This term is used to indicate that in revealing his ideas and particularly his moods the artist or writer is concerned not with the exact reproduction of obvious details but through these, with the sensations that lie behind. Since conscientious reproduction of the superficial aspects of the object is of no immediate concern of the author such details are usually sacrificed to allow the impressions to pass through them. Thus in painting "motherhood" might be expressed not by a madonna and child but by an exaggeration of physical details that suggest maternity. Expressionism in literature springs from the same motive. The expressionist writer is quite ready to sacrifice all conventional forms and practices in composition that there may emerge through his works the intellectual emotional abstractions which he wishes to express. To the average reader the expre-

ssionist composition may seem like a mass of "clotted nonsense", with no familiar word orders, and with many strange words, punctuations, exclamations in the medley. So that frequently demands an interpreter. There are traces of expressionism in the work of John Donne and the other metaphysical poets who followed him. In general practice, however, it is essentially modern. Among famous twentieth century expressionists are T. S. Eliot and James Joyce.

Impressionism:-

It is a theory in art and literature based upon the conception that objects should be represented not in any great detail but as at the moment of observation they have impressed the painter or writer. In painting, impressionism was practiced by a French School founded by Edward Manet and continued by Claude Manet, Pierre Auguste Renoir and others. The impressionist artists attempt to represent their subjects in terms of the immediate sense impression, in other words they work subjectively. To increase the impression that the objects make upon them they use coloured lights and are highly selective in their choice of details. In literature the same general objectives prevail. In all elements of his composition—episodes, characters, moods—the impressionist writer attempts to present through a few highly selected details the impression that his materials have made upon him. His elements, in short become the media through which he transfers his impressions to his reader. Impressionist literature tends, therefore to be breathless and sketchy. It does not tend, however, like expressionist composition to be distorted. The impressionist is concerned with reproducing through essential details his own immediate impressions; the expressionist is concerned with presenting some abstract emotion or idea which lies behind the details and is inherent in the object itself.

Symbolism:-

This is, in general, the presentation of objects, moods and ideas through the medium of emblems or symbols. In France and Belgium at the end of the nineteenth century the symbolists were members of a school of literature and music that rebelled against realism and sought to express themselves by indirect rather than direct suggestion. They attempted to invest their materials with the suggestion of concealed spiritual and intellectual significance and leaned toward the mysterious and the metaphysical. Their rebellion was not only against realism but against the conventional in form. They look liberties with structure and syntax and wrote much "vers libre". The fore-runner of the continental school of symbolism was Charles Bauderlaire. In England symbolism did not have so marked a development as it did on the continent. In the work of the pre-Raphaelite brotherhood, however there are marked traces of it and in the nineties the members of the Rhymer's Club in London imitated the French symbolists and contributed symbolistic poems to the "Yellow Book" (1894-7) and its successor the "Savoy". Among these English symbolists are John Davidson, Lioneal Johnson, Earnest Dawson, Arthur Symons and W. B. Yeats.

Mysticism:-

This is a highly abstract term applied to man's efforts to break through the barriers that separate the mundane from the spiritual and to bring about direct intercourse with the divine spirit. It is an experimental knowledge of God enjoyed by contemplative poets. The most essential part of mysticism cannot, of course, ever pass into expression, in as much as it consists in an experience which is in the most literal sense ineffable. True mysticism is an experience and a life. It is as incommunicable to those who have not experienced it as in the odour of a violet to those who

OUT-GOING B. Sc. STUDENTS (Botany)

SODALITY OF THE B. V. MARY

Mr. and Mrs. Captain G. K. Menon
at the Finals, Basket Ball Tournament

Mrs. E. C. Kuruvilla giving away
the Champion trophy

Principal receiving the prize
for Musical Chair from Mrs. E.C. Kuruvilla

Commander E. C. Kuruvilla
arriving for the College Sports Meet.

have never smelt one. In its highest consumation it is the supreme adventure of soul;to use the matchless words of Plotinus it is "the flight of the Alone to the Alone" Mysticism is not an exaggerated and artificial symbolism, a mania for seeking some occult interpretation of simple, straight forward words. It appears in connection with the endevour of the poetic mind to grasp the divine essence and to enjoy the blessedness of actual communication with the Highest. The attempt may be philosophical and carried on by emotional ecstasy. Both gateways to the spiritual world tend to draw the mystic away from himself and his physical surroundings and to elevate him into a remote and glowing realm. He sees the natural objects as the garments of the Almighty or if he is a pantheist as divinity itself. *In English literature mystics both religious and philosophical abound. All of John Bunyan's religious allegories reveal his mystical nature. So also do the poems of the metaphysical poets, Donne, Crashaw Herbert, Vaughan and others. Wordsworth's mysticism took the form of pantheism. Cowper's and Francis Thompson's was more ecstatically religious; Thompson's Hound of Heaven is a mystic poem at its best. Shelley's was expressed in his worship of "intellectual beauty". Of all mystics in English literature the most transcendental was William Blake, to whom physical objects were less real than things unseen and who seems actually to have believed that he could walk to a hill top and put his finger against the sky.*

YOUTH

Ah, how beautiful is youth,
Youth that fleets so fast away !
He would be gay, forsook,
Let him hasten to be gay ! —Michael Field.

Youth is the only time
To think and to decide on a great course. —Robert Browning.

Youth's too bright not to be a little hard. —Elizabeth Barrett Browning

Youth is bold of heart
And hot in battle, but to guard the tongue
And to restrain the hand come with long years. —Robert Bridges.

In age we'll sigh
O'er the wild reckless wicked days flown over. —Robert Browning.

The brisk, swift days of youth which care for naught
But for the joy of living; scarce a thought
Of Love, or Knowledge or at best
Such labour as gives zest
To the great joy of living. —Sir Lewis Morris.

Young and lovely keep no measure.
Mint of youth is current treasure,
Age but dross and scorn. —Lord de Tabley.

AERODYNAMICS

JOKUMAR, VAIKOM

Aerodynamics is the branch of science which has developed greatly in recent years and which lies at the root of all problems of mechanical flight. It traces the story of the conquest of the air, and the slow unfolding of the secret of flight, from the spears and arrows of the primitive hunter to the supersonic air craft and the giant rocket of today. Aerodynamics records, analyses and makes amenable to calculation the complex phenomena on which flight depends.

The ancient Greeks had a number of tales of human flight, the best known of which is the fable of Daedalus and the wings made for Icarius "who flew too near to the sun". There is also the account of Archytas of Tarentum and his flying mechanical bird, but the earliest analysis of flight occurs in the 'Physica' of Aristotle (384–322 B.C.) as a part of his proof of the impossibility of a vacuum.

The proof is worthy of consideration because it is a vivid illustration of the gulf which sometimes lies between the ancient Greek mind and our own in the domain of Physical Science. Briefly, Aristotle argues that a body such as an arrow can continue in motion only as long as force is continually applied to it and that any withdrawal of the force would immediately cause the body to stop (This view should be contrasted with that advanced over twenty centuries later by Newton, who based his mechanics on the postulate that a body would continue in motion unless a force were applied to stop it.)

Further, since it was held to be impossible to conceive of anything in the nature of action at a distance, the force required some material medium in contact with the body for its transmission. Thus a projectile could not move in a vacuum and hence a vacuum cannot exist.

In these arguments lie the characteristic features of the strength and the weakness of ancient Greek science. The strength lies in the power of conceiving a philosophical problem as an abstraction from a material phenomenon, a process which is still an essential feature of all mathematical physics. (In pure mathematics, which is entirely abstract, there is nothing like the gulf which exists between the Greeks and ourselves in applied science).

The whole argument, however collapses and proves nothing because its premises are at variance with the essential physical facts, and this because of the absence of experimental data from Greek science. Such, however, was the authority of the Aristolelian doctrines that these views held sway, or were given serious consideration, right up to the middle ages of European culture.

THE BIRTH OF MODERN SCIENCE

The centuries which lie between Aristotle and the birth of modern science with Galileo and Newton hold little interest for aerodynamics until we come to Leonardo da Vinci (1452–1519), usually remembered as a painter and less as a gifted engineer.

Leonardo's massive common sense and shrewd engineering insight came strangely into this world of fable; he at any rate was one man of whom we might say that he at least understood in part not only how birds fly but also how man might fly.

Leonardo discarded the central concept of the Aristotelian scheme, that the air assisted the motion, and instead considered the atmosphere as a resisting medium. This is the essential step,without which all aerodynamic theory would be in vain.

Sir George Cayley came in 1809 and defined the then unsolved problem of mechanical flight as that of making a surface support a weight by the application of power to the resistance of the air, a definition which is as sound today as it was remarkable at the time it was made.

Leonardo's ideas, however, played no part in the subsequent development of mechanical flight because they were never made known to his contemporaries in an ordered form. Anyhow Leonardo was a man in advance of his time and the gross superstition of his age was not favourable to scientific speculation.

Galileo (1564–1642), the forerunner of Newton and the herald of modern science, appears in the story only to give the final death-blow to the Aristotelian theory of the action of air in sustaining motion. Galileo before Newton, formulated the idea of motion, though his experimental technique was not adequate for the purpose he had in mind but, his law, that resistance varies directly as the velocity, although not valid for his application, was at any rate a recognition of the important fact that resistance increases with velocity.

Newton (1642–1727) was born in the year that Galileo died. With him enters not only the whole of modern mechanics but also the calculus, perhaps the most powerful and subtle instrument of reason ever devised. From this point onwards the means necessary for the analysis of the problems of flight lay within man's grasp, but it was an ironical fact that the very power and subtility of the calculus were in many ways responsible for the development the theoretical aspects of fluid mechanics along lines which tended to diverge from reality.

Again in the nineteeth century considerable attention was given to motorless flight or gliding, the outstanding name being that of OTTO LILENTHAL. Powered flight was also studied extensively in America by S. P. Langley, secretary of Smithsonian Institution.

Finally free mechanical flight was achieved on December 17, 1903, when Orville Wright took his seat in a flying machine which he and his brother Wilbur had built with a small petrol engine.

Again the conventional aircraft today is usually a monoplane. With the passage of years the aircraft has lost its angularity and has become streamline in every sense of the word, but essentially it is the same machine which Cayley saw dimly and the Wright brothers finally built.

At the present time, aircraft are designed by a combination of experience and theory. The great fundamental problems of fluid motion are unsolved and there is in aerodynamics much that the real mathematician finds trivial and even repellent. On the other hand, looked at against the background of human achievement and not as an exercise in pure logic, it is an exciting and alluring study.

AUTOBIOGRAPHY
Of a Question Paper

N. K. SACHINDRANATH, M. A. (Previous)

I mean different things to different people. I am more hated than loved, I am more misunderstood than feared. I have been leading a persecuted and harassed life all the time. Wait till I finish my story and you will weep at my ultimate fate. I am sorry that I've got to say my own story. I just cannot help it. Great men are lucky. Their innumerable biographers blow their trumphets for them. Well, as for my humble self, they forget me. It is true the public has a short memory. Now that I don't mean anything to them, I am rotting in limbo.

These students are a strange lot. They fear me so. And yet I don't mean any harm to them. If they only knew how I would like to help them, if they allow me. But no. They shrink from me as from a snake. Am I as terrible as all that?

I still remember the strange manner in which I was born. My creator is one professor Mischievous. He was a puzzle of a man. So he begot me in his own image. My genesis itself is a long story. The process of assembling my disjointed limbs excercised the ingenuity of the professor. In short, you can trace my geneology into the dusty chambers of the libraries where antiquated files of old university question papers spend their miserable days. Like Napoleon pining away in St. Helena these ancestors of mine live closetted in perpetual wither and decay.

By the last week of February I became a full fledged foetus. You should have seen me then in the professor's rough paper. Then, I looked so insignificant. Then I was just a common piece of inky foul-scratch scrawl. Still my creator beamed in satisfaction. You should have seen him,that quzzical sly old creator of mine. Well, then I was unceremoniously packed off to the university where I was scrutinised, scowled at, studied,memorised, tinkered with and played the fool with. They never cared for my feelings. I was then an awkward and sensitive ugly duckling. Then my fate changed.

I was sent to the printer's. My experience, there was nothing short of gruelling I assure you. But lo! I came out regal. In spite of my inner kindness, I looked a trifle fierce also. Now begins my hayday. I was in battle panoply, and there deep in me I longed for freedom. I hate the sort of secrecy which seemed to have enveloped me all the time. Still my baby face was revealed to bald and serious looking men who were great imperialists and reactionaries. They didn't want to give me liberty which is my inborn and inalienable right. Well, freedom did come to me at last. But when it came, it was not worth it.

In the meantime, my mercurial fate, suddenly took an ugly turn. Before, I could feel my way round like a toddler, to

my chagrin there I was cribbed, cabined and confined along with my counterparts. It was all too dark, and very uncomfortable. Then began a seemingly interminable nightmare. I knew that I was on my way to some destination or other. The journey was bouncing and too close for comfort. My young joints creaked but could not even squeal out of pain because it was all tight and sealed.

At last March 15th came. Even from within my shell, I could sense a stir, a bustle, an excitement and I could feel that it was all on account of me. Who am I that so many should be all agog on account of me? All at once I knew that something momentous was happening. Someone was on the process of freeing me. How Prometheus might have waited for aeons of anguish for that day of freedom!

I was free. I was happy. The light of freedom dazzled my eyes for some time and when at last my eyes became used to the glare, I could make out the triumphant face of the supervisor among a number of taut faces of invigilators to whom I was distributed. There before me was arranged rows and rows of youths and maidens. Something was eating them up I could feel. The girls were biting their lips, and figer-nails, and fitgetting. The boys were pretending to be unconcerned. Some of them even cast furtive glances at their opposite numbers. The girls attracted the boys even in their moments of suspense. The crowd looked so charming, so helpless, so harmless.

The gong sounded and broke the tense and brittle atmosphere. Soon I leaped into the arms of the expectant maidens and youths. This was the moment of my self realisation and self fulfilment. I meant no harm to anyone and 'had malice for none but charity for all'.

Some stared at me as though I was something the cat has brought from outside. Some others looked at me as though they would not touch me even with a barge pole. To many, I appeated as a Gorgon's head to blight their vision. Am I to blame? I am nothing but the creation of the creator in his own image.

There was a silver lining anyway. I found myself looking into the crystal clear eyes of a Minister's daughter. Those laughing eyes have been etched for ever in my memory. There was a look of triumph in them, almost a sneer. She was impulsive. In an ecstasy of delight she clutched me fondly and laid me fondly to her throbbing heart. Before I knew what was happening, she had kissed me. Don't you envy me? Being kissed by an attractive lass was a new sensation to me. It is not surprising. Her age was such. Moreover the hoyden was as you know the chip of the old block, the Minister. She was generous and she was impulsive, she with her red pouting lips ready to melt into a thousand kisses.

Everything was not so pleasant in the other seats, I realised. I could espy the despair in many eyes. I was very sensitive and my ears were sharp. I could hear what they said to themselves. They said that I have betrayed them. They were led to believe that I would be different. But here was I who would ruin them and their careers. But can I help it ? Why cannot all welcome me so happily as did the Minister's daughter? Sooner than I thought my glory had passed. I was entering the penumbra of oblivion.

My only consolation was that I was placed nearest to the bosom of the Minister's daughter. She took me home dancing and prancing. She showed me to her parents and sisters and told them how

lovely I was. My pleasure was destined to be transient. Soon, she jilted me. I was given to her younger sister to whom I may be of use when she comes of age. To cut a long story short, I found myself back where I belong in a dusty dark and neglected corner, sharing the same fate with my predecessors.

Indeed, the public has a very short memory. I was the talk of the city for a day. Now I am buried alive and none cares a naya paisa about me. This is my story, whether you like it or not. Perhaps one of these days you might resurrect me from my humble corner. You may even study my character so that you may guess how my posterity will look like. Till we meet again!

Mahatma Gandhi on CHARACTER

The end of all knowledge must be building up of character...All your scholarship, all your study of Shakespeare and Wordsworth would be in vain, if at the same time you do not build your character and attain mastery over your thoughts and actions. (*Young India*: Sept. 8, 1927)

But character cannot be built with mortar and stone. It cannot be built by other hands than your own. The Principal and the Professors cannot give you character from the pages of books. Character-building comes from their very lives and really speaking, it must come from within yourselves. (*Gandhiji in Ceylon*: p. 85)

I, therefore, appeal to you, boys and girls, to keep your mind and bodies pure. All your scholarship, all your study of the scriptures will be in vain if you fail to translate their teachings into your daily life. I know that some of the teachers too do not lead pure and clean lives. To them I say that even if they impart all the knowledge in the world to their students but inculcate not truth and purity among them, they will have betrayed them and instead of raising them set them on the downward road to perdition. Knowledge without character is a power for evil only, as seen in the instances of so many 'talented thieves' and 'gentlemen rascals' in the world. (*Young India*: Feb. 21, 1929)

A man of character will make himself worthy of any position he is given. (*Young India*: Sept. 9, 1920)

There are no two opinions about the fact that intellect rather than riches will lead. It might equally be admitted that the heart rather than the intellect will eventually lead. Character not brains, will count at the crucial moment. (*Young India*: Sep. 19, 1921)

Purity consists first of all in possessing a pure heart but what there is in the heart really comes out also and is shown in outward acts and outward behaviour. (*Gandhiji in Ceylon*: p. 95)

SOCIALISTIC PATTERN OF SOCIETY

S. RAMALINGAM,, B.A.,B.L., M.S.W. Class

Much is said and discussed both in the the press and on political platforms about "Socialistic pattern of society". In every nook and corner, it is deeply debated not only by intelligentia but also by illiterates who usually adopt an attitude of indifference. In fact, no day passes without a reference to it either by ardent advocates of socialism or by its antagonists. It has assumed much importance since the party in power viz Congress has proclaimed in clear terms in its session held at Avadi that the attainment of a socialistic pattern of society is their chief goal. Hence clear understanding of the meaning, aims and philosophy of socialistic pattern of society is of vital importance to us.

Socialistic pattern of society aims at establishing an ideal society, wherein, there will be complete equality of opportunities for its members to lead a decent life, if not luxurious. It tries to eliminate the existence of enormous inequality of income between man and man.

Here a clear-cut distinction has to be made between "Socialistic Pattern of Society" and "Communism." Since erroneous notions and unnecessary apprehensions are entertained even by the intelligensia. Prime Minister says "what is envisaged in a socialistic pattern of society is a process of growth in a manner which is not only orderly peaceful and democratic, but it is, also consistent with the dictates of social justice as well." Socialistic Pattern of Society is not a Carbon Copy of Communism as its critics complaint. It is only an extension of economical activities of the Government in the spheres of production and distribution to improve the standard of the people who are at present poorly fed and badly clothed. Complete nationalisation of everything is not at all aimed at.

An eminent political scientist, by nome M. Raymond Aaron is not exaggerating a fact when he says "Socialism has ceased to be a myth in the west because it has become a part of reality". The march of more and more states including some of the leading capitalistic countries towards the path of socialism speaks of its supremacy. It has become a sine quanon to the modern states. The recent speech of our beloved prince Minister Mr. Nehru at the A. I. C. C. session held at Patna emphasises the importance of socialism.

In fact, the framers of the Indian constitution had in mind the idea of a socialistic pattern of society when they drafted it. They had put the principles of socialism in black and white in the IVth chapter of the Indian constitution viz "directive principles of state policy." Article 39 of the Indian constitution says that the state has to direct its policy in such a way that all men and women without distinction as to race, religion, caste and creed, equally have the right to adequate means of livelihood. It further demands that the ownership and control of meterial resources of the country are to be distributed in such a

way that the common good is achieved. Thus it may be seen that the creed of socialism has found a place in the sacred and supreme code viz "the Indian constitution". The framers had gone to the extent of indicating the ways and means for the effective implementation of the creed of socialism.

It is heartening to note that under the unchallengeable leadership of the uncrowned monarch Mr. Nehru, India is progressing remarkably day by day in the right direction although there may be minor and negligible failures in their attempts to achieve a socialistic pattern of society which cannot be avoided altogether for obvious reasons.

The succesfully completed two five year plans, the first of its kind in the Indian history, are nothing but an attempt by the present Govt to achieve a socialistic pattern of society. The first five year plan is unique in the sense that it boldly aimed at increasing the per capita income of the Indian agriculturists. The genuine attempt made by the planning commission to bring all the villages of the vast sub-continent whose area extends from Kashmir to Cape Comorin under the community development programmes goes a long way to show that a good type of socialism has taken a deep root on the Indian soil.

The attainment of a socialistic pattern of society is no longer considered an unachievable utopian idea. The introduction of land reforms in almost all states, the abolition of Zemindari system and the proposed granting of free compulsory education to all children are bound to create a new socialistic society within our own life time. Our posterity for their prosperity will expect, no financial assistance from abroad as we do now just like agriculturists who anxiously await the arrival of rain from the sky.

TEN COMMANDMENTS

The following ten commandments were written by Ford Frick, astute president of the National League, for his umpires, and on closer review, perhaps many of us could benefit by them too. Here they are:

1. Keep your eye on the ball.
2. Keep all personalities out of your work. Forgive and forget.
3. Avoid sarcasm. Don't insist on the last word.
4. Never charge a player and, above all, never point your finger or yell.
5. Hear only the things you should hear and be deaf to others.
6. Keep your temper. A decision made in anger is never sound.
7. Watch your language.
8. Take pride in your work at all times. Remember respect for an umpire is created off the field as well as on.
9. Review your work. You will find, if you are honest, that ninety per cent of the trouble is traceable to loafing.
10. No matter what your opinion of another umpire, never make an adverse comment regarding him. To do so is despicable and ungentlemanly.

OUT-GOING D. S. S. STUDENTS

College Music Club

COLLEGE
UNION
SOCIAL

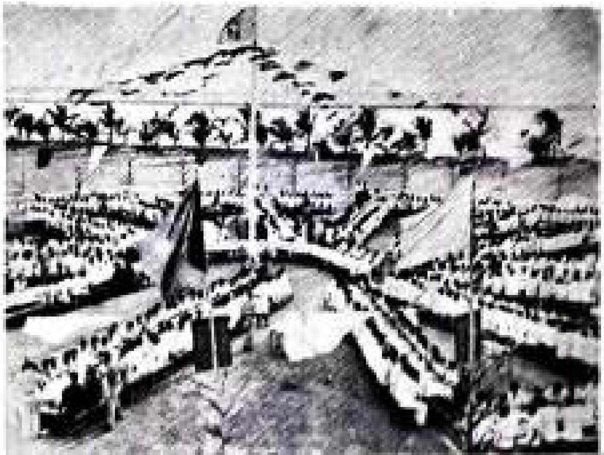

A Scene from "കുരുകിനാക്"

V. J. Victor II B.Sc.
in Siva "Thandavam" P...

Fancy Dress

Guru Gopinath on the
College Stage

Cast of the Drama "കുരുകിനാക്"

ADVERTISEMENT AND COMMERCE

E. UNNIKRISHNAN, III B. Com.

It is universally aknowledged that one of the most important branches of modern business is advertisement. "Keep advertisement, then advertisement will keep you". From this famous saying it is clear that modern business is no longer possible to be carried on successfully without the help of advertisement. Advertisement has been in existence since men began to exchange their productions. The modern advertiser has made a thorough study of psychology and human nature and has utilised his knowledge in a scientific way in regard to advertisement.

To be succesful, an advertisement should always be attractive and couched in a "catching" manner. An advertiser may not only be a man of the world, but also he should have power of observation which will enable him to understand the current events of time. The complexities of human mind should be understood by him so that it might be possible for him to act according to its inner working. A scientific advertisement should have certain inevitable qualities so that it can appeal to the human mind in an effective manner.

It should be so framed as to attract the attention of public at large. The attention of the public can be irresistibly drawn to the advertisement by artistic display of pictures, attractive head lines, beautiful borders, blank spaces, special types etc. The advertisement must also give suggestion to the reader and should be so devised as to impress on the minds of the readers the benefit of purchasing the articles advertised. We may see, when we go through newspapers, that an advertisement of a medicine say a tonic for general health and vigour is usually accompained by the picture of a very strong man of robust health fighting with a huge lion. The advertisement may also be accompanied by some suggestive words like "health is wealth" or "get a grip on the future life".

An effective advertisement should appeal to the sentiments of the reader. This can sometimes be done by attractive packing with appropriate pictures. For example, if an advertisement of biscuits is followed by the picture of a happy mother, feeding her healthy and contended child with the biscuits of the brand advertised, it will have a greater appeal to the sentiments of the mothers purchasing biscuits for their children than the picture of a packet of such biscuits alone. Similarly the introduction of an insecticide may be scientifically advertised by the display of a picture of innumerable fleas and other insects hovering over a dish of food-stuff to pollute and poison the food. This picture will have an immediate effect on the minds of the readers and it will strongly appeal to their sentiment about the pollution of food.

When a new article is to be introduced, it becomes necessary to boom its sale by repeated advertisements of a skillfully designed nature. In that case it is advant-

ageous to know the habits of the people about the use of the article. If it is an invention of an entirely new line the advertisement should aim at the creation of a habit amongst the public to use it. So advertisement should always be directed towards forming new habits of the people resulting in the demand of the articles advertised along with studying their existing habits and taking advantage of them.

A scientifically designed advertisement will also appeal to the numerous human instincts of the people. It is quite natural that different people have different human instincts and inclinations, and it will be to the advantage of an advertiser if he can successfully exploit those instincts. For example, the hunting instinct of the people may be appealed to in the advetisements for guns, pistols, rifles, daggers etc.; the hoarding instinct in the advartisements of banks, life insurance companies, etc; parental instinct for various prepared foods for children's health.

The principal classes of advertisements which we come across, these days are the following two:-

1) Advertisement for the satisfaction of some want.
2) Advertisement for sale of service commodities.

Advertisements which usually appear in newspapers for filling in a vacancy in any office or for the supply of some commodi. ties belong to the first class. Under this class, may also be included those advertisements which may appear in newspapers under the heading "Situation vacant", "Situation required", "House to let", "Houses and flats wanted", etc. Governments or quasi government bodies frequently invite tenders through newspapers. This is also for the satisfaction of certain wants.

Advertisement for sale are far more important than advertisement for satisfying wants, as the former is the life blood of successful business. As it is beautifully said by Mr. E. S. Hob, "the modern seller seeks his buyers instead of waiting for the buyers to seek him."

Next we may inquire into the media of advertisements that are in vogue in the commercial world. Newspapers and magazines are very frequently used as media for advertisements, but there are many other measures employed for this purpose. Manufacturers and wholesale dealers often advertise their goods by sending circulars to their existing and prospective customers. Such circular letters usually contain detailed information about the goods they manufacture. Placards are also popular methods of advertisements. Trade names, trade marks etc, are always displayed in placards in streets and other public places. Advertisement of this type with appropriate pictures proves to be very effective. Book sellers, sellers of miscellaneous goods and also manufacturers of watches, jewellery, ready-made dresses, perfumed goods etc, etc, find it beneficial to prepare catalogues of their goods with their descriptions and also with testimonials and send them to persons in reply to enquiries. Another effective way of advertisement now-a- days is the beautiful and artistic display of articles to be sold behind contrived glass windows of the shop. The display will be so designed as to attract the attention, of the passers-by to the goods so displayed in a forcible manner.

An essay on advertisement is not complete without giving the benefits that will accrue to businessmen who advertise their commodities. Modern advertisements have bought the manufacturer and his trade mark before the consumers, and on account of the demand created by them the wholesalers and reatailers are forced to stock their goods. The manufacturer thus is relieved of the burden of paying high commission to the wholesalers.

Hence advertisement is now an investment and not an expenditure as it brings a good result not only for the time being but it creates a good will. The sum spent on advertisement campaigns will usually be shown on the asset side of the balance sheet of a company, a partnership or a sole trader. The consumers are also benefited by advertisement as on account of the increased demand for the goods caused by advertisement, the manufacturer can reduce his cost of production and can offer them to puplic at a lower price. Advertisement also creates a demand for the goods where there was none. The old method of selling through travelling agents is being gradually replaced by scientific advertising.

As far as the position o ! advertisemen in India is concerned, it is still very backward. Many of our products which ought to stand successfully a test in the international market in competition with similar products manufactured by other countries, have remained practically unknown to their prospective customers, owing mainly to the want of advertising campaigns. Large sums of money are profitably spent on advertisement in Europe and America.

The value and utility of modern advertisement can be easily understood from the avowed fact that even in the case of goods with long standing reputation, discontinuance of advertisement is subsequently followed by diminution of sale.

Do You Know?

Cork floats because it is five times lighter than water.

There is a species of bird in Chile which barks like a dog.

The backbone of the camel is straight, not curved. The humps that we see are mostly fat.

In the Piedmont region of Italy the ladybird is known as "St. Michael's Little Chicken", and in Portugal as "St. Anthony's Little Pig."

The normal adult has thirty-two teeth.

Electric waves travel at exactly the same speed as light.

The longest non-scientific word in the English language is said to be anti-disestablishmentarianism.

The Bird of Paradise, considered to be one of the most beautiful birds in the world, is related to our common crow.

There are fifty or more bald-headed men for every bald-headed woman.

A bad egg weighs more than a good egg of the same dimensions.

Rodents have a "one-way throat"; they can swallow, but cannot regurgitate.

The non-American country closest geographically to North America is Russia.

Plants are killed by the frost because the water within the living cells freezes, and this bursts the cells so that they die.

THE ATOMIC REACTORS OF INDIA

JACOB VARKEY, III B.Sc. (Physics)

India has made tremendous progress in Atomic research and ranks among half-a-dozen "atomic nations of the world. The splitting of atoms by some rare elements generates a large amount of energy which can be utilised for the development of the country. A Board of Research in Atomic Energy was set up by the Government in 1947, to develop our atomic energy. Besides, in Aug; 1948, the Atomic Energy Commission was set up for surveying the country for the atomic minerals and to train the men in the field of nuclear research. The research was carried on at the "Tata Institute of Fundamental Research" in Bombay, the "Institute of Nuclear Physics" in Calcutta and other research laboratories. The commission carried out a nationwide survey to locate the country's reserve of atomic materials such as Uranium, Thorium and Beryl. Now, a number of research schemes are being financed in India at the various laboratories under the control and direct supervision of the Commission. Moreover, India has two Atomic Reactors. The first Reactor "APSARA" has been in operation since 1956. It is situated in Trombay near Bombay. The second Reactor of India is a joint Indo-Canadian enterprise under the Colombo Plan and the responsibilities and the cost (Rs 10 Crores) are shared by the two countries. The Canada-India Reactor (C.I.R) is also located in Trombay. A third Reactor "ZERLINA" is under construction. We can just have a peep into the working of the Canada-India Reactor and some of its specialities.

When Uranium of atomic weight 235 (u-235) is split up as a result of its capture of a neutron, a large amount of energy is liberated. In all natural Uranium, the basic reaction present is its lighter isotope u-235, in the proportion of one part to 139 parts of u-238. The weight of the combination of the two isotopes is less than that of the parent substance. The loss in the mass of the annihilated matter is converted into energy at the rate of 200 million electron volts per Uranium atom.

A chain reaction in the release of free neutrons for furthur fissions is to be maintained, throughout the fission process. Every atom of u-235, when split up, releases one or more neutrons which in turn will be captured by the other u-235 atoms, thus maintaining a continuous cycle of fissions. For the purpose of a chain-reacting pile, the Uranium used must be perfectly free from all impurities. Neutrons liberated in the process of fission travel with high velocity. u-238 is capable only of absorbing neutrons of intermadiate velocities while u-235 captures them even at their thermal velocities.

The moderator is the next important part of the Reactor. The separation of u-235 and u-238 is very difficult and costly. Hence the Moderator slows down the fast-moving neutrons and sends as many neutrons at the thermal speed as possible which is captured by u-235. Thus a moderator's work is to break the neutrons by allowing them to have a series of collisions with the atoms in the moderator.

Graphite or Beryllium may be used as moderators; since they will not absorb the neutrons and since they are light materials. But C. I. R. uses heavy water as the moderator.

The Reactor in operation is controlled by simply inserting Cadmium rods which readily absorb neutrons. To begin with; all the Cadmium rods are taken out. Then allow the chain reaction to develop until it reaches the desired level. At this stage, insert the cadmium rods to a particular depth so that during every fission only a single neutron is captured by u-235. The fissionable materials like Plutonium and u-233 give such hope to the Physicists in the progress of atomic research. Thorium-233 when absorbs a neutron; becomes an isotope of smaller life period and this thorium 233 emits a beta particle and finally turns to u-233 which captures neutrons. There are several kinds of power reactors in addition to "Breeder Reactor" and "water boiler homogeneous reactors".

About 15 tons of heavy water and 11 tons of natural uranium are necessary for C.I.R. To prevent the escape of radio-active substances, it is provided with a steel shell. The dome is 120 ft in diameter and 134 ft in height. 15000 gallons of sea water at every minute is pumped into the heat exchangers. To start operation, 10½ tons of uranium have to be inserted. There is also provision at C.I.R. to study the effects of neutron bombardment on thorium. C.I.R. is the largest isotope producers in the world. The C.I.R. also produces radioactive cobalt which is the best treatment to cancer. India will be shortly in a position to export radio-isotopes. She will use atomic energy only for constructive purposes. Thus, India has made a rapid progress in atomic research

THE BEST SIX DOCTORS

The best six doctors anywhere–
And no one can deny it–
Are sunshine, water, rest, and air,
And exercise, and diet.
These six will gladly attend,
If only you are willing.
Your ills they'll mend,
Your cares they'll tend,
And charge you not a shilling!

ADVICE

"Advice to the thin:
Don't eat fast;
Advice to the fat:
Don't eat, fast!"

PRIZE-WINNERS

1961-'62

ACADEMIC PRIZES

1.	"Kerala Varma Gold Medal"	(Will be announced later)
2.	"Mathulla Memorial Medal"	K. Jose Thomas, B.A., (M.A. student)
3.	"Fr. John Berchmans Jubilee Memorial Gold Medal"	.. NOT AWARDED ..
4.	"Chev. Pothen Joseph Memorial Gold Medal"	Mr. R. J. George, M. A., (who is now lecturer in Economics here)
5.	"Fr. Theobald Gold Medal"	Mr. A. V. Sebastian, M. Sc.
6.	"Fr. Theobald Gold Medal" (For Social Service)	" T. M. Thomas, III B. A.
7.	"Fr. Jacob Kanatt Memorial scholarship"	" C. C. Chacko, I B. Sc.

PROFICIENCY PRIZES

8.	General Proficiency in M. A. (Economics)	M. Sasidharan Nair, II M. A.
9.	Next in Merit ..	E. V. Joseph, "
10.	General Proficiency in M. Sc. Zoology	K. P. Prabhakaran Nambiar, II M. Sc.
11.	Next in Merit ..	P. M. Mathew, "
12.	General Proficiency in B. Com. class	E. Unnikrishnan, III B. Com.
13.	Next in Merit ..	V. C. Babu, "
14.	Attendance ..	V. Ram.nanda Baliga, "
15.	Proficiency in B. Sc. Mathematics (Main)	H. Manohar Shenoi, III B. Sc.
16.	Next in Merit ..	Anto V. Menacherry, "
17.	Attendance ..	P. S. Thomas, "
18.	Proficiency in Physics (Main)	V. V. John, "
19.	Next in Merit ..	M. K. Kochuvarkey, "
20.	Attendance ..	Jacob Varkey, "
21.	Proficiency in Chemistry (Main) (Prize donated by M/s. Menon & Pai, Ernakulam)	C. L. Joseph, "
22.	Next in Merit ..	K. C. Joseph, "
23.	Attendance ..	K. G. Ramaswami, "
24.	Proficiency in Botany (Main)	K. K. Paul, "
25.	Next in Merit ..	K. J. Thomas, "

26.	Attendance ..	K. R. Raghunathan,	"
27.	Proficiency in Zoology (Main)	K. K. Kunjipalu,	"
28.	Next in Merit ..	P. P. John,	"
29.	Attendance ..	P. K. Madhavan Pillai,	"
30.	Proficiency in B. A. Economics	T. M. Thomas,	III B. A.
31.	Next in Merit ..	Antony Thomas,	"
32.	General Proficiency in Pre-Uni. Class	P. Antony,	"
33.	Next in Merit ..	P. V. Scaria,	"
34.	Attendance -(Bracketed) ..	T. M. Sheriff,	"
35.		K. G. George,	"
36.		W. F. Jaya Mohanon	"
37.	Proficiency in Religion - Degree Cl.	C. F. Sebastian,	"
38.	do. Pre-University	P. J. Thomas,	"
		Parnell Nishimura,	
39.	Proficiency in Moral Science—Degree Cl.	P. K. Cheeian	
40.	" Pre-Uni.'A' Dvn.	R. R. Aby	
41.	'B' "	Divakar A. Prabhu	
42.	" 'C' "	A. Vijayagopalan	

COLLEGE UNION PRIZES

ENGLISH SPEECH COMPETITION

Degree Classes
I .. S. Ramalingom M. S. W. Class.
II .. T. K. Mathew, II B. Sc.

Pre-University
I .. Parnel Nishimma.
II .. Desmond George Lewis. & M. R. Sundaram.

MALYALAM SPEECH COMPETITION

Degree Classes
I .. Joy Cherian, II B. Sc.
II .. M. O. Poulose, II B. Sc.

Pre-University
I .. K. .V Antony.
II .. P. J. Thomas.

HINDI SPEECH COMPETITION

Degree Classes
I .. Vinayak Mehta, II B. Sc.
II .. A. Krishna Mallya, III B. Com.

Pre-University
I .. A. Divakara Prabhu.
II .. K. G. Prabhakaran.

ENGLISH ESSAY COMPETITION

Degree Classes
I .. S. Ramalingam M. S. W.
II .. C. C. Chacko, I B. Sc. & John J. Mayappilly, II B. Sc.

Pre-University
I .. Nelson Morris.
II .. Varunny Varghese.

MALAYALAM ESSAY COMPETITION

Degree Classes	I ..	Palaninatha Panicker, I M. A.
	II ..	T. M. Devasya, I B. A.
Pre-University	I ..	T. C. Joseph
	II ..	C. R. Raghunandanan.

HINDI ESSAY COMPETITION

Degree Classes	I ..	Vinayak Mehta.
	II ..	A. Krishna Mallya.
Pre-University	I ..	Lakamsi Meghi.
	II ..	K. G. Prabhakaran.

VERSE-MAKING

Malyalam		
Degree Classes	..	T. C. Krishnan, I B. A.
Pre-University	..	R. Ginarajan.
Sanskrit		
Degree Classes	..	S. Gurumoorthi Iyer. I B. Sc.
Pre-University	..	A. Govinda Bhat.

MUSIC COMPETITION	.. I	
	II	
FANCY DRESS COMPETITION	.. I	
	II	
HISTRIONICS	.. I	
	II	
DRAMA	.. I	
	II	C. M. Augustine, II B. Sc.

College artist of the year – V. A. Bahuleyan, III B. Sc.

Special prize for the collection made towards the Social Service Fund P. K. Jose, II B. Com.

Best Social Worker .. C. M. Augustine, II B. Sc.

SPECIAL PRIZES

1. Best worked Association – Oriental Languages Association Secretary, Joy Cherian, II B. Sc.
2. For efficient advertisement of the Union activities – T. K. Mathew, II B. Sc.

PRINCIPAL

His Grace Dr. Parekkattil, D. D. arriving for the Inauguration of the C. S. U.

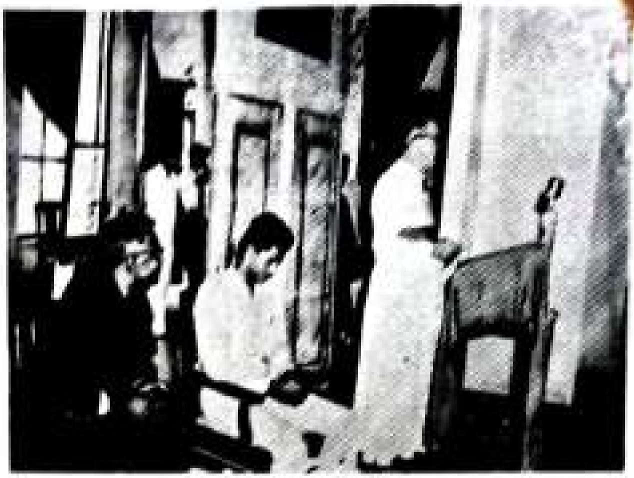

His Excellency Dr. Patroni delivering the valedictory address

His Excellency Dr. Patroni arriving for the valedictory meeting of the C. S. U.

Our Students at Kanyakumari

Cloth distribution to the flood victims

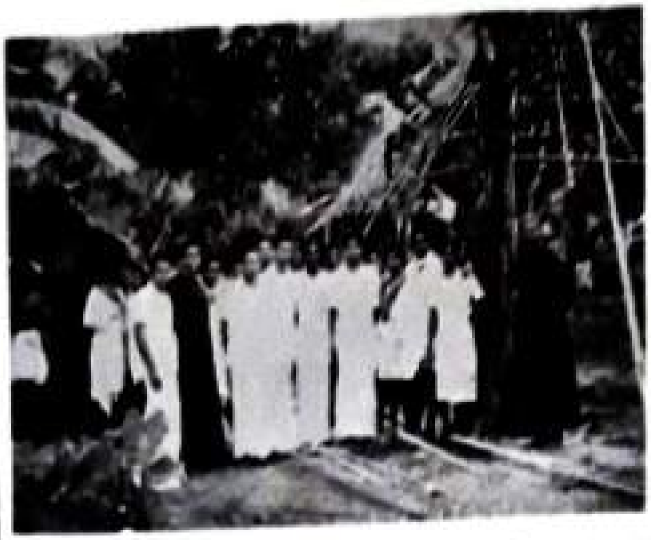

Ready for flood-relief work

Principal distributing sweets to the poor children

T.M. Thomas, III B.A.
Winner, Fr. Theobald Gold Medal

WE SERVE

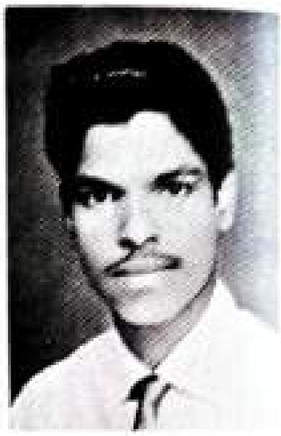

V. A. Bahuleyan,
III B.Sc
College Artist

P. Y. Paulose, I M.A., Planning Forum Secretary receives Shield for the best seller of the prize bond, Ernakulam Dist.

Our students housing the houseless

ANNUAL REPORTS

1961—'62.

COLLEGE UNION

Permit me to make a humble claim that the Sacred Heart College Union is unique in its working and its achievements, particularly this year.

Our Presidents have conceived and outlined the elections and the working of the Union in such a manner that it has become the object of curiosity and study of educational authorities and of the Principals of other Colleges. We are interested in politics more than the students of any other College; but we never want to drag party politics into our midst and split this firmly-founded family of the Sacred Heart College into political groups. So, we have eschewed party politics, and particularly the noxious S. F. group. We have therefore devised an Electoral College consisting of the elected representatives of the various classes, and we have left the onerous duty of electing the Chairman and the Secretary to that group of 30 or 32. We don't want to be a rabble here. We want to be a disciplined group, with certain academic canons and codes of respect to authority.

Though by accident, the elections this year become extra-ordinarily significant. A group of Californian students were with us on the day of the election of the Chairman and the Secretary. They found our way quite in keeping with the finest traditions of academic decorum. We know that Oxford and Cambridge have their methods. So too the other Colleges of Kerala. We know also that they have their regrets very often over unexpected developments. Mr. A. Abraham of iii B. Com. was elected Chairman and Mr. Joseph J. Kottakpuram of ii B. Sc. Secretary. Later Mr. T. K. Mathew ii B. Sc. was nominated as the Joint Secretary.

We had our formal inauguration on 9th August, 1961, with Mr. M. Sanjeeva Reddy, the President of the Indian National Congress addressing us. The Chairman then took his oath of office.

The activities of the College Union comprise the activities of all the Branch associations too. The branch associations are: The Commerce, Economics & Politics Association; The Science Associations; The Oriental Langs. Associations, The Social Service League; The Fine Arts Club; The Planning Forum and the Volunteer Corps.

I don't want to list all their extra-ordinary performances, for, I will then be trifling with your patience. The activities of the Oriental Languages Association alone would suffice to show a record enviable to any College Union. Its active Secretary, Mr. Joy Cherian, deserves special congratulations.

According to the general directions laid down for the Union, we have tried to direct our activities—to conduct debates and addresses on subjects of varied interests Our members were also given occasions to participate in Inter-Collegiate speech competitions and debates. We are happy that they have fared remarkably well, four of them bringing prizes with them for distin-

guished performances, mention must be made of Mr. K. V. Antony of the Pre-University class, for coming out as the first in an Inter-Collegiate Speech competition held in the Maharaja's College, Ernakulam, competing with the students of the Degree and Post-graduate courses.

Our Valedictory meeting on 14th Jan. 1962, was addressed by Mr. U. N. Dhebar former President of the Congress.

I must also mention how our Union came to be known in a special manner this year. We presented a pledge, originally proposed by Mr: Sampurnanand, President of the Emotional Integration Committee, and signed by all the students of our College, to Mr. Jawaharlal Nehru, when he came to Ernakulam recently. We were a bit surprised to see how Mr. Nehru fraternised with us. He allowed us to garland him, to present to him, our pledge, and honoured us with a formal photograph with him. Curiously enough the papers gave wide publicity to all this, and the Malayala Manorama went even to the extent of writing a full-length editorial on our "commendable work."

We conducted our College Union Social on 17tb Feb. '62. Our Food Minister Mr. E. P. Poulose, was the Chief Guest, and Mr. P. P. Gopalan Nair, Collector of Ernakulam, presided.

We will be failing in our duty, if we don't express our heart-felt gratitude to our Principal for his keen interest in our activities, to Rev. Fr. Bursar for his hearty co-operation and especially Prof. P. T. Chacko, our Vice-President, for his bold and wise guidance.

Thanking you all,

Secretary, Joseph Kottakpuram.

Chairman, A. Abraham

THE CATHOLIC STUDENTS UNION

It is my esteemed privilege to place before you a brief annual account of the activities of the Catholic Students' Union during the acadmic year, 1961–62.

The activities of the union began with the election of the office-bearers for the current year. Mr. Joseph Panjikaran I M. Sc and Mr. P. D. George II B. Com. were nominated as the Chairman and Vice Chairman, respectively. Mr. P. J. Mathew II B. Sc was elected unoppased as the Secretary and Mr. K. P. Jose I B. Sc was nominated as the Asst. Secretary. Mr. Mathew Ulakamthara M. A. was nominated as the Vice President.

At the joint inauguration of the C. S. U. and the Sodality, held on 27th of July, Most. Rev. Dr. Joseph Parecatil, Arch-Bishop of Ernakulam, graced the chair. In the course of speech, his grace stressed the necessity and obligation of becoming cultured and refined catholics. Rev. Fr. J. Hilarion made the welcome speech.

Extra ordinary Meetings.

On the 17th Sept. Fr. Ceyrac S. J., the Chaplain General of A. I. C. U. F. addres- the Catholic Students.

To celibrate the Feast of Christ the King, Mission Sunday and Pope's day, a public meeting was held under the joint auspices of the C. S. U. and the Sodality on 29th Oct. with Rev. Fr. Principal in the chair. V. Rev. Fr. Prior inaugurated

the auction sales. At the auction sales we collected more than 250 rupees which sum was given to the mission centres and the poor of the locality. Two of our members spoke on the occasion. In the evening we had a solemn procession terminated with the Benediction of the most blessed sacrament and an inspiring sermon by Rev. Fr. Oswald.

On 21st of Jan. a joint meeting of the members of the C. S. U. units of Law College, St. Teresa's College and Sacred Heart College was held. The representatives of these colleges spoke on the religious, social and intellectual aspects of the A I C U F 4th National Congress.

The Inauguration of the Oratorical and Discussion Groups.

Since study circles and discussion groups are very usefully included in the C. S. U. activities we used to conduct them on every Sunday.

The inauguration of these two group- was held on 18th August, under the pres sidentship of Sri. Ninan Thomas. We may mention with gratitude the help rendered by Mr. M. J. John M. A, and Mr. C. M. Thomas B. Sc, B. Ed. in this connection. There were about 150 members in the groups and conducted symposiums, debates anb study classes on subjects of religious, social and cultural nature.

Spiritual Activities

It goes without saying that our union is primarily concerned with the spiritual advancement of its members and we give great emphasis to the spiritual aspect of our life. Daily mass, weekly communion, daily rosary, Benediction and the Holy Hour on first Fridays are some of our spiritual exercises. This year we had our annual retreat during the Pooja holidays preached by Rev. Dr. John Britto Dharmaram College, Banglore. We offered spiritual ...quets to V. Rev. Fr. Provincial on the ...t of his Patron Saint and to the retreat preacher.

Inter Collegeate Cultural Competitions

This year, the C. S. U. cultural competitions were held on 4th and 5th of Nov. in which 10 colleges participated. Besides, the Chev: Anthrāper Memorial Rolling Trophy, The Fr. Sale's Rolling Trophy and the Kuruvilla Varkey Memorial Rolling Trophy, we have been fortunate in obtaining two more rolling trophies on for tableau instituted by our C. S. U. unit and the other for the team that stands first in the various items, founded by the Panjikaran Family in memory of the late Prof. Varkey C. Panjikaran.

Mr. M. O. Joseph Nedumkunnam inaugurated the competitions and Mgr. Paul Vatakumcherry distributed the prizes.

We are glad to mention that one of our esteemed lecturers Mr. K. J. John B. A. (Hons.) has promised to donate a trophy in memory of his beloved father Sri. K. E. Job M. A, L. T. for the best essay; and that Mr. M. L. Joseph, Maliampurackal has founded another trophy in the name: M. C. Pappan Maliampurackal's Rolling Tropky for shadow play.

Other Activities

The office bearers attended the North Kerala Leadership Camp held at Trichur. With the co-operation of St. Teresa's college, we conducted a benefit show in aid of the A I C U F Congress. More than 80 members from our unit attended the A I C U F 4th National Congress, held at Ernakulam. We provided accommodation for more than 500 delegates Mr. V. J. Victor of our unit contributed a very interesting item to the cultural progrmme during the congress.

On 26th Jan. we went on an excursion

to Cape Comorin. Some of our non catholic friends came along with, which was indeed a manifestation of the spirit of fraternal relationship characteristic of this institution. We are thinking of conducting a social for the members in the next year onwards in connection with the annual celebrations.

Conclusion

In connection with the valedictory functions we have conducted speech competitions in English and Malayalam both for seniors and juniors. We are in a special way, grateful to His Lordship Rt. Rev. Dr. A. M. Patroni, the Bishop of Calicut who has kindly consented to preside over the valedictory meeting. We are also thankful to the Prior General for his presence. I would like to express our heartful thanks to V. Rev. Fr. Prior, Rev. Fr. Principal, Rev. Fr. Gabinus, Rev. Fr Barnabas, Rev. Fr. Eleazar, Rev. Fr. Hilarion and Mr. Mathew Ulakamthara for their keen interest and able guidance in the working of the C. S. U. Again we thank sincerely our confessor and Sp. fathers who have contributed much to our Spiritual progress. We are also thankful to the members of the staff and the sudents for their unfailing sense of Co-operation.

Thank you all.

C. S. U.

Inter Collegiate Cultural Competitions

LIST OF PRIZE-WINNERS

1. **Group dance**
   - I. St. Teresa's College, Ernakulam (Kuruvilla Varkey Memorial Rolling Trophy)
   - II. Maharaja's College, Ernakulam.
2. **Solo Dance**
   - I. V. J. Victor (S. H. College, Thevara)
   - II. Bridget Fernandez (St. Teresa's College)
3. **Group Music**
   - I. S. H. College, Thevara (Fr. Sale's Trophy)
   - II. St. Albert's College, Ernakulam.
4. **Solo Music**
   - I. Jerome, St. Albert's College
   - II. Gabriel, Christ College, Irinjalakkuda.
5. **Drama**
   - I. Christ College Irinjalakkuda (Chev. Antraper memorial Trophy)
   - II. S. H. College, Thevara.
6. **Tableau**
   - I. S. B. College, Changanachery (S. H. College. C. S. U. Trophy)
   - II. Sacred Heart College.
7. **Special Prizes**
   1. Group Dance—St. Joseph's College, Alleppey.
   2. Solo Dance—Teresa Louis, (St. Teresa's College.)
      Mohan George (S. B. C.) and Bina (Christ College)

PRE-UNIVERSITY CLASS, A DIVISION

PRE-UNIVERSITY CLASS, B DIVISION

PRE-UNIVERSITY CLASS, C DIVISION

PRE-UNIVERSITY CLASS, D DIVISION

8. **Best Actors**

I. C. M. Augustine (S.H.C. Thevara) and Johny Thomas (U. C. College, Alwaye)

II. Jose George (Nirmala College, Muvatupuzha)

9. **Mono Act**

Teresa Louis (St. Teresa's College)

10. **Aggregate Marks**

S. H. College, Thevara (Prof. Varkey Panjikaran Memorial Trophy)

SPEECH COMPETITIONS

English (Seniors)

I. John J.

II. George A. Vatakumcherry and Joy Cherian

English (Juniors)

I. Nishimura P.

II. Adolf D'cuto
M. V. Paulose

Malayalam (Seniors)

I. Joy Cherian

II. C. F. Sebastian

Malayalam (Juniors)

I. P. J. Thomas

II. M. O. Paulose

THE MARIAN SODALITY

Let me place before you the annual report of the working of the Marian Sodality of the Sacred Heart College during the academic year 1961–62.

Our Office Bearers

Director	V. Rev. Fr. Victorian C M I., Prior
Spiritual Director	Rev Fr.Gabinus C.M.I.
Prefect	T. K Joseph III B Sc.
Secretary	Cyriac Thayil II B. Com.

Hostel Representatives

Main Hostel	Jose M. L., II B. Sc. Michael, III B. Sc.
Bosco I	Baby C. E., I B.Sc George P.D., II B.Com
Bosco III	Mathew V. J., II B Sc Thomas V X II B Sc

Knights of the Altar

Secretary K. P. Jose I B Sc

General Activities

The Sodality began its activities with the joint inauguration of the C S U, presided over by his Grace the Arch-Bishop of Ernakulam. He exhorted us to cultivate an ardent devotion towards our Heavenly Mother.

Our Office

This year we have been saying our office on Saturdays just after the Holy Mass in College chapel. This has been found to be very convenient.

St. Thomas Day

The first extra-ordinary meeting was held on the 3rd of July to celebrate the feast of our father St Thomas Fr. Syrac S J the Chaplain General of the A I C U F graced

the chair Mr. T. V. Paul M. A. addressed the members.

Marymas

On September 8th we celebrated the feast of the Nativity of our Lady. We had an extraordinary gathering on the occasion and Mr. C. M. Thomas presided over the function and some of our members spoke on the occasion.

The Immaculate Conception of the Blessed Virgin Mary

A novena was observed in preparation for the feast of the Immaculate Conception of our mother in the College chapel. On the feast day a solemn and colourful candle procession was held.

The procession ended with a sermon by V. Rev. Fr Manickanamparambil the Vicar of the Cathedral Church and the benediction of the Most Blessed sacrament.

The Ideal

The magazine Committee under the leadership of the chief editor Mr. Ninan Thomas has taken the necessary steps for the publication of the "Ideal" our official organ before the close of the academic year.

Knights of the Altar

We have some zealous and enthuiastic members who assist at Holy Mass, Benediction and at other religious functions. Mr. K. P. Jose, our joint Secretary deserves special congratulation as their veteran leader.

Conclusion

This year we have the satisfaction of having put a strenuous attempt to make the activities as useful as possible and we are proud that the Marian Sodality has got a new life and energy during this year. There are a number of persons who were really of help to us in our activities It is difficult to record the names of all. But I thankfully mention the names of our Director, our Principal, our beloved and ever smiling chaplain and spiritual Director Rev. Fr. Gabinus, Rev. Fr. Barnabas, Rev. Fr. Bursar and other fathers for their keen interest and valuable advice and our thanks are boundless to them.

I take this opportunity to express our appreciation and gratitude to our prefect Mr, T. K. Joseph and the various Committee members. I thank all the Sodalists for their hearty co-operation in the activities of our Sodality.

Finally, let us thank our beloved Mother for the abundant blessing she has bestowed on us during this year.

Syriac Thayil
Secretary

The Social Service League

I am very happy to place before you a brief report of the League and its working during the year 1961-62. Following are our office-beareārs.

Patron	Rev. Dr. Theobald, C.M.I. (Principal)
President	Sri. K. E. Antony, M.A ,D.S.S.
Vice-Presidents	Sri. Abraham Kurian, M. A.
	,, K. C. Jacob, M.A.
Treasurer	Rev. Fr. Eleazar, C.M I.
Secretary	T. M. Thomas, III B.A.
Asst-Secretary	C. M: Augustine, B.Sc.

Other members

1) A. A. James, II B. Sc.
2) P. K. Jose, II B. Com.
3) A. K. Augstine II B. A.
4) P. T. Mathew III B. Sc.
5) M. A. John
6) Thomas Abraham
7) Simon Chandy
8) T. P. Joykutty
9) Srimathi Teresa Lonan.

During the year the League continued with great enthusiasm, its usual lines of activity. Its activities are divided into eight groups viz: housing, medical aid, poor relief, social education, rural lecture, child welfare, cloth distribution and labour corps.

The housing group made new huts and thatched the houses of a few poor people in the locality. I congratulate Mr. P. K. Jose of II B. Com. for the great enthusiasm which he has shown in fulfilling his work.

The medical aid group took active interest in helping a good number of persons of the locality by way of supplying medicines and sending them to the hospital.

The poor-relief group has shown sincere interest in helping the deserving people of the locality. During the year it has given food ration to poor families. On the Independence Day we distributed rice to the people of this locality. Our League rendered financial assistance for the marriage of six persons. It has helped some poor students to give their high school fees.

We also collected clothes from the students, especially from the hostelers, and distributed them to the needy ones. Some of the members of the League took very keen interest in flood relief work organised by the college.

The League sent two delegates to the twelfth annual session of the Indian Conference of Social Work held in Delhi. They had the privilege of meeting Dr. Radhakrishnan, the Vice-president of the India Union.

The public and the members of the League were kind enough to contribute towards the funds of the League. I am very glad to inform you that we have got a grant of Rs. 750 from Central Social Welfare Board. A special meeting was held on 15-2-1962 presided over by Rev.Fr. J. Hilarion C,M.I. at which the Rev. Fr. Vadakkan gave an inspiring talk on the need and importance of Social Work in our State. M. P. K. Jose won the prize for collecting the largest amount for the League. The Fr. Theobald Gold Medal for the best Social Worker was awarded to T. M. Thomas, III B. A. the Secretary of the League. Sri. A. K. Augstine was given the First prize for his work.

I conclude this report thanking Rev. Fr. Theobald our patron Sri. K. E. Antony, our president, Sri. Abraham Kurian and Sri. K. C. Jacob our Vice-presidents, Rev. Fr. Eleazar C. M. I. our treasurer, for their kind advice and help. I also take this opportunity to thank the Executive Committee and all the members of the League who worked for the success of the League.

T. M. Thomas,
Secretary.

The Athletic Association

It is my pleasant duty this evening to present before you the 18th annual report of the Athletic Association for the year 1961-62. The Association has the following as office-bearers:

President .. Rev. Fr. Principal.
Treasurer .. Rev. Fr. Bursar
Secretary .. Lecturer in Physical Education.

M/s. P. M. Joseph (Com.), K. C. Jacob, P. M. Joseph (Phys.), P. V. Chakkunny; the staff presidents of the four Houses, the House-captains and the captains of the various games complete the list of the office-bearers of the Association.

In order to foster team spirit and healthy competitions among the students, they are grouped into four houses; White, Red, Yellow, aud Green; and M. M. Mathew, K. M. Antony, C. V. Mathew and M. K. Dhandan are the captains of the respective houses. P. M. Austin is our general captain and the following are the captains of the various clubs.

Foot ball – Koshy Simon.
Volley ball – Baby Korah.
Basket ball – Tharakan.
Hockey – Antony Xavier.
Cricket – M. Balagopal.
Badminton – M. M. Mathew.
Table Tennis – Anto Menacherry.

For the proper supervision of the various activities of the Clubs, each club is entrusted to a member of the staff. M/s P. M. Joseph (Com.), K. C. Jacob, P. V. Chakkunni, P. M. Joseph (Phy), S. Krishnan, M. K. Jose, N. Appukuttan and Kerala Varma Thamburan are the Presidents of Volley ball, Foot ball, Basket ball, Athletics, Hockey, Badminton, Cricket and Tennis respectively

The College Annual Sports for the year 1960–61 were held under the distinguished presidentship of Commander C. E. Kuruvila, Commanding Officer I. N. S. Garuda. Hoisting of the flag marked the start of the festival, followed by an impressive March-past of the athletes. Our athletes showed keen intest in all competitions and four College records were shattered.

In the Intra-mural competition, Yellow House captained by C. V. Mathew annexed both the Intra-mural championship Shield and Cup in games and sports respectively. C. V. Mathew and E. M. Varghese won the individual championship of seniors and juniors respectively. Mrs. E. C. Kuruvila distributed the prizes. The president in his concluding remarks appreciated the sportsman spirit and keen enthusiasm evinced by the staff and students of the College. With the singing of the National Anthem the sports-festival came to a close.

With adequate practice a selected team of twelve competitors took part tn the

PRE-UNIVERSITY CLASS E DIVISION

ARTS CLUB

COLLEGE UNION COUNCIL

Inter-Collegiate Zonal sports meet of the Kerala University held at Trichur, and secured second place scoring 33 points. In the final University sports meet held at Trichur, C. V. Mathew secured first place in 400 Metres Race. The time being 50.5 seconds which is equal to the state record. V. M. Austin won the 2nd places in Long Jump and Hop-step & jump and Dhanadan in shot put. C. V. Mathew, who is selected to the University Athletic team deserves special mention for his splendid performance.

We also took part in the District Sports meet held at Ernakulam and annexed the District chanmpionship shield, securing 67 points. Nine of our athletes were selected to the Dist. team and they participated in the State meet held at Cannanore.

Volley ball

Intensive training was given to the volley ball team from the very beginning of the academic year and a number of practice matches were played with the Indian Navy In the 'Fr. Bartholomeo Memorial' Tournament conducted by our College, we went up to the finals' but were lost by Mar Ivanios College team, Trivandrum. With great expectations we took part in the Inter-Collegiate tournament, but quite contrary to our expectations, we lost to Christ Colleg, Irinjalakuda, in the first round.

Foot ball

The College Foot-ball team selection was made early this year and a few practice matches were played with the neigbouring Colleges and Clubs. In the Collegiate League Tournament conducted by the Foot-ball Association of the Ernakulam District, we won the trophy 2nd year in succession. We also took part in the Kandamkulathil Memorial Tournament and Inter-Collegiate tournament held at Irinjalakuda and Ernakulam respectively.

Hockey

We participated in the Hockey league tournament conducted by Hockey Association of the Ernakulam District. With sufficient practice we went for the Inter-Collegiate tournament and reached upto finals; but lost to Engineering College, Trichur, in a tough game. Though defeated, I am glad to say that each and every one did his best and I have great pleasure to congratulate them for their nice performance.

Cricket

The Cricket team of the acadamic year was not up to the mark. But the players had shown keen interest and they conducted regular practice; but in the Inter-Collegiate tournament we lost to Kerala Varma College in the first round.

Basket ball

Quite in keeping with the traditional prestige of the College game, as the basket ball is popularly known, our Basket ball Club inaugurated its activities right from the very beginning of the year. In the 'Fr. Bartholomeo Memorial' Tournament we annexed the trophy, defeating St. Berchmans' College, Changanacherry, in a thrilling and exciting match. We also particicipated in the Knock-out and League tournaments conducted by the Basket ball Association of the Ernakulam District and were the winners and runners-up respectively. Our team had also been to Trivandrum in connection with the Mar Ivanios College Basket ball Tournament. * There we lost to Medical College, Trivandrum, in the finals. In the Inter-Collegiate tournament we won the Trichur Zone finals without much difficulty. But in the Inter-Zone matches, contrary to our expectations, we lost to Engineering College, Quilon, in the

semi-finals. P. P. Joseph and K. J. Joseph who are selected to the Kerala State team (Men and Boys respectively) and P. J. Mathew to the University team deserves special mention for their distinction.

Tennis

Tennis Club commenced its activities in the beginning of the second term. As usual, keen interest was shown this year too, in the Singles tournament for the Kerala Varma Cup. Sri N. Appukuttan won the trophy for the 3rd year in succession defeating Tharakan, I B. Sc. in the finals.

In conclusion let me avail myself of this opportunity to offer our heartfelt gratitude to the Management in general and to Rev. Dr. Theobald, Principal and Rev. Fr. Eleazar, Bursar, in particular for the encouragement so generously given to the Association. I also extent my heartfelt thanks to the members of the staff, especially to Mr. P. M. Joseph, who was in charge of the Physical Education department in my absence and to those students who have striven for the success of the activities of the Association.

Lecturer in Phys. Edn.

The Life Science Association

I have great pleasure to present a brief account of the working of the Life Science Association this year. This Association came in to existence only in the last year with Prof: Narayana Menon M. A., as the President.

This year Mr. Stephen N. K. II B. Sc., was unanimously elected as the Secretary and Mr. V. J. Victor II B. Sc, was nominated as the joint Secretary.

The inaugural function of our Association took place on 31st October '61 and Mrs. Dr. Molly Thomas M.Sc.,L.T., Ph.D., F.R.E.S. was on the chair. Rev. Dr. Antony Mukkath, D. C. I., Ph. D., D. I. C., addressed our students.

Rev. Dr. Theobald, our Principal welcomed the audience. Then Rev. Dr. Antony spoke on Plant Pathology and explained how the Fungi attack the plants. Dr. Molly Thomas spoke on the Development of Science and about the new turn of science in creating extensive animal life on the earth by applying rejuvenation hormons. Our College Orchestra gave a fine musical performance, to the delight of one and all.

We avail ourselves of this opportunity to express our heartfelt gratitude towards Rev. Dr. Theobald, for his keen interest in the activities of our Association. Again we are grateful to Prof: Narayana Menon for his able guidance. We also avail ourselves to thank Rev. Fr. Eleazar for his sincere co-operation in all our activities.

N. K. Stephen II B. Sc.,
Secretary

The Chemistry Association

It is my great pleasure and privilege to submit a summary of our activities for the academic year extending from June 1961 to March 1962.

This year's activities commenced,as usual with the election of the officebearers of the association Mr. K.C.Joseph of III B Sc., was elected Secretary of the association. Mr. George Vadakkumchery of II B. Sc. was nominated Assistant Secretary by the President of the Association. The management of the affairs of the Association was entrusted to Mr. M. V. Varughese M. Sc., the esteemed president.

The inauguration of the activities of the Association took place on the 24th of July 1961, with Mr A. K. Gopinath, Superintendent Engineer of FACT, Alwaye presiding over the day's function. In his enlightening inaugural address he pointed out the importance of Chemistry in the industrial and agricultural set-up of India. On the 2nd of August, 1961 an ordinary meeting was conducted. Mr. John Kurian occupied the chair on the occasion. Mr. Swaminatha Menon spoke to the students about "The Scope of petrolium Industry in India". We conducted an ordinary meeting on the 24th of August with Mr. Swaminathan in the chair. Mr. P. A. Ramaswamy made an interesting address about "The National Laboratories in India". He pointed out certain defects of the laboratories of India and the means by which they can be made better. Mr.Swaminathan's speech about the use of certain chemical apparatus was very interesting.On the 4th of November another ordinary meeting was conducted. Mr.Jacob B.Sc. a member of the staff of the College, presided over the days fuction. Mr. V. V. Abraham spoke to the students about "The use ofChemicalsin agriculture as Manures." On the 8th of January '62 another meeting was conducted with Mr V.U.Abraham in the chair. Mr. K.P. Varghese made an interesting address about "The Humour in Chemistry."

The valedictory meeting of the Association was held on the 15th of February 1962. Mr. M. V. Varughese, the president of the Association, presided over the function. Prof: P. V. Appu, M. Sc. of Maharaja's College, Ernakulam, in his thought provoking address concentrated our attention to the part of Science in solving the problems of the world.He as a devotee to the Science paid his glowing tributes to the scientists of all time.

Secretary,
K. C. Joseph.

The Economics & Commerce Association

President: Sri. Kerala Varma Thampuran (Professor of Commerce)
Secretary: Sri. P. Abraham Joseph, III B Com.,
Asst, Secretary: Sri. George Joseph II B. A

As the Secretary, I deem it my pleasant duty to submit a brief report of the Economics & Commerce Association during the Academic year 1961-62.

The Activities of the Association began with the election of the office bearers for the current year. Rev. Dr. Theobald, our beloved Principal as the Patron, and Sri. Kerala Varma Thampuran, Professor of Commerce as the President.

P. Abraham Joseph, III B. Com. was unanimously elected Secretary and George Joseph II B. A., was nominated Assistant Secretary.

On Monday, 17th August, 1961, our Association was inaugurated by Sri. G. S. Dhara Singh, Chief Editor Kerala Mail.

Rev. Dr. Theobald was in the Chair and Sri. A. Abraham, the Union Chairman delivered the welcome address. In the inaugural address, he spoke about applying Economics to the practical world with special reference to his own foreign experiences. The meeting was attended by a large gathering of students

We had our valedictory meeting on 14th Feb. 1962. Sri. V. N. Subramania Iyer M. A., M. L., Dean, Faculty of Law, delivered the valedictory address. Professor Kerala Varma Thampuran presided over the function. The distinguished guest chose the subject "The economic development in India". It was a very valuable speech with a high sense of humour.

I take this opportunity to convey my heartfelt gratitude to our respected President and to our Bursar.

I am greatly indebted to Rev. Dr. Theobald, our esteemed Principal who has rendered immense services.

Secretary,
P. Abraham Joseph.

The Mathematics & Physics Association

It is our great pleasure and privilege as the secretaries of Mathemetics and Physics Association to submit to you the report of the association during the academic year 1961-62. In presenting the report of the association we wish to place on record our sincere gratitude towards the College authorities, the Vice President of the college union, the Professors of Mathematics and Physics departments for their assistance in the working of the association.

Prof. C. J. Daniel is the President, Mr. Anto Menacherry of III B.Sc. (Maths) and Mr. N. Aravind of III B. Sc. (Physics) were nominated as the office bearers of the association during the academic year.

The inauguration of the activities of the Association took place on 11th September, with Dr. D. Sreenivasan, the senior Scientific Officer of Indian Navy Physical laboratory. In his enlightening inaugural address, he laid stress on the subject 'Operational Research'. The Speaker inspired the students with useful thoughts on relativity. Prof. Sri. P. A. Joseph welcomed the guest and Mr. N. Aravind gave a vote of thanks.

The valedictory address which ran down the curtain on the year's activities was held on 14th February 1962. Prof. Mukundan, of Maharajas College delivered the valedictory address. His important ideas on "Spectroscope" and its development were received by the students very thoughtfully. Mr. Anto Menacherry gave a welcome speech and Mr. Aravind gave a vote of thanks.

Thanking you,

Secretaries,

Anto Menacherry.

N. Aravind.

The Fine Arts Club

It gives me immense pleasure to place before you a brief report of the activities of the Fine Arts Club during this academic year. Our activities commenced with the election of Sri M. V. Raju III B. Com. as the Secretary and Sri V. A. Bahuleyan III B. Sc. as the Asst. Secretary and with the election of the members of the club by judges.

We had a rather crowded programme this year. The club was officially inaugurated on 6th October by Guru Gopinath. The good start he has given us helped the club a great deal for its success. The inaugural function was followed by a glamorous and exciting display of the artistic talents by our members. A full length drama named നീരാവകം staged on that day was a concrete demonstration of the historic talents of our members. Our music club thrilled everybody with their melodious music.

We participated in the Inter-collegiate cultural competitions held under the auspices of the C. S. U. unit of the S. H. College and came out as the best all round unit annexing the Varkey C. Panjikaran Memorial Trophy. Our orchestra won the first place in music third year in succession and annexed the Fr. Francis Sales Trophy. Our drama അവൻ നിന്റെ സഹോദരനാണ്" won the second place in the competitions receiving the applause of every spectator. Our spectacular tableau named "Thou of little faith, wherefore didst thou doubt" too won the second prize in the competitions. V. J. Victor won the first prize in individual dance and C. M. Augustine was declared best actor.

On 26th January 1962, being Republic Day the Arts Club owing to the untiring and strenuous work of its members to make the procession attractive, annexed two trophies, one for the second best contingent and the other for the second best tableau.

In connection with the College Social we staged a drama named [illegible]" which was nothing but a master piece of historic talents. Our music programme on that day was praised and applauded by every body.

This year we can claim with legitimate pride that the activities of our club reached a historic land mark and we are sure that we were able to maintain our reputation very perfectly. We are very thankful to our President Rev. Fr. Eleazar C. M. I. who gave us enthusiasm and encouragement for the success of our club.

We also wish to utilise this opportunity to express our heartfelt gratitude to Rev. Fr. principal, the patron and soul of the club, Mr. V. Mathew Ulakamthara M. A. our director and torch bearer, for their able guidence and interest they have shown. We thank the members of the club for their genuine interest, co-operation and valuble contributions which made the working of the club a great success.

Secretary

M. V. Raju III B. Com.

The Planning Forum

President - K. C. Jacob M. A.
Secretary - P. Y. Poulose I M. A.
Asst. Secretary - K. K. Gangadharan
III B. Com.

It is my proud privilege to place before you a brief report of the activities of the College Planning Forum for the academic year 1961-62. Our Forum commenced its activities with Re. Dr. Theobald, Principal as patron and Sri K. C. Jacob M. A. as president.

Sri P. Y. Poulose I. M. A. was elected unanimously' as the secretary of the Forum 1961-62. Sri. K. K. Gangadharan III B. Com. was nominated Asst. Secretary.

The inaugural function of the Forum was conducted on 13th September 1961, under the distinguished presidentship of Sri. Damodaran Nair Prof. of Economics of Maha Raja's College, Ernakulam. It was from his illuminating speech that we drew inspiration for a good start for the Forum activities for the year under review.

The College Planning Forum has a membership of 64 on its active list and the discussions, study classes and Seminars relating to plan development in our country have generally confined to the active members of the Forum. The National Plan Day was celebrated in a fitting manner on 13th October 1961 and a Symposium of Five Year Plan was held in connection with it.

This year has been marked by the starting of a Planning Forum Library with a good collection of books on "planning".

A Special Small Savings Drive was initiated by the District Collector on a competitive basis for the five Ernakulam Colleges in which we annexed the second prize for the maximum sale of prize bonds.

To the plan publicity seminar organised by the District Bharath Sevak Samaj in the second week of November, our Forum was represented by our assistant Secretary K. K. Gangadharan.

It may not be out of place in this connection to mention that our Planning Forum has been honoured by the nomination of our president Sri. K. C. Jacob M. A to the state as well as to the central Executive committee of university Planning Forum constituted by the planning commission.

The valedictory meeting of the Forum was conducted on 13th February 1962. Sri. K. A. Damodara Menon Minister of Kerala for industries spoke on the occasion, when prizes were distributed to the students who took part in the Small Savings Drive Sri. Gopalakrishna Kurup and K. P. Laxman of senior M. A. class annexed the individual prizes for effecting the maximum sale of bonds. In the class wise competition, Junior M.A. students annexed the trophy for pushing up the maximum sale of prize bonds.

We also avail ourselves of this opportunity, to express our heart felt gratitude to Rev. Dr. Principal, the patron for the great interest he is taking in the Forum activities, to the president for his guidance and to the members of the staff and students for their valuble co-operation.

Secretary
Poulose

പൗരസ്ത്യ ഭാഷാമണ്ഡലത്തിന്റെ
വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് 1961-62

പൗരസ്ത്യ ഭാഷാമണ്ഡലത്തിന്റെ ഈ വർഷത്തെ നിർവ്വാഹക സമിതിയംഗങ്ങളായി പ്രൊ: സി. സി. ചാക്കോ (പ്രസിഡണ്ട്) ജോയി ചെറിയാൻ II Bsc. (സെക്രട്ടറി) തോമസ്സ് ജോൺ II Bsc. (ജോ. സെക്രട്ടറി) എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തതോടുകൂടി ഈ അസോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ സമാരംഭിച്ചു.

മലയാളം, ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, സുറിയാനി എന്നീ ഭാഷകളുടെ സംയുക്ത സമാജമായ പൗരസ്ത്യഭാഷാമണ്ഡലത്തിന്റെ ഔപചാരികമായ ഉൽഘാടനം, കോളേജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽവച്ച് 1961 സെപ്റ്റംബർ 2-ാം തിയ്യതി മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് നിർവ്വഹിച്ചു. പ്രിൻസിപ്പൽ റവ. ഡോ. തെയ്ബോർഡ് ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. സെക്രട്ടറി ജോയി ചെറിയാൻ സ്വാഗതമാശംസിക്കുകയും ശ്രീ. മാത്യു ഉലകംതറ എം. എ. കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

അസോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പൊതുയോഗങ്ങൾ, ചർച്ചാ സമ്മേളനങ്ങൾ, ഡിബേറ്റുകൾ സിംപോസിയങ്ങൾ, സ്റ്റഡിക്ലാസ്സുകൾ എന്നിവ ഞങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒക്ടോബർ 13-ാംനു നടന്ന ഡിബേറ്റിൽ "ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് സാഹിത്യകാരന്മാരെക്കാൾ ഉപരിയായി ലോകസമാധാനം പുന:സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയും" എന്നൊരു പ്രമേയം ശ്രീ കെ. വി. ആൻറണി അവതരിപ്പിച്ചു. ശ്രീ പി. ജെ. മാത്യു പ്രമേയത്തെ എതിർത്തു. അദ്ധ്യാപകരദ്ധ്യേതാക്കൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്ത ഈ ഡിബേറ്റിൽ സമസ്ത കേരള സാഹിത്യപരിഷത്ത് സെക്രട്ടറി ശ്രീ. മാത്യു ഉലകംതറ എം. എ. സ്പീക്കർ പദം അലങ്കരിച്ചു.

ഒക്ടോബർ 27-ാംതിയ്യതി ഞങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച ഇൻറർ കോളേജിയേറ്റ് ഡിബേറ്റിൽ മഹാരാജാസ്, ആൽബർട്ട്, ലോകോളേജ്, തേരാസാസ്, നിർമ്മല കോളേജ് മൂവാറ്റുപുഴ എന്നീ കോളേജുകളിലെ വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാർത്ഥിനി നേതാക്കൾ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ ഓണക്കൂർ ജോർജ്ജ് (നിർമ്മല കോളേജ് യൂണിയൻ സ്പീക്കർ) "ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവി ഭദ്രതയ്ക്കുള്ള ഭീഷണിയാണ്" എന്നൊരു പ്രമേയമവതരിപ്പിച്ചു സംസാരിച്ചു. മഹാരാജാസ് കോളേജ് യൂണിയൻ ചെയർമാൻ ശ്രീ കെ. എ. മഹമ്മദ് പ്രമേയത്തെ എതിർത്തു. സർവ്വശ്രീ ജോൺ സി. അമ്പാട്ട്, ടി. യു. ജോർജ്ജ്, എബ്രാഹം കാലായിൽ, അബ്ദുൾറഹിമാൻ, സി. സുധാകരൻ, കെ. വി. ആൻറണി, എം. ഓ. പൗലോസ് എന്നീ വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളും കുമാരി വി. വി. സിസ്സിലി, കുമാരി തങ്കമണി തയ്യിൽ എന്നീ വിദ്യാർത്ഥിനി പ്രതിനിധികളും ഈ സംവാദത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. ലോകോളേജ് ചെയർമാൻ ശ്രീ ജോർജ്ജ് ഈപ്പൻ സ്പീക്കർ പദം അലങ്കരിച്ചു.

നവമ്പർ 12-ാം തിയ്യതി മഹാകവി ടാഗോർ ശതവത്സരാഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് സംഘടിപ്പിച്ച സിംപോസിയത്തിൽ ഗാന്ധി വിചാരപരിഷത്ത് ഓർഗനൈസിംഗ് സെക്രട്ടറി ശ്രീ ഡി. രാമചന്ദ്രൻ പോറ്റി ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയും അദ്ധ്യാപകരദ്ധ്യേതാക്കൾ വിവിധ പൗരസ്ത്യ ഭാഷകളിലൂടെ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

നവമ്പർ 16-ാംനു ഈ അസോസിയേഷനിലെ വളരുന്ന പ്രാസംഗികന്മാർക്കായി ഞങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച സ്റ്റഡിക്ലാസ്സിൽ മലബാർമെയിൽ പത്രാധിപർ റവ. ഫാ. ജയിക്കബ് എർണാട്ട "നിങ്ങൾക്കെങ്ങിനെ ഉത്തമ പ്രാസംഗികരായിത്തീരാം" എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി സംസാരിച്ചു. 1962 ജനുവരി 4-ാംനു "നവഭാരതം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പങ്ക്" എന്ന വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ച് ഒരു സംഘാത ചർച്ച നടത്തുകയുണ്ടായി.

ജനുവരി 5-ാംനു "ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിലെ ആധുനിക പ്രവണതകൾ" എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ശ്രീ പോൾ ചിറക്കരോട്, ഞങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച സിംപോസിയത്തിൽ സംസാരിച്ചു. ശ്രീ പി. പ്രഭാകരൻ I M A ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു.

ജനുവരി 17-ാംനു ഞങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച സിംപോസിയത്തിൽ കേരളത്തിലെ വിവിധ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനാ പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. "ഭാരതത്തിന്റെ ദേശീയവും വൈകാരികവുമായ ഐക്യത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം" എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. ശ്രീമതി ഭാരതിഉദയഭാനു എം.പി. സിംപോസിയം ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. സർവ്വശ്രീ എ. സി. ജോസ്, തമ്പാൻ തോമസ്സ്, കെ. കെ. ആൻറണി, പി. എ. അബ്ദുള്ള എന്നിവർ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

സമസ്ത കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്ത് പ്രസിഡ

ന്റ് ശ്രീ എൻ. ഗോപാലപിള്ളയുടെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കുന്നതിനായി നവംബർ 9-ാം തീയതി ഒരു വിശേഷാൽ സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മഹാരാജാസ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ ശ്രീ പി. വി. കൃഷ്ണൻ നായർ എം. എ. അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. സാഹിത്യനിപുണൻ ശ്രീ ടി. എം. ചുമ്മാർ സ്വാഗതമാശംസിച്ചു. സർവ്വശ്രീ ഗുപ്തനാട്ട് കൃഷ്ണൻപിള്ള, ഡോ. ഭാസ്കരൻ നായർ, പി. ദാമോദരൻ പിള്ള എന്നിവർ ആശംസാ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു.

നവംബർ 8,9 എന്നീ തിയ്യതികളിൽ പൗരസ്ത്യ ഭാഷാ മണ്ഡലത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ഗാന്ധിയൻ പ്രദർശനം ഗാന്ധിവിചാര പരിഷത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടെ നടത്തുകയുണ്ടായി. പ്രദർശനം വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ റവ. ഫാ. ബർണബാസ് എം. കോം. സി. എം. ഐ. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

ഈ അസോസിയേഷനിലെ അംഗങ്ങളുടെ കലാപരമായ കഴിവുകളുടെ പ്രതീകമാണ് ഞങ്ങളുടെ അസോസിയേഷന്റെ വാർഷികപ്രസിദ്ധീകരണം. കൂടാതെ ഈ കലാലയത്തിന്റെ വിവിധ വാരികകൾക്ക് പ്രസിദ്ധീകരണം നൽകാൻ ഭാഷാമണ്ഡലം പത്രാധിപർ ശ്രീ ടി. കെ. മാത്യുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ ഈ കലാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നല്ല വാസനകൾക്ക് കഴിവും മിഴിവും നൽകുന്നതിൽ പൗരസ്ത്യ ഭാഷാ മണ്ഡലത്തിന് ചിലതെല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നുള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

1962 ജനുവരി 23-ാം തീയതി, പൗരസ്ത്യ ഭാഷാമണ്ഡലത്തിന്റെ ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തിലെ പ്രവർത്തന പരിപാടികൾ വാർഷിക സമ്മേളനത്തോടെ ഉപസംഹരിച്ചു. ബഹു. കേരള നിയമസഭാ സ്പീക്കർ ശ്രീ അലക്സാണ്ടർ പറമ്പിത്തറ എം. എൽ. എ. ഈ വാർഷികാഘോഷം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ശ്രീ പി. കുഞ്ഞികൃഷ്ണ മേനോൻ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. പ്രൊ. സി. സി. ചാക്കോ സ്വാഗതവും, ജോ. സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ച സ്നേഹസമ്പന്നരായ അധികാരികളേയും, ഗുണകാംക്ഷികളായ സുഹൃത്തുക്കളെയും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകയും പ്രത്യേകിച്ച് റവ. ഫാ. പ്രിൻസിപ്പൽ റവ. ഫാ. ബർസ്സാർ പ്രൊ. സി. സി. ചാക്കോ, സർവ്വശ്രീ മാത്യു ഉലകംതറ, എം. എം. എബ്രാഹം, രാജഗോപാലൻ, കെ. പി. അലക്സ്, കെ. ജെ. ജോസഫ്, ടി. കെ. മാത്യു എന്നിവരോട് അകൈതവമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

ഈ വർഷത്തെ ഏറ്റവും നല്ല അസോസിയേഷനുള്ള സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കിയത് ഈ പൗരസ്ത്യ ഭാഷാ മണ്ഡലംതന്നെയാണെന്നുള്ളത് അഭിമാനത്തോടെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

സെക്രട്ടറി

ജോയി ചെറിയാൻ II B.Sc.

SKETCHES BY OUR BUDDING ARTISTS

By E. N. Viswanathan, II B.Com.

By Koshy Cherian, I B. Sc.

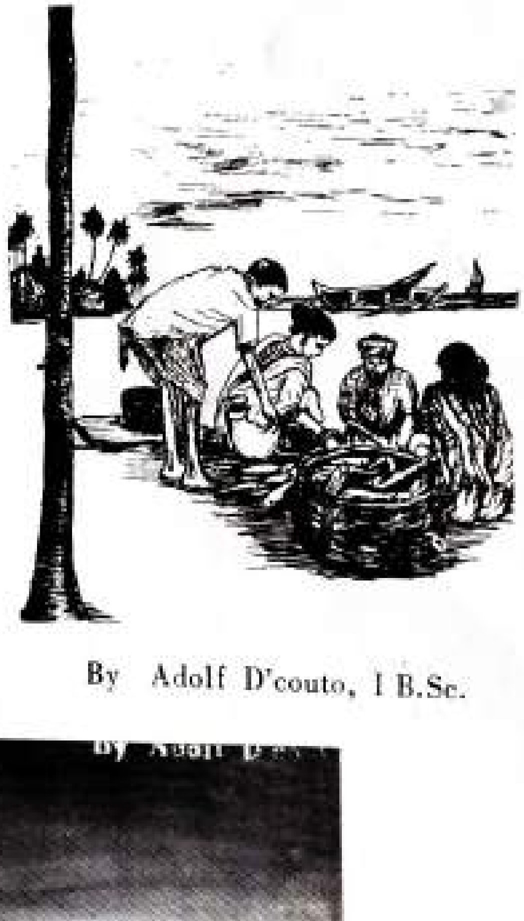

By Adolf D'couto, I B.Sc.

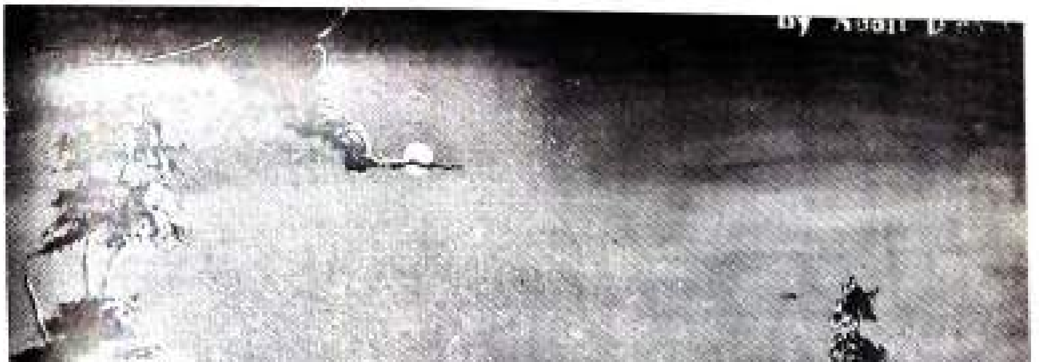

By Joice Vincent, P.U.C.

V. A. Rahuleyan III. BSc

SKETCHES

By Rajan

By P. J. Joseph,
Attender, Potany dept.

By Jinarajan

വൈകാരികോദ്ഗ്രഥനം ഇന്ത്യയിൽ

പ്രൊ. പി. ഉണ്ണി, ബി. എ.

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അതിന്റെ വലിപ്പത്തെയും, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെയും മാത്രമല്ലാ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവയെക്കാളെല്ലാമുപരിയായി മറ്റൊന്നുണ്ട്; അത് രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ വൈകാരികൈക്യവും, അദ്ധ്വാനശീലവുമാണ്. വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന, വിവിധ മതങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന, വിവിധ സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട, വ്യത്യസ്ത ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒത്തൊരുമിച്ച്, പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തൃണവൽഗണിച്ച്, രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക, സാമൂഹ്യ, സാംസ്കാരിക വികസനത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ സന്നദ്ധതയും മനക്കരുത്തുമാണത്.

വമ്പിച്ചതും വിഷമകരവുമായ പല പ്രശ്നങ്ങളാണ് കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലമായി നമുക്കഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നത്. അവയിൽ പലതും നാം വിജയകരമായി പരിഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞു; പലതും പരിഹരിക്കാനിരിക്കുന്നേ ഉള്ളൂ. ഇന്ത്യ ഇന്ന് ഒരു പുതിയ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മർദ്ദകനും, മർദ്ദിതനുമില്ലാത്ത, ചൂഷകനും ചൂഷിതനുമില്ലാത്ത വർഗ്ഗരഹിതമായ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് ക്ഷേമരാഷ്ട്രം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി നാമിന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുത്തിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹത്തായ പ്രയാണത്തിൽ വർഗ്ഗ, മത, കക്ഷിഭേദങ്ങൾ മറന്ന് ഗവൺമെന്റിന്റെ പിന്നിൽ നമുക്ക് അണിനിരക്കുക!

'ഭിന്നിച്ചു ഭരിക്കുക' എന്ന ബ്രിട്ടീഷ് നയം ഇവിടെ നടപ്പാക്കുന്നതിന് ഇവിടത്തെ സമുദായത്തിനു സമുദായത്തെയും, ജാതിക്കു ജാതിയെയും, കക്ഷിക്കു കക്ഷിയെയും എതിരായി നിർത്തി ഭിന്നിപ്പിക്കുക അവർക്കാവശ്യമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയെ തങ്ങളുടെ അടിമക്കോളനിയാക്കി നിർത്തി യഥേഷ്ടം കൊള്ളചെയ്യാൻ, ആ അടിമത്തത്തിനും കൊള്ളയടിക്കലിനും എതിരായി സംഘടിച്ച് വളർന്നുവന്ന ബഹുജനരോഷത്തെ തളക്കാൻ, അവർക്കത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഭാരതം സ്വതന്ത്രമായതോടുകൂടി വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ പലതും സംഭവിച്ചു. ഈ മാറ്റങ്ങൾ വ്യക്തമായും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭിന്നിപ്പല്ല ഒന്നിപ്പാണ് നമുക്കിന്നാവശ്യം. ഇതിന് നമ്മുടെ വികാരവിചാരങ്ങളിലും, വീക്ഷണഗതിയിലുമൊക്കെ സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരേണ്ടതുണ്ട്.

നാം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏകീകൃതമായ ഒരു രാഷ്ട്രമാണ്. ഇന്ത്യക്ക് പൊതുവായ ഒരു സംസ്കാരമുണ്ട്. ഈ സംസ്കാരവിശേഷം തലമുറകളിലൂടെ കടന്നുപോന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സംസ്കാരം, മഹാത്മജി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, ഹൈന്ദവമോ, മുഹമ്മദീയമോ, ക്രിസ്തീയമോ അല്ല; അവയുടെയെല്ലാം സമഞ്ജസമായ സംഗമത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത ഒരു സങ്കരസംസ്കാരമാണത്. നാനാത്വത്തിലും ഏകത്വം ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞവരാണ് ഭാരതീയർ. ഈ മഹത്തായ പൗരാണികപാരമ്പര്യത്തിൽ നാം അഭിമാനംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ നാം അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുവെന്ന കാരണത്താൽ നമുക്കഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള പ്രശ്നങ്ങളുടെ നേരെ നാം കണ്ണടക്കണമെന്നില്ല. വിഘടനശക്തികൾ ഈ രാജ്യത്ത് തലപൊക്കുകയും, നമ്മുടെ ദേശീയതയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൗലികപ്രമാണങ്ങളുടെ നേരെ വെല്ലുവിളി നടത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിന്റെ നേരെ കണ്ണടക്കുകയല്ല, നാം നേരിടുകയും, നമ്മുടെ ഐക്യത്തെ തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഛിദ്രപ്രവർത്തനങ്ങളെ നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ നിന്നുപോലും എത്രമേൽ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നുവോ അത്രമേലായിരിക്കും നാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ഭാവിക്ക് ഉറപ്പായ അടിത്തറ പാവുകയും ചെയ്യുന്നത്.

മനുഷ്യരെല്ലാം സഹോദരന്മാരാണെന്നും, അവർ തമ്മിൽ സൌഹാർദ്ദത്തോടെ വർത്തിക്കണമെന്നും മതാചാര്യന്മാരും മഹാപുരുഷന്മാരും നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഹിന്ദുവെന്നും, മുഹമ്മദീയനെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനിയെന്നും ഉള്ള പേരുകൾ മതപരമായ വേർതിരിവിനുവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും, ബാക്കിയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ സകലർക്കും ഒരുപോലെയാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസർ പറഞ്ഞതുപോലെ 'എല്ലാ മതങ്ങളും ഒരേ വൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകളാണ്'. പശുക്കൾക്ക് പല നിറങ്ങളായെന്നുവരും, എന്നാൽ എല്ലാ പശുവും തരുന്നത് വെളുത്ത പാലാണ്; മതാചാര്യന്മാരെ പശുക്കളായി കരുതുവിൻ—എന്നാണ് ഉപനിഷത്ത് ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഒരുപോലെ ജനിച്ച് ഒരുപോലെ മരിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഒരുപോലെ സുസ്വരതയോടും, സമാധാനത്തോടും കൂടി ജീവിച്ചുകൂടാ? സമത്വസുന്ദരമായ, ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായ ഒരു നവഭാരതം കെട്ടിയുയർത്തുന്നതിന്, ഇവിടത്തെ പട്ടിണിയും, ദാരിദ്ര്യവും, തൊഴിലില്ലായ്മയും, മഹാരോഗങ്ങളും എന്നെന്നേക്കുമായി ആട്ടിയകറ്റുന്നതിന് നമുക്ക് ഒന്നിച്ച് മുന്നോട്ട് മാർച്ചു ചെയ്യുക!

സാമുദായിക മത സംഘടനകൾ തീരെ വേണ്ടെന്നുവെയ്ക്കുന്നത് സാദ്ധ്യമല്ലായിരിക്കാം. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ മാറിയ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അത്തരം സംഘടനകൾ കുറെക്കൂടി വിശാലമായ വീക്ഷണത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മതത്തിൽ നിന്നുളവായിട്ടുള്ള ഭേദബുദ്ധി മനുഷ്യനെ ഇന്നും പലപ്പോഴും അകറ്റി നിർത്തുകയാണ്. മതകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പുതിയ വീക്ഷണഗതി നമുക്കിന്നാവശ്യമാണ്. മനുഷ്യനും ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അറിയുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ് മതം. പല കാലങ്ങളിലായി പല ആചാര്യന്മാരും ആ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്; ഇനിയും നടക്കുകയും ചെയ്യും. ആ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായുള്ള ഓരോ അഭിപ്രായത്തിനും അനേകം അനുകൂലികളെ കാണാം; ചിലതിന് ലക്ഷക്കണക്കായും, ചിലതിനു കോടിക്കണക്കായും. ഇങ്ങിനെയാണ് ലോകത്തിൽ വിവിധ മതങ്ങൾ ഉദയം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അവയെല്ലാം നമ്മുടെ പൊതു സ്വത്താണ്. അങ്ങിനെ ഒരു ഉയർന്ന നിലപാടിൽനിന്ന് നാം അന്യമതങ്ങളെ അറിയാൻ പരിശ്രമിക്കണം. ഇന്ത്യയിൽ വൈകാരികൈക്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് അത്തരം വിശാല വീക്ഷണങ്ങൾ അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

അടുത്ത കാലത്ത് ഇന്ത്യയിലങ്ങോളമിങ്ങോളം അലയടിച്ച് ആർത്തിരമ്പിയ ഭാഷാസംസ്ഥാനപ്രക്ഷോഭവും, അതിനെത്തുടർന്നുളവായ സംസ്ഥാനപുനഃസംവിധാനവും ജനങ്ങളിൽ പ്രാദേശിക ചിന്താഗതികൾ വളർത്തുന്നതിനാണ് ഉപകരിച്ചതെന്ന സത്യം സവ്യസനം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാമൊക്കെ ഇന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമൊക്കെ സ്റ്റേയ്റ്റിന്റെയും, നാടിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലായിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ താന്താങ്ങളുടെ സ്റ്റേയ്റ്റിന്റെ വിഹിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഓരോ സ്റ്റേയ്റ്റുകാരും മുറവിളികൂട്ടുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാമിന്നു കാണുന്നത്. ഈ വിഭാഗീയ ചിന്താഗതികളും, പ്രാദേശികമനോഭാവങ്ങളുമൊക്കെ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പിന്നോക്കനിലയെ ഉച്ചൈസ്തരം ഉദ്ഘോഷിക്കുകയാണ്. ധനവാനെന്നും ദരിദ്രനെന്നും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രമാണ് ഇന്ത്യ. 'ഒരുവൻ മണിമാളികമേൽ സുഖലഹരിയിലാണ്ടും, അപരൻ വയറെരിയെ പെരുവഴി തന്നിലുഴന്നും' അസമത്വം കുടികൊള്ളുന്ന ഈ വൈപരീത്യം 'അടിമുടി' തകരാതെ വൈകാരികോദ്ഗ്രഥനം ഇന്ത്യയിൽ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇവിടത്തെ ദാരിദ്ര്യം, പട്ടിണിയും, കഷ്ടപ്പാടുകളും അജ്ഞതയുമൊക്കെത്തന്നെയാണ് ഇത്തരം വിഭാഗീയ ചിന്താഗതികളുടെ വിളനിലങ്ങൾ!

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽ വൈകാരികൈക്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ഉപാധി വിദ്യാഭ്യാസ പരിഷ്കരണമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. നാളത്തെ നാടിന്റെ നാകീയ സിദ്ധികൾ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നത് ആ നാളത്തെ പൂക്കളിലാണ്. രാഷ്ട്രത്തിൽ വൈകാരികമായ ഐക്യം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, അതിന്നായി നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ സജ്ജമാക്കുന്നതിനുമുള്ള ധാർമ്മികമായ ഉത്തരവാദിത്വം വിദ്യാഭ്യാസം ഏറ്റെടുക്കുകതന്നെ വേണം.

ഇവിടത്തെ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും, പത്രങ്ങൾക്കും മാസികകൾക്കുമൊക്കെ ഈ വൈകാരികൈക്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഫലപ്രദമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. റൂസ്സോവിന്റെ 'സോഷ്യൽ കോൺട്രാക്ടിന്' ഫ്രഞ്ചു വിപ്ലവത്തിന്റെ ബീജാവാപം ചെയ്യുന്നതിനും ഹാരിയററ് ബീച്ചർസ്റ്റോവിന്റെ 'അങ്കിൾ ടോംസ്

കാത്തിരിപ്പു!

ദേവസ്സ്യാ. ടി. എം. I ബി. എ.

കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാനീ മലർവാടിയിൽ
പാർത്തുനിന്നാഗമമാത്മ നാഥ.
മുഗ്ദ്ധസങ്കല്പങ്ങൾ മൊട്ടിട്ടുനില്ക്കുമെന്നൻ
തപ്തചിത്തത്തിന്നഗാധതയിൽ!
പാതിരാപ്പൂക്കളെ ചുംബിക്കാനെത്തുന്നു
വാരിളം മാരുതൻ മന്ദമന്ദം;
വള്ളിക്കുടിലുകൾക്കുള്ളം കുളിർപ്പിക്കാൻ
വെള്ളിനിലാവൊളി ചിന്നീടുന്നു;
നീലത്തടാകത്തിൻ നീരിളമെത്തയിൽ
ലോലസ്വപ്നങ്ങളിൽ ലീനരായി
ആമ്പൽപ്പൂങ്കന്യകൾ പുഞ്ചിരിച്ചാറെകി-
യമ്പിളിമാരനെ സ്വീകരിപ്പൂ;
തേന്മാവിൻകൊമ്പത്തു കൊക്കുരുമ്മീടുന്നു
പൂങ്കുയിൽവൃന്ദങ്ങൾ പുഷ്ടരാഗാൽ;
സന്ധ്യാനഭസ്സിൻതിരശ്ശീല നീക്കിയാ-
പ്പൊന്താരനർത്തകിമാർ വന്നു!
കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാനീ വസന്തത്തോപ്പി-
ലോർത്തുനിൻ കാലടി പ്രാണനാഥ,
മുഗ്ദ്ധസങ്കല്പങ്ങൾ മുത്തിക്കുടിക്കുവാൻ
സ്വപ്നമഞ്ചങ്ങളിൽ പള്ളികൊള്ളാൻ!
മാനസവീണയിലംഗുലിയോടിക്കാൻ
തേനൊലുംദിവ്യരാഗങ്ങൾമീട്ടാൻ,
ആത്മസംതൃപ്തിതൻ തൂമണിത്തേരേറി-
യാനന്ദസ്വർഗ്ഗത്തിൽച്ചെന്നുചേരാൻ
നീവരികില്ലയോ, നീവരികില്ലയോ
പൂവണിമാല്യവുംകയ്യിലേന്തി?

കാബി'ന്നു് അടിമവ്യാപാരത്തിന്നെതിരായി അമേരിക്കൻ ജനതയെ അണിനിരത്തുന്നതിന്നു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, വർഗ്ഗീയചിന്താഗതികൾ ആട്ടിയകററുന്നതിന്നും ഏകീകൃതമായ ഒരു ദേശീയചിന്താഗതി വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിന്നുമുള്ള മഹത്തായ പോരാട്ടത്തിൽ മുന്നണിപ്പടയാളിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇന്നാട്ടിലെ സാഹിത്യകാരന്നു സാധിക്കും. ഇന്ത്യൻ ദേശീയ ഐക്യസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി മഹാകവി ടാഗോറും, കാളിദാസനും മററും ചെയ്ത സംഭാവനകൾ കൃതകേതരമായ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടിയല്ലാതെ നമുക്കു സ്മരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

"രാഷ്ട്രം അച്ഛനേക്കാളും, അമ്മയേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമാണു്; ഭർത്താവിനെക്കാളും ഭാര്യയേക്കാളും പ്രിയപ്പെട്ടതാണു്; സന്താനത്തേക്കാളും സ്വത്തിനേക്കാളും അടുത്തതാണു്. രാഷ്ട്രം എല്ലാവർക്കും അച്ഛനും അമ്മയുമാണു്" ഇരുപത്തഞ്ചു നൂററാണ്ടുമുമ്പു് ജീവിച്ചിരുന്ന തത്വചിന്തകനും, സന്മാർഗ്ഗോപദേഷ്ടാവുമായ പൈതഗൊറസ്സിന്റെ മേലുദ്ധരിച്ച വചനങ്ങൾ അക്ഷരംപ്രതി അന്വർത്ഥമാണു്.

‘ഭാരതമെന്നപേർ കേട്ടാലഭിമാന
പൂരിതമാകണമന്തരംഗം’

വൈകാരികൈക്യം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽനിന്നും അനായാസേന മറെറാരു രാഷ്ട്രത്തിൽ പറിച്ചു നടാവുന്ന ഒരു ചെടിയല്ല. അതു് സാധിതമാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ മാനസിക മനോഭാവങ്ങളിലും, വികാരവിചാരങ്ങളിലും സമൂലമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതുണ്ടു്. നമ്മുടെ വിചാര വികാരങ്ങൾ മററുള്ളവരുടേതുമായി സംഘട്ടനം കൂടാതെ കഴിയുന്നതിലാണു് അതിന്റെ വിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ബ്രിട്ടീഷ്സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്നെതിരായി ഇന്ത്യൻജനത നടത്തിയ ഐതിഹാസികമായ സമരത്തിൽ നാം പ്രദർശിപ്പിച്ച വൈകാരികൈക്യം, ഇന്ത്യയുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിലും നാം പ്രദർശിപ്പിക്കുമെന്നു് നമുക്കിന്നു് പ്രതിജ്ഞചെയ്യുക!

പുകവലി

പി. കെ. അശോകൻ I ബി. എസ്സ്‌സി.

അടുത്ത കുറച്ചു കാലത്തിനുള്ളിൽ പുകവലിക്കു വല്ലാത്തൊരു വേലിയേറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയെപ്പോലെ ഇതു ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരികയുമാണ്. ഇതിന്റെ തീക്ഷ്ണമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഒരു വിരാമം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അജ്ഞതയാണ് മനുഷ്യനെ ഇതിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ജ്ഞാനികൾകൂടി ഇതിന്റെ വിപത്തിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിൽ അകർമ്മണ്യതയാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

പുകവലി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ ദിനംപ്രതി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദുശ്ശീലമാണ്. പുകവലിയുടെ ദൂഷ്യവശങ്ങളും അതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ശാരീരികദോഷങ്ങളുമാണ് ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യനെ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോക്കസോയിഡ്, മംഗോളോയിഡ്, നീഗ്രോയിഡ് എന്നിങ്ങനെ. വെള്ളക്കാർ കോക്കസോയിഡ് വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരും, മഞ്ഞവർഗ്ഗക്കാർ മംഗോളോയിഡ് വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവരും, കറുത്തമനുഷ്യർ നീഗ്രോയിഡ് വിഭാഗത്തിലും പെടുന്നവരുമാണ്. പുകവലിക്കുന്നതിൽ കറുത്തജാതിക്കാർ ഒന്നാംകിടയിലും മഞ്ഞവർഗ്ഗക്കാർ രണ്ടാംകിടയിലും നിൽക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ആകെ ജനസംഖ്യയിൽ 40 ശതമാനം പുകവലിക്കുന്നവരാണ്. കൊല്ലംതോറും അനേകായിരം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുമുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ പുരുഷന്മാരും, കുട്ടികളുമാണ് പുകവലിയിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്. സ്ത്രീകളും ഇല്ലാതില്ല. കൂടുതൽ തണുപ്പുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ത്രീകൾ മുഴുവനും പുകവലിക്കുന്നവരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ തണുപ്പുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കുറവായതിനാലാണ് സ്ത്രീകൾ ഈ ഇനത്തിൽ കുറഞ്ഞുപോയത്. അമേരിക്കയിലേയും അതുപോലുള്ള മററു രാജ്യങ്ങളിലേയും ഏഴു കുട്ടികളിൽ ഒരെണ്ണമാണ് പുകവലിക്കുന്നതെങ്കിൽ ഇന്ത്യയിൽ അഞ്ചെണ്ണവും പുകവലിക്കുന്നവരാണ്. പുകവലിക്കുന്ന ഒരാൾ അതു ദോഷമാണെന്ന് ഒരിക്കലും പറയുകയില്ല. പുകവലിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ലഘുസുഖാനുഭൂതിയാണ് അതിനു കാരണം.

നാം വായിലേക്കും ശ്വാസകോശങ്ങളിലേക്കും വലിച്ചുകയററുന്ന പുകയിൽ എന്തെല്ലാം വസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്.

പുകയിലപ്പുകയിൽ പലതരം രാസവസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ രാസപദാർത്ഥങ്ങളിൽ അധികവും നമുക്കു ദോഷം ചെയ്യാത്തവയാണ്. എന്നാൽ ഇവയിൽ മൂന്നെണ്ണം ഏററവും കൂടുതലായി നമ്മുടെ ശരീരത്തെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. 1. Nicotine (നിക്കോട്ടിൻ) 2. Benzo (ബെൻസോ) 3. Pyrin (പൈറിൻ)

പുകയിലയുടെ പ്രധാനമായ അംശം നിക്കോട്ടിൻ ആണ്. ഈ രാസപദാർത്ഥമാണ് പുകയിലയ്ക്കു അതിന്റെ ഗുണങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. അതിഭയങ്കരമായ ഒരു വിഷമാണിത്. രണ്ടു സിഗററിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിക്കോട്ടിൻ എടുത്തു ഒരാളുടെ ശരീരത്തിൽ കുത്തിവെച്ചാൽ ആരും മരിച്ചുപോകും. ഇതിനും എതിർപക്ഷമുണ്ടാകാം. എന്നാൽ നാം സിഗററോ ബീഡിയോ വലിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പുകയുടെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം മാത്രമേ വായിൽ എത്തുന്നുള്ളു. വായിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം പുകയുടെ വളരെ ചെറിയ ഒരംശം മാത്രമേ ശ്വാസകോശത്തിൽ എത്തുന്നുള്ളു. അതേസമയം വേഗത്തിൽ വലിക്കുന്നതായാൽ ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന നിക്കോട്ടിന്റെ അംശം വർദ്ധിക്കും. അതുപോലെ ചുണ്ടു വട്ട ഇടങ്ങുന്നതുവരെ വലിച്ചുതീർക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും കൂടുതൽ നിക്കോട്ടിൻ അകത്തു കയറാൻ സഹായിക്കും. ദിവസം ഒരു പാക്കററ് സിഗററ് ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധാരണക്കാരൻ ഒരാണ്ടിൽ 400 മില്ലിഗ്രാം നിക്കോട്ടിൻ അകത്താക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ഒന്നിച്ചു ശരീ

By George A. Vadancherry, II B.Sc.

PAINTING WITH LIGHT

By John Panakal, II B.S .

By P. M. A. Gaffoor, II B. Sc.

By John Panakal, II B.Sc.

Botany Students on Tour

Photos by

K. N. Jayaram, III B. Sc.

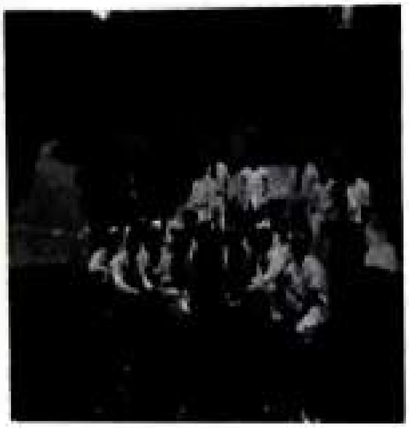

A map of India made of plants in the Botanical gardens at Ootty

In conversation with a European lady Botanist and her child.

A visit to Sim's Park.

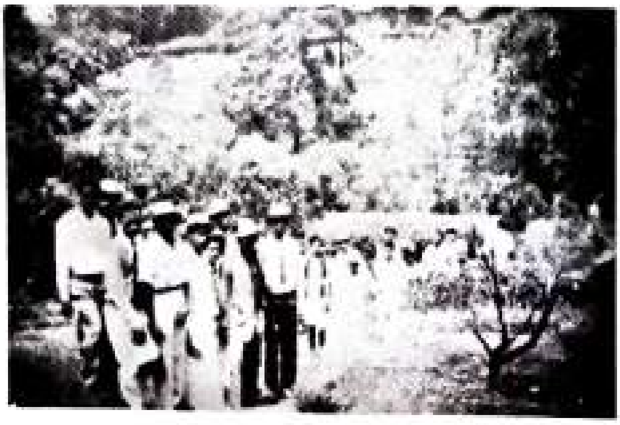

Ready for plant collection.

Good Bye! to the Pomological stations.

ത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആറു മാത്രക്കുള്ളിൽ മരിച്ചുപോകും. പക്ഷെ പുകവലികൊണ്ട് നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ അന്തർലീനമാകുന്ന നിക്കോട്ടിൻ അപ്പപ്പോൾ തന്നെ പുറംതള്ളപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അതിനാലാണ് പുകവലിക്കാരൻ മരണത്തിനു വിധേയനാവാത്തതു്.

എങ്ങിനെയായാലും, പുകവലികൊണ്ട് ശാരീരികമായ യാതൊരു ഗുണവും ഇല്ല. കഠിനമായ വിശപ്പുള്ള സമയങ്ങളിൽ ഒരു ബീഡിയോ, സിഗററ്റോ കിട്ടിയാൽ അതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. പലപ്പോഴും, ദിവസം മുഴുവനും പുകവലികൊണ്ട് ഉപജീവിച്ചുപോരുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. ഒരു ബീഡിയോ സിഗററ്റോ കിട്ടാതിരുന്നാൽ പുകവലിക്കാർക്കുണ്ടാകാവുന്ന വിഷമത്തെപ്പററി പറയാനാവില്ല. നിരാശയിലും ക്ലേശങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്ന മനോവൈഷമ്യത്തെ പരിഹരിക്കാൻ പുകവലി ഗണ്യമായി സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

പുകവലി തൊണ്ടയ്ക്കു ദോഷമാണോ എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാർ പലർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമാണ്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്. പുകവലി തൊണ്ടയ്ക്കു ആശ്വാസപ്രദമല്ല. പുകയിലയിൽ കറയുണ്ടെന്നുള്ളതും തർക്കമററ സംഗതിയാണ്. പുകയിലപ്പുക മുണ്ടിലോ, മറേറാ ഊതിയാൽ കാണുന്ന നിറംമാററത്തിനു കാരണം ഇതാണ്. കപ്പലിന്റെയും, മററു യന്ത്രങ്ങളുടേയും പുകക്കുഴലിനു ചുററും കരി പററിപ്പിടിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ് ഈ പുകയിലക്കറ. അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള രാസവസ്തു ബെൻസോ-പൈറിൻ നിക്കോട്ടിനെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള വിഷമല്ലെങ്കിലും, തൊണ്ടയ്ക്കു അസുഖമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ദിവസം ഒരു പാക്കററുവീതം ഒരു കൊല്ലം സിഗററ് വലിക്കുമ്പോൾ ഒരാളുടെ തൊണ്ടയിലും ശ്വാസകോശത്തിലും 27 ഔൺസ് പുകയിലക്കറ പററിപ്പിടിച്ചിരിക്കും. സാധാരണ പുകവലിക്കാർക്കു ചുമ അനുഭവപ്പെട്ടുകാണുന്നതു്, തൊണ്ടയ്ക്കും നാവിനും ഉണ്ടാകുന്ന അസുഖത്തിനു തെളിവാണ്.

വയററിനെയും, ദീപനത്തെയും പുകവലി ബാധിക്കുമോ എന്നുള്ള കാര്യം വളരെ ഗാഢമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. വല്ലാതെ വിശപ്പുള്ള സമയങ്ങളിൽ പുക വലിച്ചാൽ വിശപ്പിന്റെ കെടുതി കുറയുന്നതു് പലർക്കും അനുഭവമാണ്. ഇതിനു കാരണം വലിച്ചു വിഴുങ്ങുന്ന പുക വയററിന്റെ ഭിത്തികളെ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പുകവലികൊണ്ടുള്ള മറെറാരു ദൂഷ്യം അതു രുചിയെ കെടുത്തുമെന്നുള്ളതാണ്. പുകവലികാരണം വയററിൽ പുണ്ണുണ്ടാകുമെന്നും ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

പുകവലി ഹൃദയത്തിനു ദോഷമാണോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. പുകവലി ഹൃദയത്തിന്റെ ചലനത്തിനു വേഗത കൂട്ടുന്നു. മിനിട്ടിൽ 28 വരെ ആകാമെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. പുകയിലയിലെ രാസപദാർത്ഥങ്ങൾ രക്തസമ്മർദ്ദത്തെ താല്ക്കാലികമായി വർദ്ധിപ്പിക്കും. കൈകാലുകളിലെ രക്തനാഡിയെ ചുരുക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും പുകയിലയിലുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ കാലിലെയും, കൈയിലെയും ചൂട് കുറയും. ശ്വാസകോശത്തിലെ അർബുദം (Cancer) അധികവും പുകവലിക്കാർക്കാണ് കാണുന്നതു്. നാവിലും, ചുണ്ടിലും, കവിളിലും അർബുദം ഉണ്ടാകുവാൻ പുകവലി കാരണമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞ സംഗതിയാണ്.

പുകവലി ആയുസ്സിനെ കുറക്കുമോ എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ഡോക്ടർ. റെമണ്ട് പോൾ (Dr. Remond Paul) പല പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ആയുസ്സിനെ സാരമായി ബാധിക്കും എന്ന അനുമാനത്തിലെത്തി. ഒരു പുകവലിക്കാരൻ പുകക്കുന്ന ഓരോ സിഗററും അയാളുടെ ആയുസ്സിൽനിന്ന് 34.6 മിനിട്ട് വെട്ടിക്കുറക്കുമത്രെ. ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർ വളരെ വിരളമാണ്. ആകെക്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ പുകവലി പലതുകൊണ്ടും ദോഷം മാത്രമാണ്.

"സ്നേഹിക്കയുണ്ണി നീ നിന്നെ
ദ്രോഹിക്കുന്ന ജനത്തെയും
ദ്രോഹം ദ്വേഷത്തെ വെന്നിടാ
സ്നേഹം വെന്നിടുമോർക്ക നീ"

—കുമാരനാശാൻ.

ഒരു പൂവിന്റെ കഥ

ടി. സി. കുഞ്ഞൻ I ബി.എ.

നലമെഴും കിഴക്കിന്റെ
മലർക്കാവിൽ സുന്ദരിയാം
പുലർകാലമങ്കവന്നു
പതിവുപോലെ.
ലളിതലതികകളെല്ലാം
പൂവുകളണിഞ്ഞുവല്ലോ
കിളികൾ പാടിപ്പറന്നു
ദിക്കുകൾതോറും.
മൃദുലമനോഹരമാം
കരതലത്താൽ പുലരി
സദയമെടുത്തുനിന്നെ
പുണർന്നിടുമ്പോൾ;
മധുരമന്ദസ്മിതത്താൽ
പുളകിതയായിനില്ലും
മഹിതസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ
മണിത്തിടമ്പേ!
ദിനങ്ങളതിവേഗത്തിൽ
കടന്നുപോയ് വസന്തത്തിൻ
കമനീയചിലമ്പൊലി
മുഴങ്ങി നീളെ.
അനവദ്യകാന്തിതന്നിൽ
വിളങ്ങീടുംപൂവേ നീയും
അഴകൊളി വീശിനിന്നു
മതിമോഹനം!
വസന്തരാവിലന്നത്ത
താരകളും നിന്നഴകിൽ
അതിശയമാർന്നുനിന്നു
ഗഗനംതന്നിൽ.
സൗരഭമിയന്നീടുന്ന
നിന്നംഗരേണുക്കൾപോലും
പരിശുദ്ധവിചാരത്തിൽ
പടർത്തതല്ലീ?
കിനാവുകൾനെയ്തെടുത്ത
വർണ്ണഭംഗിയെഴും ചിത്രം
കവിപൂരിക്കാണിക്ക
മെന്നറിഞ്ഞതില്ല!

ഹൃദയംകവരുന്നോരാ
വികാരമതിന്റെ ചൂരം
ഉതിച്ചുപോകുവാൻവേണ്ടി
കാത്തുനിന്നഹോ!
മധുരസംഗീതപൂരം
മധുമാസരാവിലന്നാൾ
മണിവീണമീട്ടി വന്നു
മന്ദമാരുതൻ.
അരികത്തണഞ്ഞപ്പോൾ നീ
ചിരിച്ചതില്ലമറ്റൊന്നും
തെരുതെരെയെന്നകന്നതിൽ
മുഴകിവീണു.
പുളകത്തിൻ ചുരുൾനീർത്തി
നിന്മടിയിൽശയിക്കവേ
കുളിരലവിരിഞ്ഞുനി-
ന്നിതളുകളിൽ.
പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തി-
ന്നവികലശാന്തിയുടെ
ലക്ഷണങ്ങൾമറയുമെ-
ന്നോർത്തതില്ല നീ!
ക്ഷണികസുഖത്തിനായല്ലോ-
ണേകിയല്ലോപവിത്രമാം
ഗുണങ്ങളണിഞ്ഞിടേണ്ടും
ഭാവിജീവിതം,
തകർന്നാകിലക്കുന്ന
വിളറിയ നിഴൽപോലെ
അകതാരിൽ വിങ്ങലിപ്പു
ബീജവുമായി.
മണിവീണമീട്ടിവരും
കുളിർതെന്നലണഞ്ഞില്ല;
മണമില്ലാത്തശുദ്ധമാം
ജഡമാണുനീ!
പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും,
മൂകമാകുന്നെന്റെചിത്തം
കഥപറയുമന്നൊരാ-
യിതളിൽനോക്കേ!

പെരിയാറൊഴുകുന്ന നാട്ടിൽ

ജോയി ചെറിയാൻ പെരുമാനൂർ II ബി.എസ്സ്‌സി.

സ്ഥലം—പെരിയാറിന്റെ തീരത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമം.

കഥാപാത്രങ്ങൾ

1. മാമൂൽപ്രിയനായ ഒരു വൃദ്ധ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.
2. ഉണ്ണിമേനോൻ—നമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ മകൻ.
3. കണ്ടൻകോരൻ—ഒരു പുലയൻ.
4. തേവൻ—കണ്ടൻകോരന്റെ പുത്രൻ.

രംഗം 1

[സാധനങ്ങൾ വലിച്ചുമാറ്റുന്ന ശബ്ദം. അതോടൊപ്പം ആരോ വടിയും കുത്തിപ്പിടിച്ച് വരുന്ന ശബ്ദം വ്യക്തമാകുന്നു. തുടർന്ന് ഒരു വൃദ്ധന്റെ ശകാരസ്വരം ഉയരുന്നു.]

വൃദ്ധൻ:—"ഓ ം! എന്താ ഇവിടെ ഇത്ര ബഹളം. എന്താ ഉണ്ണി, ഇല്ലം പൊളിക്കാനാണോ നിന്റെയൊക്കെ പുറപ്പാട്? എന്താ ഞങ്ങട് പറഞ്ഞോളൂ"

ഉണ്ണി:—അച്ഛാ! ഉടനെതന്നെ നമ്മുടെ വസ്തുവകകളെല്ലാം ഇവിടെനിന്ന് മാറ്റണം. പെരിയാർ കവിഞ്ഞാൽ ഇങ്ങോട്ടും വെള്ളപ്പൊക്കം ബാധിച്ചെന്ന് വരും.

വൃദ്ധൻ:—നീ എന്തുപറഞ്ഞു? എങ്ങാനും കുടിവെള്ളം ഒഴുകുന്നതിനും കെട്ടും കെട്ടി ഓടണമെന്നോ? അതിന് ബാണ്ഡം കെട്ടി പോകുകതന്നെ വേണോ? അതാ ഞാൻ ചോദിച്ചേ, ഇല്ലം പൊളിക്കാനാണോ നിന്റെയൊക്കെ പുറപ്പാടെന്ന്.

[ആരോ അകത്തുനിന്ന് എന്തോ മുറ്റത്ത് കൊണ്ടുവന്നിടുന്ന ശബ്ദം]

വൃദ്ധൻ:— എന്തടാ കണ്ടൻകോരാ. എല്ലാം അശുദ്ധമാക്കിയല്ലോ നിന്നോട് കട്ടില് പുറത്തിടാൻ ആരു പറഞ്ഞു? എടാ ഇന്നുവരെ മനയ്ക്കലെ കട്ടിലേലൊന്നും തൊടാൻ ഒരു പുലയനും ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലരോപ്പാ. അതും ഇന്ന് കാണേണ്ടിവന്നല്ലോ എന്റെ പെരുന്തിരുക്കോവിലപ്പാ! കാലം കലികാലം. (കാർക്കിച്ചു തുപ്പുന്നു)

കണ്ടൻകോരൻ:—കൊച്ചമ്പ്രാൻ പറഞ്ഞിട്ടാണേ. ഇതെല്ലാം മോളിലെ അടിയന്റെ മാടത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോവ്വാനാവച്ചത്.

വൃദ്ധൻ:—അമ്പടാ! ഇവനെല്ലാംകൂടി മുടിപ്പിക്കമല്ലോ എന്റെ തൃവായൂരപ്പാ! കൃഷ്ണകൃഷ്ണ! കാലം കലികാലംതന്നെ. അല്ലാ! അവൻ കസേരയും കൂടികൊണ്ടു വരുവാണല്ലോ പുറത്തേയ്ക്ക്.

(ഉച്ചത്തിൽ) നിനക്കൊക്കെ ബ്രാന്തു പിടിച്ചുവോടാ.

ഉണ്ണി:—എന്താ അച്ഛാ, ഇത്രയും ബഹളത്തിന് എന്താണ് ഇവിടെ ഉണ്ടായത്. അച്ഛനിന്നത്തെ പത്രം കണ്ടില്ലേ? മഴയിങ്ങനെ ഒരുദിവസംകൂടി തുടർന്നാൽ പെരിയാറണ തുറന്ന് വിടേണ്ടിവരുമെന്ന്.

വൃദ്ധൻ:—അതിന് ഈ വസ്തുക്കളൊക്കെ ഇവിടുന്ന് മാറ്റണമെന്നോ എന്നാൽ ഈ വീടുംപൊളിച്ചുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കോടാ. പത്രത്തിൽ അങ്ങനെ പലതും വരും. അതൊന്നുംശരിയാണെന്നും കരുതിയിരിക്കണ്ട. എടാ മോനേ, നീ ഞാൻ പറേണ കേൾക്ക്.

ഉണ്ണി:—അതല്ലച്ഛാ! പെരിയാറിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവരെല്ലാം കഴിയുന്നതും വേഗം സ്ഥലം വിടണമെന്ന് താലൂക്ക് ഓഫീസിൽനിന്ന് അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

കണ്ടൻകോരൻ:—ശരിയാ തമ്പ്രാ. വെള്ളം കേറിയാല് എല്ലാം കുത്തിപ്പറിച്ചോണ്ട് പോകും.

വൃദ്ധൻ:—ച്ഛീ! നിർത്തടാ നീയൊന്നും എന്നെ പഠിപ്പിക്കാറായില്ലടാ അസത്തേ. എടാ ഉണ്ണി, ഞാനൊന്നങ്ങ് പറഞ്ഞേക്കാം. നിങ്ങൾ എങ്ങ് മാനത്തേയ്ക്ക് വേണോങ്കിലും പൊയ്ക്കോളൂ. പക്ഷേങ്കിൽ ഞാനും എന്റെ വസ്തുവകകളും ഇവിടെനിന്ന് അനങ്ങാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. എന്താ മനസ്സിലായോ.

[ദൂരെനിന്ന് ഒരു വാനിന്റെ ഹോൺ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. തുടർന്ന് എന്തോ വിളിച്ചുപറയുന്ന ശബ്ദവും. ആ ശബ്ദങ്ങൾ ക്രമേണ വ്യക്തമാകുന്നു]

പെരിയാറണയിൽ വെള്ളം പെരുകുന്നതിനാൽ അടുത്ത അരമണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അണക്കെട്ടു തുറന്നു വിടുന്നതാണ്. താഴ്ന്ന പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ ഭയവായി മറ്റ് ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളി

ലേക്ക്" പോകണമെന്ന ആർ. ഡി. ഒ. അറിയിക്കുന്നു. (ആ ശബ്ദം ക്രമേണ അവ്യക്തമാകുന്നു.)

ഉണ്ണി:—അച്ഛാ! അതു കേട്ടില്ലേ, ഉടനെ വേണ്ടതു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ കാര്യം കഷ്ടമാകും. അച്ഛൻ കണ്ടൻകോരന്റെ കുന്നിലെ മാടത്തിലേക്ക്" പൊയ്ക്കോ. ഞാനിവിടെ വേണ്ടതു" ചെയ്തുകൊള്ളാം.

വൃദ്ധൻ:—ഹും! (നീട്ടിമൂളുന്നു) എടാ! നീ തന്നെയാണോ ഇതുപറയുന്നത്". എന്റെ മകൻ ഉണ്ണി തന്നെയാണോടാ ഇതുപറയുന്നത്".

ഹും ...എ..ന്റെ..മകൻ, കല്ലിശ്ശേരി മനയ്ക്കലെ കാരണവർ ഒരു പുലയന്റെ വീട്ടിൽ അഭയം തേടണമെന്നോ. ച്ഛീ! ച്ഛീ! എടാ! ആന മെലിഞ്ഞാലും തൊഴുത്തിൽകെട്ടുമോടാ. ഈ വയസ്സുകാലത്ത്" കുടുംബത്തിന്" ഒരു പേരുദോഷം വരുത്തിവച്ചിട്ട് ചാകാൻ ഞാനേതായാലും ഇല്ല. കാലം കലികാലംതന്നെ! സംശയമില്ല. ഹെന്റെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭഗവതി!

[പുറത്ത്" ചാറി പെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന മഴ ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ കാറ്റും]

രംഗം 2

[ശക്തിയായ കാറ്റും മഴയും നിശബ്ദതയെ ഭേദിക്കുന്നു.]

കണ്ടൻകോരൻ:— ന്റെ കാവിലമ്മേ! അടുനമുണ്ടോ ഒരു മലവെള്ളപ്പാച്ചില്" (ഉറക്കെ) കൊച്ചുതേവാ....

തേവൻ:—എന്താച്ഛാ

കണ്ടൻകോരൻ:—ഹെടാ മോനേ, വല്യമ്പ്രാനിങ്ങോട്ട് പോരുമോടാ. ഹയ്! എന്തുപറയാനാ, വയസ്സ്"കാലത്ത്" തച്ചതിരിവ്". കൊച്ചമ്പ്രാൻ ഇല്ലത്തേയ്ക്കാണോടാ പോയത്"?

തേവൻ:— മുങ്ങിച്ചത്താലും പുലയന്റെ മാടത്തിലേയ്ക്ക്" ഇല്ലെന്ന്" കൊച്ചമ്പ്രാനോട് വല്യമ്പ്രാൻ പറഞ്ഞച്ഛാ ഇച്ചിരിമുമ്പേ.

കണ്ടൻകോരൻ:—ഹാവൂ! എടാ, വെള്ളം കേറി കേറി ഇല്ലത്തിന്റെ തിണ്ണയും കവിഞ്ഞല്ലോടാ!, കൊച്ചമ്പ്രാനും വല്യമ്പ്രാനും വരുന്നുണ്ടോടാ. എന്തായാലും വയസ്സുകാലത്ത്" മലവെള്ളം കുടിച്ചുചാകാൻ തോന്നിക്കാത്തത്" കാവിലമ്മയുടെ ഗുണംകൊണ്ടാ.

[അല്പംകഴിഞ്ഞ്" ഓലക്കടയിൽ വെള്ളം വീഴുന്ന ശബ്ദം അടുത്തടുത്ത്" വരുന്നു. കിതച്ച് കിതച്ച്" വൃദ്ധനും മകനുംകൂടി മാടത്തിന്റെ തിണ്ണയിലേയ്ക്കു കയറുന്ന ശബ്ദം.]

വൃദ്ധൻ:—ഹാവൂ! എന്റെ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

കണ്ടകോരൻ:—വല്യമ്പ്രാൻ ഈ തടുക്ക്"പായേലൊട്ട് ഇരിന്നാട്ടെ. അടിയനിപ്പം തീച്ചൂട്ടി കൊണ്ടരാം.

ഉണ്ണി:—എന്റെ ഭഗവാനേ (നെടുവീർപ്പിടുന്നു.) അച്ഛൻ ഈ പതിനൊന്നാം മണിക്കൂറിലെങ്കിലും മനസ്സ്" മാററിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നാളത്തെ പത്രത്തില്" മരിച്ചവരുടെ എണ്ണം കൂടമായിരുന്നു.

തേവൻ:—അയ്യോ! അതാ! വെള്ളം പാഞ്ഞ് നാലുകെട്ട് ഇടിഞ്ഞുവീണു.

വൃദ്ധൻ:—ഞാനെന്റെ ഈ ആയുസ്സിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു വെള്ളപ്പൊക്കം കണ്ടിട്ടില്ല. ഈശ്വരാ, കാലം അല്ലെങ്കിലും കലികാലമല്ലേ.

കണ്ടൻകോരൻ:—ഇന്നാമ്പ്രാ തീച്ചൂട്ടി. കയ്യും കാലും ചൂടാക്കിയാട്ടെ.

വൃദ്ധൻ:—കണ്ടൻകോരാ മനുഷ്യന്", പഠിപ്പിക്കാനും പഠിക്കാനും പററാത്ത പാഠം വെള്ളപ്പൊക്കം എന്നെ പഠിപ്പിച്ചെടാ. ഇനിമുതൽ നാമെല്ലാം ഒന്നാണ്".

ഉണ്ണി:—അച്ഛൻ പറഞ്ഞതാ ശരി, ബുദ്ധന്റെയും ഗാന്ധിജിയുടേയും നാട്ടിൽ അയിത്തവും മാമൂലും കാക്കുന്നവരെ മനുഷ്യരാക്കാൻ ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കാം ഈ പെരിയാറും വെള്ളപ്പൊക്കവും.

[കോരിച്ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന മഴ ക്രമേണ ശാന്തമാകുന്നു.]

താഴുക, താഴുക തങ്കക്കതിരവ
പാഴിലീലോകം തലോടിടേണ്ട
നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹമില്ലിങ്ങൊരിടത്തിലും
നിസ്തുലതേജസ്സേ നിഷ്ക്രമിക്കൂ
മർത്ത്യനെ മർത്ത്യൻ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്ന
സത്യപ്രകാശമേ കണ്ണടയ്ക്കൂ.

—ചങ്ങമ്പുഴ.

SOCIAL SERVICE LEAGUE

INTRAMURAL CHAMPIONS — YELLOW HOUSE

N. C. C. RIFLES

എൻ. സി. സി.

എം. ഒ. പൗലോസ് I ബി. എസ്സ്സി.

എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളും സ്വന്തം നിലനില്പിനെ ലാക്കാക്കി പട്ടാളത്തെ സംഘടിപ്പിച്ചു പരിശീലിപ്പിച്ചു വരുന്നു. ഇന്നു പല രാജ്യങ്ങളും ആകെ ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു ഭീമഭാഗംതന്നെ ഇതിനുവേണ്ടി ചിലവഴിച്ചുവരികയാണ്. രാജ്യാതിർത്തി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, വൻതോതിലുള്ള ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങളും കലാപങ്ങളും അമർച്ച ചെയ്യുന്നതിനും പട്ടാളത്തിന്റെ സഹായം സ്റ്റേറ്റിന് ആവശ്യമാണല്ലോ. അടിയന്തിര സന്ദർഭങ്ങളിൽ പട്ടാള സേവനം നിർവ്വഹിക്കാൻ എല്ലാ യുവാക്കളും തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടതനിവാര്യമാണ്. അതിനവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റു സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പട്ടാളപരിശീലനസംഘമാണ് എൻ. സി. സി.

ഇൻഡ്യൻ പാർലിമെന്റിൽ ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി നാല്പത്തിയെട്ടിൽ പാസ്സായ എൻ. സി. സി. ആക്റ്റ് ഇൻഡ്യയിൽ എൻ. സി. സി. യുടെ പ്രാരംഭം കുറിച്ചു. തുടർന്നുള്ള അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ആശാവഹമായി പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാഷണൽ കാഡറ്റ് കോർ (National Cadet Corps) രാജ്യരക്ഷയെ മാത്രം മുൻനിറുത്തി സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പട്ടാളപരിശീലന സംഘമല്ല; അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ബഹുമുഖങ്ങളാണ്. മുഖ്യോദ്ദേശ്യം രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുള്ള വാസന യുവജനങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ച തോതിൽ ഉളവാക്കണമെന്നുള്ളതുതന്നെ. എന്നാൽ അതു യുവാക്കളുടെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിനും അച്ചടക്കപരിശീലനത്തിനുംകൂടി പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. എൻ. സി. സി. യുടെ മുദ്രാവാക്യംതന്നെ ഐക്യവും അച്ചടക്കവും (Unity and discipline) ആണ്. സർവ്വോപരി നേതൃത്വവഹനത്തിന് അതു യുവതലമുറയെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു.

ഭാരതത്തിലെ കോളേജുകളിലും സ്കൂളുകളിലും എൻ. സി. സി. ഒരു സജീവ ഘടകമായി പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുവജനങ്ങളെ പ്രസ്തുത സംഘത്തിലേക്കാകർഷിക്കാൻ ഭരണകൂടം കഴിവതും ശ്രമിക്കുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല പ്രസ്തുത സംഘടനയുടെ നടത്തിപ്പിനു ലോഭമെന്യേ പണം ചിലവഴിക്കാനും അവർ മടിക്കുന്നില്ല. ആണ്ടുതോറും അധികാരികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം എൻ. സി. സി. യുടെ പരിശീലന ക്യാമ്പുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു വരുന്നുമുണ്ട്.

എൻ. സി. സി. യെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ എൻ. സി. സി. ക്യാമ്പിനെക്കുറിച്ചു രണ്ടു വാക്കു പറയാതിരുന്നാൽ അതൊരു കുറവായിരിക്കുമെന്ന് ഈ ലേഖകൻ കരുതുന്നു. എൻ. സി. സി. ക്യാമ്പിലെ ജീവിതം അത്യന്തം ഉല്ലാസപ്രദവും ഉപകാരപ്രദവുമാണ്. ഭിന്നജാതിക്കാരും, ഭിന്നരുചിക്കാരും, വിവിധ ആചാരക്രമങ്ങളെ പാലിക്കുന്നവരുമായ കാഡറ്റുകൾ വളരെ സ്നേഹത്തോടും, സഹിഷ്ണുതാബോധത്തോടും, പരസ്പര ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി ആനന്ദഭരിതരായി സഹവസിക്കുന്നു. ക്യാമ്പുകളിൽ പട്ടാളപരിശീലനത്തോടൊപ്പം കാഡറ്റുകളുടെ കലാവാസനകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ വിവിധ കലാപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുക പതിവാണ്. കൂടാതെ ഗെയിംസിലും സ്പോർട്ട്സിലും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നുമുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ക്യാമ്പു ജീവിതം ഒരു കാഡറ്റിന്റെ സാഹോദര്യബോധത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ ആരോഗ്യത്തെയും കലാവാസനകളേയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വരാജ്യത്തോട് ആത്മാർത്ഥമായ കൂറു പുലർത്തുന്നവരും ശരീരാരോഗ്യത്തെ സർവ്വോപരി വിലമതിക്കുന്നവരുമായ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും എൻ. സി. സി. യിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. യുവതലമുറയിൽ—പ്രത്യേകിച്ചു വിദ്യാർത്ഥിലോകത്തിൽ—ഇന്നു കണ്ടുവരുന്ന അച്ചടക്കരാഹിത്യത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനുതകിയ ഒരു സിദ്ധൌഷധംതന്നെയാണ് എൻ. സി. സി. അച്ചടക്കവും ആത്മനിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ ജീവിതവിജയം കൈവരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ശരിയാംവണ്ണം ഗ്രഹിച്ച്, പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളും

കവിത

ഓർമ്മയുടെ സാനുക്കളിൽ

ജി. വി. ശശി പി.യു.സി

ഓർമ്മയിൽ നിൽക്കും നിന്റെ-
യംഗുലീസ്പർശമൂല-
മന്തരംഗത്തിൽ വീണാ
തന്ത്രികൾ സ്പന്ദിക്കുമ്പോൾ,
അന്തിമിന്നൊളികളാം
താരവീഥികൾ തിങ്ങി-
യെന്മനമൊരുനാദ-
ബ്രഹ്മമായ് മാറീടുമ്പോൾ.
ഓമലേ, യസഹ്യമാ-
മൊരു വേദനയാലെ-
ന്നുള്ളു മിന്നലക്കണം
പൊള്ളുമെന്നിരുന്നാലും
ഓമനിക്കുമെ ഞാനാ
സൗഭാഗ്യത്തെപ്പുത്തൻ
ബന്ധുരവസന്തത്തി-
ന്നോർമ്മകൾപോലെതാഴ്...!
അന്നമർപ്പിച്ചൊരന്ന-
ചക്രവാളത്തിൽ രാഗ-
സിന്ദൂരച്ചിമിഴമായ്
സന്ധ്യവന്നെത്തുംനേരം
ആഴി വീചികൾ ശാന്ത-
നർത്തനം തുടർന്നതി-
മാദകനാദമെന്ന-
വീഴ്ച്ചപോലെയോ,
സന്ധിച്ചു നമ്മൾ; ശംഖ-
നാദമത്യുച്ചരാഗ-
സിന്ധുവിന്നലമാല-
മേൽക്കുമേലുണരവേ...!
ശ്രീകാന്തികൾ പെയ്യു-
മക്കൊച്ചുകോവിൽ മന്ത്ര-
മന്ത്രിന്നൊരു മൂക-
ദൃക്സാക്ഷിയായി, അകം...
രാഗപരവശത-
യോമനിക്കുമെന്നുള്ളിൽ
നീയൊരുകളമൊഴി-
മുല്ലയായ് വിരിഞ്ഞെന്നി
കണ്ണാലെക്കെക്കുളിർത്തീര-
ത്തുടിനെ കൈക്കൊണ്ടുമറ-
നാണമ്പുൽകിയക്കാറ്റ്-
മോലപിന്നെയും പാണ

പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന എൻ. സി. സി. യിൽ അംഗമായിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഗൗരവാവഹമായ ഒരു കടമയാണ്".

ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ എൻ. സി. സി. യുടെ ഇൻഫന്ററി യൂണിറ്റാണ് വൈപുല്യത്തിലും പ്രവർത്തനത്തിലും മികച്ചുനില്ക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത യൂണിററ് കേരളത്തിൽ നാലു ബററാലിയനുകളായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം കേരളാ ബററാലിയന്റെ കീഴിൽ തിരുവനന്തപുരം, കൊല്ലം എന്നീ ജില്ലകളും, രണ്ടാം ബററാലിയന്റെ കീഴിൽ കോട്ടയം, ആലപ്പുഴ ജില്ലകളും, മൂന്നാം ബററാലിയന്റെ കീഴിൽ തൃശ്ശൂർ, എറണാകുളം എന്നീ ജില്ലകളും, നാലാം ബററാലിയന്റെ കീഴിൽ പാലക്കാട്, കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ ജില്ലകളുമായാണ് സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

"വിദ്യാലയത്തിലും സ്വന്തം ഭവനത്തിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും മെച്ചപ്പെട്ട പൗരന്മാരായി ജീവിതം നയിക്കാൻ യുവജനങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കുകയെന്നതാണ് എൻ. സി. സി. കൊണ്ടു മുഖ്യമായുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്" എന്ന വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോന്റെ പ്രഖ്യാപനം യുവതലമുറയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിക്കേണ്ടതാണ്. എൻ. സി. സി. യിൽ അംഗമായിരിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഒരു സുലഭസൗഭാഗ്യമാണെന്നുള്ള വസ്തുത നാം വിസ്മരിക്കരുതു്. പ്രസ്തുത അവസരത്തെ ശരിയാംവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സൈനികപരിശീലനത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണ്".

വെള്ളിലാവൊഴുകമാ
രാവുകൾ തോറും വെള്ളി–
യാമ്പലിൻ തോണിയുഴ–
ഞ്ഞെത്തി യാമിനി വീണ്ടും;
വർഷങ്ങളൊന്നോരണ്ടോ
കൊഴിഞ്ഞു, നമ്മിൽ പ്രാണ–
ഹർഷങ്ങൾമാത്രം പൂവി–
ട്ടുലഞ്ഞങ്ങനെ നിന്നു....!
കൊഴിഞ്ഞുവാടും രമ്യ–
സ്വപ്നങ്ങളൊക്കെക്കൂടി–
യെൻകരൾത്തുടിപ്പിന്റെ
നാദവീചികളായി;
ഉന്നമിച്ചുൻക്ഷണ–
മെന്നിൽനിന്നൊരു ശോക–
നാദമാധുര്യം പൂണ്ട–
ശീതശീകരവാതം...!
നീയെത്രമാത്രം നിന്നി–
ലോമനിച്ചു ഞാനന്നു
നിന്നിലേയ്ക്കൊഴുക്കിയ–
രാഗമാധുരി; പക്ഷെ,
നീണ്ടുനിന്നീലാ നിന്റെ
നിസ്തുലാർച്ചന, ദേവി,
കണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ കതിർ–
മണ്ഡപം, മനോഹരം...!
ബാഷ്പബിന്ദുവാൽ ത്തരാ–
ശംസതൻ നിഷ്പന്ദമാം
പുഷ്പമാല്യങ്ങൾ ചാർത്തി
ഞാൻവിടകൊണ്ടു; പക്ഷെ,
എൻകരൾകൊതിച്ചൊരു
നീർത്തുള്ളിപോലും നിന്റെ
നീണ്ടകൺകളിൽനിന്നു–
മുതിരാതിരിക്കുവാൻ.
...വർഷങ്ങളൊന്നോ രണ്ടോ–
കൊഴിഞ്ഞു, നമ്മിൽ പ്രാണ–
വേദനമാത്രം പൂവി–
ട്ടുലഞ്ഞങ്ങനെ നിൽപ്പൂ....!
ഓർമ്മയിൽ നിൽക്കും നിന്റെ–
യംഗുലീസ്പർശമൂല–
മന്തരംഗത്തിൽ വീണാ–
തന്ത്രികൾ സ്പന്ദിക്കുമ്പോൾ,
അതിൽനിന്നൊഴുകുമാ
രാഗവീചികൾ തിങ്ങി–
യെന്മനമൊരു നാദ–
ബ്രഹ്മമായ് മാറീടുമ്പോൾ,
ഓമലേ, യസഹ്യമാ–
മൊരുവേദനയാലെ–
നല്ലമിന്നൽക്ഷണം
പൊള്ളുമെന്നിരുന്നാലും,
ഓമനിക്കട്ടെ ഞാനാ–
നഷ്ടഭാഗ്യത്തെ;പ്പുത്തൻ
ബന്ധുരവസന്തത്തി–
ന്നോർമ്മകൾപോലെതോഴീ..!

"നരിക്കിലുയരാം നടുകിൽത്തിന്നാം
നൽകുകിൽ നേടിടാം
നമുക്കു നാമേ പണിവതു നാകം
നരകവുമതുപോലെ"
—ഉള്ളൂർ.

"മർത്ത്യനെത്താഴോട്ടു തള്ളുന്നതായാൾ താൻ
മററാരുമല്ല കരേററുന്നതും"
—വള്ളത്തോൾ.

എന്തിനന്യവിപത്തുകളപ്പാ തേടുന്നു കഷ്ടം
സ്വന്തവാളാൽ സ്വയംവെട്ടി നശിപ്പൂ മർത്ത്യൻ.
—ആശാൻ.

താന്താൻ നിരന്തരം ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ
താന്താനനുഭവിച്ചീടുകെന്നേ വരൂ.
—എഴുത്തച്ഛൻ.

ജന്തുക്കളുടെ പറുദീസയിൽ

എൻ. സി. ചാക്കോ III ബി. എസ്സ്സി.

അത്യാവശ്യം ഭാരമില്ലാത്ത ഓരോ പെട്ടികൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. ഉപ്പുതൊട്ട് കർപ്പൂരം വരെ ആ കൊച്ചുപെട്ടിയിൽ ഒതുക്കിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരേയും ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉള്ളറകളിൽ ജന്തുലോകത്തിന്റെ പറുദീസാ കാണുവാനുള്ള തിടുക്കം മുറ്റി നിറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്തോ ഒരു സംതൃപ്തി. തിരുവോണം മലയാളമണ്ണിൽ പൂവിട്ട് പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു തരുണീമണിയെപോലെ കണ്ണഞ്ചിക്കുന്നതി വരുന്നതു അധികം അകലെയല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു കാണാം. എന്നാൽ തിരുമലദേവന്റെ നാട്ടിൽകൂടി മലയാളികളായ ഞങ്ങൾ, ഒരു പറ്റം വിദ്യാർത്ഥികൾ, കടന്നുപോയപ്പോൾ മധുരസ്മരണകൾക്ക് എങ്ങോ നിന്ന് ഒരു കടിഞ്ഞാൺ വീണു. ആയിരത്തിതൊള്ളായിരത്തി അറുപത്തിഒന്നാമാണ്ട് ആഗസ്റ്റ് ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയതി ഒരു ബുധനാഴ്ചയായിരുന്നു. തിരുഹൃദയകലാലയത്തിലെ ജീവശാസ്ത്ര വിദ്യാർത്ഥികളായ ഞങ്ങൾ അന്ന് ജന്തുക്കളുടെ പറുദീസായിലേക്കുള്ള പുണ്യയാത്ര ആരംഭിക്കുകയായി.

"ഒന്നു വേഗമാവട്ടെ"! "ശരിയല്ലേ ഉടുത്തൊരുങ്ങിയതു"." "സമയത്തിനെത്തണം." ഇതാ വന്നു കഴിഞ്ഞു." "താമസിച്ചു." "എവിടെ എല്ലാവരും." ഇങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളോടു കൂടിയായിരുന്നു യാത്ര പുറപ്പെടൽ. മൂന്നരപ്പതിനുള്ള എക്സ്പ്രസ്സ് തീവണ്ടിയിൽ ഞങ്ങൾ, അദ്ധ്യാപകരും അറ്റൻഡന്മാരും അടക്കം ഏകദേശം 35 പേർ ക്രൂസഡിദ്വീപിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. പുക തുപ്പിക്കൊണ്ട് ഭൂതംപോലെ നീങ്ങുന്ന തീവണ്ടിയുടെ ചൂളംവിളി, അങ്ങകലെ ചുണ്ണാമ്പുപാറകളുടെ വിള്ളലുകളിലും കല്ലുകളുടെ പോതുകളിലും നിന്നു പുറത്തിറങ്ങി വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജന്തുക്കൾക്ക് മനോവ്യഥ ഉളവാക്കിക്കാണണം, അവ സുരക്ഷിതമാണോ എന്നു ആരായാൻ വെമ്പൽകൊണ്ടു, അരമണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന യാത്രയുടെ പ്രാഥമികഘട്ടം !!! ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാരങ്ങളും മറന്നുള്ള അട്ടഹാസം! മാമലകളും നൃത്തംവെച്ചുകൊണ്ടൊഴുകുന്ന കൊച്ചുകൊച്ചു പൂഞ്ചോലകളും, ആർത്തിരമ്പി ഗർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴുകുന്ന കാട്ടാറും എല്ലാം പിന്നിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഞങ്ങളുടെ യാത്ര തിരക്കുപിടിച്ച ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തെത്തി. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷ, ആളുകൾ, ഭക്ഷണം ആകെക്കൂടി ഒരു പുതുമ. "കോയമ്പത്തൂർ" എന്നാരോ വിളിച്ചുപറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും വെളിയിലേക്ക് തലയിട്ടു. ഉണക്കമീൻ കെട്ടുകെട്ടായി അടുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി കടന്നുപോയപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഒരസ്വസ്ഥത. പെട്ടികളും കെട്ടുകളുമായി ധനുഷ്കോടി എക്സ്പ്രസ്സിൽ ചാടിക്കയറി. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി റിസേർവ് ചെയ്തിരുന്ന കമ്പാർട്ടുമെന്റിൽ കയറിക്കൂടിയതുകൊണ്ട് വേണ്ടത്ര സ്ഥലം ലഭിച്ചു. 9. 30ന് ഞങ്ങളേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തീവണ്ടിയുടെ പ്രയാണം ആരംഭിച്ചു.

ചിന്തയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ ആയിരമായിരം പ്രതീക്ഷകൾ. പച്ചച്ച നെൽപ്പാടങ്ങളും ഉഴുതുമറിക്കുന്ന മലയാളമണ്ണിന്റെ ഗന്ധവും മാറി. ആകപ്പാടെ വരണ്ടു കീറിയ നിരപ്പൊത്ത തരിശുഭൂമികൾ, ഏറിവന്നാൽ കുറെ പനകൾമാത്രം ഞങ്ങളെനോക്കി കുശലം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉറക്കം എല്ലാവരേയും ബാധിക്കുന്നതുവരെ തമാശകളും പാട്ടുമായി സമയം ചിലവഴിച്ചു. എങ്ങോ എത്തിച്ചേരാനുള്ള തീവണ്ടിയുടെ വെമ്പൽകൊണ്ട് തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന ഒരനുഭൂതി തോന്നി. ഇടയ്ക്കിടെ ആളിറങ്ങുന്നതും കയറുന്നതും ഞങ്ങളെ ബാധിച്ചില്ല. ഓരോ സ്റ്റേഷനിലും വണ്ടി നില്ക്കുമ്പോൾ അവ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ എന്തൊക്കെ വിളിച്ചുപറയുന്നതു ഞങ്ങൾക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു. തമിഴുമായി ബന്ധം പുലർത്തേണ്ടിവന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ചിരിയടക്കാതെ ഓർക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ വില്ക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരുടെ തമിഴിലുള്ള സംഭാഷണം ഞങ്ങളെ വളരെയധികം ആകർഷിച്ചു. 'മധുര'—എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രസിദ്ധ

മായ ക്ഷേത്രമാണ് എന്റെ സ്മരണയിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നതു്. മീനാക്ഷിക്ഷേത്രം അങ്ങകലെയായി കാണുവാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിലും ഒന്നും വ്യക്തമായില്ല. അത്രമാത്രം അകൽച്ചയുണ്ടായിരുന്നു. ആ യാത്രയുടെ അന്ത്യം 'പാമ്പൻ' സ്റ്റേഷനിലെത്തിച്ചു. സമയം പതിനൊന്നരയോടടുത്തിട്ടുള്ളു വെങ്കിലും ചൂടിന്റെ ശക്തി വളരെ കൂടുതലായിരുന്നു. അവിടെനിന്നും മോട്ടോർബോട്ടിൽ വേണം ക്രൂസഡെയിൽ ദ്വീപിലേക്ക് പോകുവാൻ. "വിശക്കുന്നു"! "ദാഹമാണ് കൂടുതൽ"! ഓരോരുത്തരും മന്ത്രിച്ചു. ഉപ്പൊന്നു അരുചിയുള്ള വെള്ളം വായിലൊഴിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും മുഖം ചുളുങ്ങി. എന്നാൽ തളർന്ന ശരീരത്തിനു ഉച്ചയ്ക്കുള്ള ഭക്ഷണം പ്രവർത്തനശക്തി നൽകി. എല്ലാവർക്കും എന്തോ ചെയ്തു തീർക്കാനുള്ള ഒരു വെമ്പൽ. മന്നാർ ഉൾക്കടലിലൂടെ അരമണിക്കൂറിലധികം യാത്ര ചെയ്താൽ ഞങ്ങളുടെ പറുദീസായിൽ എത്തിച്ചേരാം.

"ഇതാ കുറെ അസ്ഥിക്കഷണങ്ങളും ഒരു തലയോട്ടിയും"—ഒരാൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഞങ്ങളുടെ വിദഗ്ദ്ധരായ അദ്ധ്യാപകരുടെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾ അവയ്ക്കു് പേരു നല്കി. "ഡ്യൂഗോങ്ങിന്റെ അസ്ഥികളും, തലയോട്ടിയും." ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകരുടെ ചിരകാലാഭിലാഷം അവിടെവെച്ച് സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടു. "സംഭരണം തുടരേണ്ടില്ല. വന്നതിനു മുതലു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു"—അറാൻഡർ തന്റെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തി. പാമ്പനിൽ നിന്നും ബോട്ടിലും, തെളിഞ്ഞുകിടന്ന തീരപ്രദേശങ്ങളുംകൂടി നടന്നും രണ്ടു വിഭാഗമായി ഞങ്ങൾ ക്രൂസഡെയിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ഏകദേശം നാലുമണിയോടുകൂടി ക്രൂസഡെയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഞങ്ങൾ ക്യാമ്പു ചെയ്തിരുന്ന കെട്ടിടത്തിൽനിന്നും അധികം ദൂരെയല്ലാതെയാണ് കടൽ. ക്ഷീണിച്ചുതളർന്ന ശരീരത്തിനു മന്നാർ ഉൾക്കടലിനു മീതെകൂടി ഓടിയണഞ്ഞ കുളിർകാറ്റ് സുഖം നല്കി. അന്നു് ഞങ്ങളുടെ സംഭരണം അവിടെയടുത്തുള്ള ചുണ്ണാമ്പുപാറകളിലായിരുന്നു. ജന്തുക്കൾക്ക് ഒരു അസംതൃപ്തി. അവ ഓടിയൊളിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ തിരക്കും ഓട്ടവും കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം തിരമാലകൾ അങ്ങുമാറിനിന്നു പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നു എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. പക്ഷികൾ ചേക്കേറിയപ്പോൾ സായാഹ്നസൂര്യൻ ഞങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചുപോകാനുള്ള സമയമായി എന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. തിരമാലകൾ തെല്ലു കലിയിറക്കി. പ്രതിഷേധത്തിന്റെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാതെ ഞങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോന്നു. അന്നു കിട്ടിയ ജന്തുക്കൾ കുപ്പികളിലും, തൊട്ടികളിലും നിറച്ചു്. ഭക്ഷണത്തിനുശേഷം വീണ്ടും ഞങ്ങൾ സംഭരണോദ്യുക്തരായി എത്തി. ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകർ ജൈവശാസ്ത്രപരമായ സമഗ്രമായ ഒരറിവുതന്നെ തന്നു. അന്നു രാത്രി തന്നെ അവയോരോന്നും പ്രത്യേകം നിറയ്ക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. നിലാവിന്റെ പ്രസാദം വളരെ കൂടുതലായതുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയിലെ പക്ഷിജാലങ്ങളുടെ കൂടി സംഭാഷണം കേൾക്കാൻ വന്നില്ല. എന്നാലും എട്ടുമണിയോടുകൂടി ഒരു വിഭാഗം ജീവികൾ ദ്വീപിലേക്കും ഒരു വിഭാഗം പുള്ളിപ്പുള്ളി വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കുമായി സംഭരണത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. കഠിനമായ വെയിലിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി തണലിൽ മാറിയ കെട്ടുകെട്ടി സഞ്ചികളും കുപ്പികളുമായി സംഭരണം നടത്തുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് മാറോ ജന്തുവിനെയും പിടിച്ചു കുപ്പികളിലാക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് കണ്ണുമിഴിച്ചു കൊളുംബസിനെക്കാൾ സന്തോഷമാണുളവാകുന്നതു്. കടലാകാശങ്ങളുമായി ഇണയൊക്കെ കണ്ടു തമ്പിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹനിധികളായ ഗുരുനാഥന്മാർ കൂടെക്കൂടെ പലതിരി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു് കാണാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സംഭരണത്തിൽ "ഹോലോത്തൂറിയായും, ബാലനോഗ്ലോസസ്സും, അപ്ളീസിയായും, യൂറിനോയും, ഒക്കെറോണും, ഒക്ടോപ്പസ്സുമായും എന്നുവേണ്ട ജന്തുലോകത്തിൽപ്പെട്ട മിക്ക വ്യക്തികളും സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. അന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾ പാമ്പനിൽ തിരിച്ചെത്തി. പാമ്പനിലുള്ള റസ്റ്റ്ഹൗസിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഏതാണ്ട് അരഫർലോങ്ങ് അകലെയായി രണ്ടരമൈൽ നീളമുള്ള "പാമ്പൻബ്രിഡ്ജ്" സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അന്നരാത്രി നല്ല നിലാവുണ്ടായിരുന്നു. ശാന്തതയിൽ വെളുത്ത മേഘപടലങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ മുട്ടി ഉരുമ്മി വരുന്നതു് നിലാവിൽ കുളിച്ച പാമ്പനിൽ നിന്നുകൊണ്ട് വീക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഒന്നെഴുതാൻ കവി അല്ലാത്തതിൽ കുണ്ഠിതപ്പെട്ടുപോയി.

ഇരുപത്തിയാറാം തീയതി ഞങ്ങൾ "മണ്ഡപം റിസർച്ച്" സ്റ്റേഷനിൽപോയി. ഒരു ഗോളകത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു പൂന്തോപ്പ്. അതിനുള്ളിൽ കാണാൻ ഭംഗിയുള്ള നല്ല നല്ല കെട്ടിടങ്ങൾ. ആ കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ ജന്തുക്കളുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്ന കുറെ ബുദ്ധിജീവികൾ, ഒരു നല്ല മ്യൂസിയം. അങ്ങനെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു കൊച്ചു കുന്ന്. ജന്തുശാസ്ത്രത്തിൽ വിലയേറിയ സംഭാവന നല്കാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന ഒ

"അവനെ ക്രൂശിക്കുക"

തോമസ്സ്, കെ. എം. പി.യു.സി.

"അവനെ ക്രൂശിക്കുക;
അവനെ ക്രൂശിക്കുക."
അവിരാമമായൊരാ-
ക്രോശം ഉയർന്നിതാ.
ജെറുസലേം അങ്കണത്തിൽ,
പാപികളാം മർത്ത്യ-
ലോകം കണ്ടതാകെ-
യത്നങ്ങളെയാ,
അവർക്കന്നാചരിതത്ത
ശാശ്വതമാകുമാ-
നാശയോഗ്യമായ്ത്തള്ളാ-
നധികാരമില്ലത്രേ!
പാപത്തിൻ കറയേലാ-
ത്തെളിയാത്ത ചരിതമാ
പാപ പങ്കങ്ങളാ
പാപമാരോപിക്കുന്നു.
തന്നിലും നിരാശരാ-
നെന്തെന്നും ചെയ്യാമെന്ന
തന്ത്രത്തിലാശ്രയിക്കു-
മധികാരികളവർ,
പീലാത്തോസിനൊഴിയുവാൻ
പഴുതുകാണുന്നില്ല,
പലതും പണിനോക്കി;
ഫലിച്ചീലവയൊന്നും.
അതിനാലവനോതി:
"കുറ്റമില്ലാത്തൊരുവനെ ഞാൻ
ശിക്ഷിച്ചു വിട്ടയയ്ക്കാം,
സമ്മതിക്കുന്നോ, നിങ്ങൾ?"
"അവനെ ക്രൂശിക്കണം-
മവനെ ക്രൂശിക്കണം-
ദൈവമായ്ത്തന്നെത്താനെ
ഘോഷിച്ചുതാനിപ്പാപി.
അവനെ കൊലചെയ്യാൻ,
വിധി നീ എഴുതായ്കിൽ
സീസറിൻ പ്രതിനിധി-
യല്ല നീയോർത്തോളൂ."
അധികാരമോഹിയാ-
മവൻതന്നകമാകെ
വിധിതീർപ്പിനെച്ചൊല്ലി-
പ്പിടയാനാരംഭിച്ചു!

ള്ളതെന്ന് എനിക്ക് സംശയമില്ല. ഏതു വിഭാഗമായാലും ആ കലാപ്രകടനം നിങ്ങളുടെ ശോഭനമായ ജീവിതത്തിനുതകുന്നതായിരിക്കണം. ഏതു കലയും നിങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അതാതിന്റെ നിയമങ്ങൾ വേണ്ടവിധം പാലിച്ചിരിക്കണം. തക്കതായ അഭ്യാസമില്ലാത്ത ഏതൊരു സംരംഭവും അധികകാലം നിലനില്ക്കയില്ല. മാനസികഭാവങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കഥാപാത്രത്തിന്റെ സ്ഥായിക്കനുസരണമായ ധ്വനിക്രമവും, ലയക്രമവും നിങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കണം. നിങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കലാവിരുന്ന് പണ്ഡിതപാമരന്മാരെ ഒരുപോലെ ആകർഷിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായിരിക്കണം. കല ജീവിതത്തിലെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നുള്ളത് നിങ്ങളുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽനിന്നു മായരുത്. നിങ്ങളുടെ കലാപ്രകടനം ഇതര കോളേജുകളിലേയ്ക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകാനിടയാകട്ടെ! ഈ സംരംഭത്തിന് സകല ഭാവുകങ്ങളും സർവ്വലോകനാഥൻ പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ!

എന്നെ ഇവിടെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഈ മഹൽകൃത്യ ചുമതലയും സ്ഥാനവും നൽകിയ ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികളോട് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ലളിതകലാവകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം ഞാൻ ഇതാ ഉൽഘാടനം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ!

ജയ്ഹിന്ദ്

Foot ball Team—Winners of the Ernakulam District.

E.M. Varghese, P.U.C.
Junior Champion

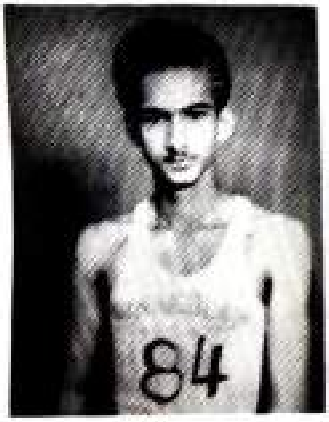

Gregory Tharakan, P.U.C.
New College Record
in 800 M. race.

C. V. Mathew, I M.S.W., College Champion.
New Record in 100, 400 and 400 M. Hurdles.
Represented the University and the State.

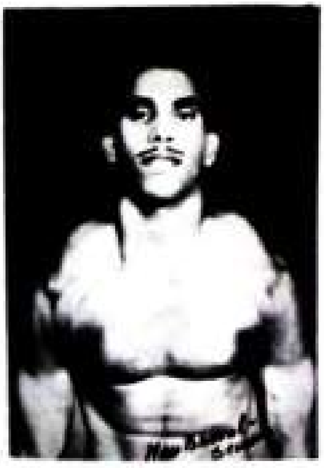

M. K. Dhanathan,
II B. Sc.,
Mr. Thevara 1961—62.

Basket ball Team, Winners, Fr. Bartholomew Memorial
Basket ball tournament.

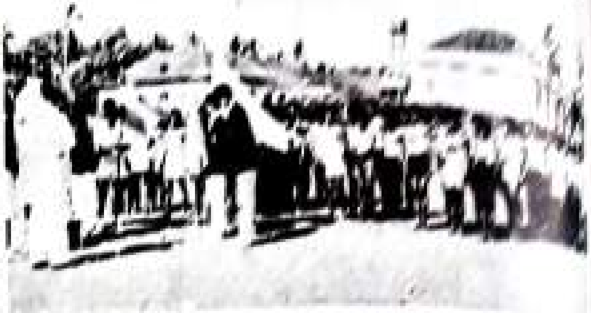

Sports—Competitors taking oath

Athletic Team—Ernakulam Distric Champions

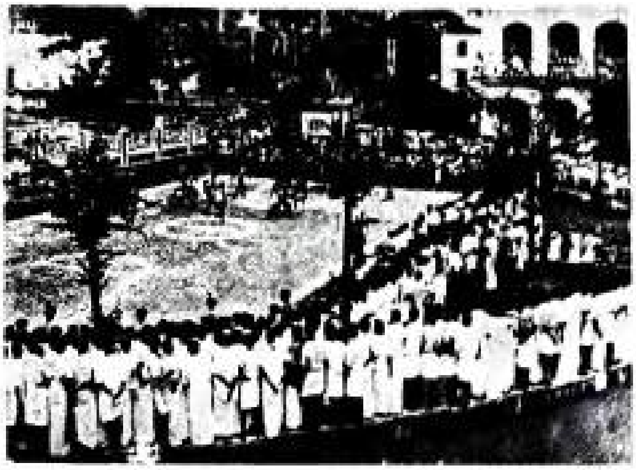

Fr. Bartholomew Memorial Basket ball
Tournament. Finals.
S. H. College VS. S. B. College

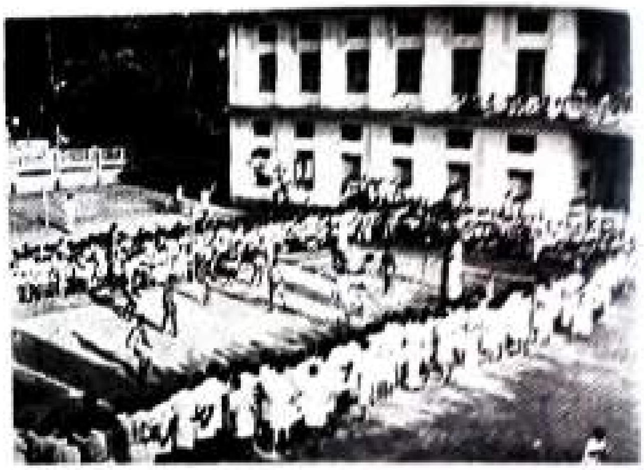

Fr. Bartholomew Memorial Volley ball
Tournament Finals.
S. H. College VS. Mar Ivanios College

Tug of War
Fr. Prior's team Vs Fr. Principal's

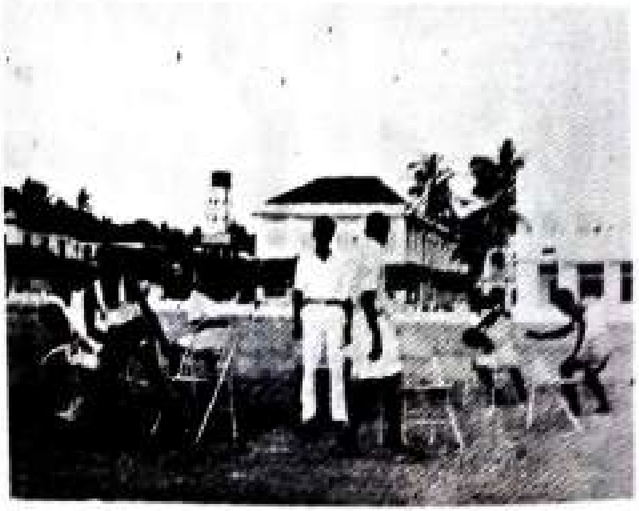

Musical Chair
Ministerial Staff.

പുത്രനാമൊരാൎയ്യം
മൎത്ത്യരോടറിയിപ്പാൻ
പീതസാഹസ്യമോടവൻ
ജനതാ മദ്ധ്യേ ചെന്നു.
'ബറബാസിനെവേണോ?
ക്രിസ്തുവീശോയെവേണോ?
ആരെ ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായ്
വിട്ടയയ്ക്കണം—ചൊൽവിൻ'.
'ബറാബാസിനെ വൃഥാ
വിട്ടയച്ചാലും, താങ്കൾ'.
ഘോരപാതകിക്കായി
മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം ചൊല്ലീ ജനം.
പാപദുഷ്ടപ്രപഞ്ചത്തിൻ
ഉത്തരംഗമാം ലോകേ;
ശോഭന വിശുദ്ധിതൻ
വെളിച്ചം തെളിച്ചോനെ,
സോദരരോടു നീതി
കാട്ടുവാനാജ്ഞാപിച്ച,
വേദസാരമാം മഹാ—
ധീരനെ വിശുദ്ധനെ
കൊലചെയ്യില്ലെന്നാകി—
ലെങ്ങനെ കൂത്താടുമീ—
യുലകിൽ കാപട്യമേ,
നീയിനി ചിരകാലം?
ശാന്തിദൂതനെ ക്രൂശിൽ
തറച്ചു വധിക്കണം;
ഘാതകൻ ബറാബാസെ
വിട്ടയയ്ക്കുയുംവേണം.
എന്തൊരു നീതിയിതു്?
എന്തൊരു വിധിയിതു്?
എന്തിനായല്ലെങ്കിൽ നാ—
മവരെ പഴിക്കുന്നു.
ഉലകിൻ പഴയതാം
ചരിത്രമിതുതാനെ.
മൂഢ,ദുരാചാര
രാക്ഷസിയുടെ നേരെ
ധീരനായ്, വിമൎശന
ശരങ്ങൾ തൊടുത്തതാം
സോക്രട്ടീസിനെപ്പണ്ടേ
ക്രൂശിച്ചതല്ലേ, ലോകം!
നീതിക്കായ് ദാഹിക്കുന്ന
പാപത്തെപ്പഴിക്കുന്ന
നീതിമാന്മാരെ നമ്മൾ
ക്രൂശിക്കയാണിപ്പോഴും.

കുററവും ശിക്ഷയും

"തന്നിൽ താണവരോടും കീഴിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരോടും ചിലർ കാണിക്കുന്ന നിൎദ്ദയത്വം നമ്മെ ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുത്തും. കുററം കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ജാഗ്രതയും, തെററു കുററങ്ങൾക്കെല്ലാം ശിക്ഷ കൊടുക്കാനുള്ള ഉത്സാഹവും കണ്ടാൽ യാതൊരു തെററും ചെയ്യാത്ത മാതൃകാപുരുഷന്മാരാണ് അവരെന്നു തോന്നും. ഭയങ്കരങ്ങളായ കുററങ്ങളെപ്പററിയല്ല ഇവിടെപ്പറയുന്നതു്. നമുക്കെല്ലാവൎക്കും സാധാരണ പററാറുള്ള വീഴ്ചകളെപ്പററിയാണ്. അതു കോപത്തോടെ പറയുന്നതിനുപകരം ദയയോടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ തെററു ചെയ്യുവന്റെ മനസ്സിൽ പശ്ചാത്താപമുണ്ടാകും. ദേഷ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഫലം നേരെ മറിച്ചാണ്. വെറുപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ മാത്രമേ അതു സഹായിക്കുകയുള്ളു.

അറിഞ്ഞിട്ടോ അറിയാതെയോ ഒരാൾ ഒരു തെററു ചെയ്തുവെന്നു വിചാരിക്കുക. അതിനു പകരംവീട്ടുന്നതുവരെ ചിലൎക്കു മനസ്സമാധാനമുണ്ടാകാറില്ല. പകരം വീട്ടിയാൽ മാത്രം പോരാ, ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തതിലധികം അങ്ങോട്ടു ചെയ്യണം. എന്നാലേ അവൎക്കു തൃപ്തി വരികയുള്ളു. 'തിന്മ ചെയ്തവൎക്കു നന്മ ചെയ്യണം' എന്ന ക്രിസ്തുദേവന്റെ ഉപദേശം അപ്രായോഗികമായ ഒരു വെറും പ്രമാണമായിട്ടേ അവർ കരുതുന്നുള്ളു. സ്ഥിരമായ മനശ്ശാന്തിയുണ്ടാക്കാൻ അതിനു സാധിക്കുമെന്ന രഹസ്യം അവൎക്കു ബോധ്യമായിട്ടില്ല.

—കെ. പി. കേശവമേനോൻ.

മതവും രാഷ്ട്രവും

കെ. എം. അബ്രഹാം പി. യു. സി.

മനുഷ്യരാശിയുടെ ബഹിർമുഖമായ ഉന്നമനത്തിന്, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതുവായുള്ള പുരോഗതിക്ക്, മതം വിഘാതമാകുന്നു എന്ന ഒരു ചിന്താഗതി രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങിക്കാണുന്നുണ്ട്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ചില താല്പര്യങ്ങളുടെ സംപൂർത്തിക്കുവേണ്ടിയല്ലേ, പൊതുജനനേതാക്കന്മാർ ഇത്തരം വാദമുഖങ്ങളുമായി നീതന്മാരെ സമീപിക്കുന്നത് എന്നത് ചിന്തനീയമാണ്. പരമാർത്ഥത്തിൽ മതം രാഷ്ട്രപുരോഗതിയുടെ മുമ്പിൽ വിലങ്ങുതടിയായി നിന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നോക്കാം.

മനുഷ്യന് ശരീരം, മനസ്സ്, ആത്മാവ് എന്നീ മൂന്നു ഘടകങ്ങളാണുള്ളത്. മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണസംതൃപ്തിയടയണമെങ്കിൽ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ സുഖങ്ങളുടെ സംതൃപ്തികൊണ്ട് മാത്രം സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിന് ആത്മീയോൽക്കർഷം കൂടി അവശ്യം ആവശ്യമാണ്.

ചരിത്രത്തിന്റെ ആ പഴയ ഏടുകളിൽക്കൂടി ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ മതവും രാഷ്ട്രവും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുള്ള താദാത്മ്യവും അചഞ്ചലവും ആയ ബന്ധത്തിന്റെ ഏകദേശരൂപം നമുക്കൊന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഭൗതികശക്തി ആത്മശക്തിക്കു മുൻപിൽ തല കുനിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ലോകചരിത്രത്തിൽ അപൂർവ്വമല്ല. ബ്രിട്ടീഷ് ചരിത്രം ഇതിനൊരു പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ്. നോർമൻ രാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചക്കാലത്ത് പോപ്പും രാജാവും കൂടി അധികാരത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയ വടംവലി നമുക്കറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഒടുവിൽ ഹെൻട്രി രണ്ടാമൻ തന്റെ അജയ്യവും, അതുല്യവും ആയ ഭൗതികശക്തിയുടെ പരിമിതമായ പരിധി മനസ്സിലാക്കി, പരിപാവനമായ ആത്മീയശക്തിക്കു മുമ്പിൽ, മതാദ്ധ്യക്ഷനായ പോപ്പിന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു.

എന്തിന് നാം അത്ര വളരെ ദൂരം അനാവശ്യമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു, ഭൗതികശക്തി ആത്മശക്തിയുടെ പരിചാരകനായി നടന്നിരുന്നതായിട്ടുള്ളതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ഭാരതചരിത്രം തന്നെ തപ്പി നോക്കിയാൽ കിട്ടുകയില്ലേ? തന്റെ ആജ്ഞാശക്തിക്കു മുൻപിൽ ലോകം വിറകൊള്ളണമെന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതിപരാക്രമിയും ധീരശാലിയുമായിരുന്ന ബിംബിസാരൻ എന്ന ചക്രവർത്തി ബുദ്ധദേവന്റെ ആശ്രമത്തിൽ കടന്നുചെന്നത് ഇടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടും വിറക്കുന്ന കാലുകളോടുംകൂടി ആയിരുന്നു എന്ന് ചരിത്രം ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ആത്മീയ പുരോഗതി മറ്റുള്ളവരുടെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിച്ച എത്രയെത്ര ഋഷിവര്യന്മാരെ ഈ ഭാരതഭൂമി ജനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല?

മതം രാഷ്ട്രപുരോഗതിക്ക് പ്രതിബന്ധമാണോ? ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കാറുള്ള പലരും ഇന്ത്യാവിഭജനത്തേയും അതിന്റെ ആഘാതപ്രത്യാഘാതങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്. പരമാർത്ഥത്തിൽ "വിഭജനം" വരുത്തിവെച്ച ദൂരവ്യാപകഫലങ്ങൾക്ക് മതമാണോ ഉത്തരവാദി? കുലങ്കഷമായ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയക്ക് ഈ പ്രശ്നത്തെ വിധേയമാക്കുന്നതായാൽ ഇത്തരം വാദമുഖങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരം നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. പ്രത്യക്ഷമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽക്കൂടി താന്താങ്ങളുടെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾ നിറവേറുകയില്ലെന്ന് കണ്ട രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ കാര്യസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി മതത്തെ ഒരായുധമാക്കി. അതാണ് ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗത്തും നാം ദർശിച്ചത്.

രാഷ്ട്രചരിത്രത്തിൽ മതം പുരോഗതിയുടെ രക്ഷകം എന്നും പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നതിന് ക്രിസ്തുമതം സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുമതവും അതിന്റെ പുരോഹിതന്മാരും എന്തെല്ലാം തരത്തിലുള്ള ഗുണഗണങ്ങൾ മാനവസമുദായത്തിന് ചെയ്തിട്ടില്ല? നമ്മുടെ ലോകചരിത്രത്തിൽ രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്ക് അപ്പുറം മുതലുള്ള സാംസ്കാരികപുരോഗതിയുടെ സിംഹഭാഗവും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെയും അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അക്ഷീണപരിശ്രമങ്ങളുടെ പരിണതഫലമാണെന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ അതൊരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്.

ചെറുകഥ

വിവാഹസമ്മതം

പി. ജെ. മാത്യു, II ബി. എസ്സ്സി.

ഞാൻ കട്ടിലിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു. ജനലിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു നിന്നു. എന്നിട്ടു ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇപ്പുറം നല്ലവണ്ണം കേൾക്കാം. ജനൽപ്പാളികൾക്കിടയിലൂടെ കാണുകയും ചെയ്യാം. എല്ലാവരുമുണ്ട്. കാപ്പി കഴിഞ്ഞു മുറുക്കുകയാണ്. ഇടയ്ക്കു സംസാരവും. ആ കാര്യംതന്നെയാണ് വിഷയം. ഇടക്കാരൻ തോമാച്ചേട്ടനാണ് മുക്കാൻതളത്തിന്റെ അറ്റത്തിരിക്കുന്നതു്.

"കേട്ടോ മാർക്കോച്ചേട്ടാ! ഞാനാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിൽ പത്തോ ആയിരമോ കൂട്ടിത്തരാൻപോലും സമ്മതമാ."

അപ്പന്റെ മറുപടി കേൾക്കാനൊന്നില്ല. എന്താണെന്നറിയാം. ചെവിയടച്ചു പൊത്തിപ്പിടിച്ചാലോ? വേണ്ട. കേൾക്കണം. കേട്ടു തഴമ്പിക്കണം. അപ്പൻതന്നെയാണ് പറയുന്നതു് എന്നു ബോദ്ധ്യം വരണം.

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല എനിക്കു സമ്മതക്കേടില്ലെന്ന്", പക്ഷേ അവൻ...... !"

അപ്പുറം അപ്പന്റെ ചുമ പൊട്ടി. നിരന്തരമുള്ള അസഹ്യമായ ചുമ. ചുമയ്ക്കുമ്പോൾ പിടലിയിലെ ഞരമ്പുകൾ എഴുന്നു നിൽക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ തുറിച്ചും, കിണററിൽ കല്ലിടുന്നതുപോലെ നെഞ്ചമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുമുള്ള ആ ചുമ. തന്റെ നെഞ്ചമർത്തിപ്പിടിക്കാനാണ് അവന് തോന്നുന്നതു്. ചുമചുമ വേദനിക്കുന്നതു് തന്റെ ഹൃദയമാണ്. അവിടെ നില്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വേഗം തിരിച്ചുനടന്നു കട്ടിലിൽ ചെന്നു വീണു.

"മോനേ, ഞങ്ങളെയോർത്തു വിഷമിക്കേണ്ടാ. ഞങ്ങളെങ്ങനെയെങ്കിലും കഴിഞ്ഞോളാം. പഠിച്ചു് നീ ഒരു മിടുക്കനാക്." അപ്പന്റെ ആശയായിരുന്നു. അവന് മടിയായിരുന്നു, കോളജിൽ പോകാൻ. മടിയായതുകൊണ്ടായിരുന്നോ? അല്ല. പരാധീനതകളെക്കുറിച്ചു നന്നായി ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. വരുമാനമെന്താണെന്നറിയാം. സഹോദരിമാരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു് ചിന്തിക്കണം.

ഭാരതത്തിന്റെ സ്ഥിതിതന്നെ നോക്കാം. ഇവിടെ ക്രിസ്തുമതം വേരൂന്നിയതു വളരെ കുറച്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപാണ്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളോ സ്വാധീനവും. വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ മാത്രം ക്രിസ്തുമതവും അതിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളും ഭാരതത്തിന് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ കൈവരുത്തിയിട്ടില്ല?

കേരളത്തിൽ, കന്യാകുമാരി മുതൽ കാസർകോട്ടുവരെ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളും ഉയർന്നു കാണുന്ന കലാലയങ്ങളും സ്കൂളുകളും ക്രിസ്തുമതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിരന്തര പരിശ്രമഫലമാണെന്ന പരമാർത്ഥം നാം സ്മരിക്കുമ്പോൾ, കേരളത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ ഇന്നത്തെ നിലയിലെത്തിക്കുന്നതിൽ മതത്തിനുള്ള മഹനീയസ്ഥാനം നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇന്ത്യ ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമാണ്. ഇവിടെ നാനാമതസ്ഥർക്കും താന്താങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനും അവരവരുടെ ആശയസംഹിതകൾ പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിൽപ്പെട്ടു രാജ്യം ഇന്നു് ഉഴലുകയാണ്. ഇന്നത്തെ ദുഷിച്ച സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയാണ് ഇതിനു പ്രേരണ നല്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകം. അതിന് ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സമൂലമായ ഒരു പരിവർത്തനം നടത്തണം. അതോടൊപ്പം ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധയെ നാനാവിധത്തിൽ പോഷിപ്പിക്കുകയും വേണം. അങ്ങനെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ മതം രാഷ്ട്രപുരോഗതിക്കു വേണ്ടി നല്ലൊരു പങ്ക് വഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആ പങ്ക് ശരിയായി അനുഷ്ഠിക്കയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തെ തരണം ചെയ്യാൻ ലോകത്തിനു സാധിക്കയുള്ളൂ. അതിന് മനുഷ്യസ്നേഹികളെല്ലാം ഒത്തൊരുമിക്കട്ടെ.

"മാമച്ചാ. നീ ജയിച്ചിട്ട് ഉദ്യോഗം നോക്ക്". എന്നിട്ട് ഞങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കിയാൽ മതി" എന്ന പ്രതീക്ഷകളോടെ സഹോദരിമാർ ആശ്വസിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സഹോദരി എന്ന് സ്വപ്നം കാണാനായിരുന്നിരിക്കണം. ഞങ്ങളുടെ ഭാവിക്ക് ഗുണപ്രദമായിരിക്കും എന്ന് കരുതിയിട്ടുണ്ടാവണം.

അരയേക്കർ സ്ഥലം. ആരോഗ്യം നശിച്ച അപ്പൻ. വിവാഹപ്രായമെത്തിയ മൂന്ന് പെങ്ങന്മാർ. ഇവയാണ് അവന്റെ സ്വന്തമായുള്ള വകകൾ.

അപ്പന്റെ ആഗ്രഹവും പെങ്ങന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷയുംമൂലം അവസാനമുറച്ചു, പഠിക്കാൻതന്നെ. കോളേജിലെ മാദകമായ അന്തരീക്ഷം അവനെ മയക്കി. വീട്ടുകാരെ മറന്നു. കുടുംബസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിച്ചില്ല.

"മോനെ നീയിങ്ങനെ രൂപായിക്കെഴുതിയാ ഞങ്ങളെന്താ ചെയ്യുമെടാ. നിനക്കറിയാമല്ലോ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടൊക്കെ." മണിയോർഡർഫാറത്തിൽ അപ്പനെഴുതുമായിരുന്നു. ഫാറത്തിൽ സാക്ഷിയൊപ്പിടുവിക്കാൻ അദ്ധ്യാപകരെയും മറ്റും സമീപിക്കുന്നത് ആ ഭാഗം കീറിക്കളഞ്ഞിട്ടാണ്; അവർ കണ്ടെങ്കിൽ? എന്തു കുറച്ചിലാണ്. കിഴക്കുള്ള ഒരു വലിയ റബ്ബർത്തോട്ടത്തിന്റെ മാനേജരാണ് അപ്പൻ, എന്നാണ് അവരെയൊക്കെ വിശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മണിയോർഡർ കിട്ടുന്നദിവസം ഒരു "ചെലവ്" ചെയ്യണം എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. "പാർക്കേഴ്സി"യിലോ "മലബാറി"ലോ ആയിരിക്കും പോവുക. കൂടെ സ്വന്തം "കമ്പനി"യിലെ അംഗങ്ങളുണ്ടാവും. പതിവുപാടിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് ഒന്നുകിൽ ഫിലിമിന് പോകും, അല്ലെങ്കിൽ ബീച്ചിൽ; ബ്രൂസ്‌ട്രീറ്റിൽ, മാഫ്‌ഷോറിൽ ഇവിടെയൊക്കെ. വിമൻസ്കോളേജിന്റെ പരിസരത്തെല്ലാം ചിലർ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നുണ്ടാവും.

"ഇന്നുമുതൽ ഞാനും ടാപ്പിംഗിനു പോണു. പനിയായതുകൊണ്ട് ചേച്ചി പണിക്കു പോണില്ല." ഇളയപെങ്ങൾ എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചു.

വരിവരിയായി എൻ. സി. സിക്കാരെപ്പോലെ അറ്റൻഷനായി നില്ക്കുന്ന റബ്ബർമരങ്ങൾ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. ചവട്ടിൽകൂടി വിയർത്തൊലിച്ചു കത്തിയുമായി ഓടിനടക്കുന്ന ടാപ്പിംഗുകാരെയും. അവരിൽ ഒരാളായി അവളും തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പ്രാരബ്ധമെല്ലാം തലയിൽ പേറിയിട്ടുണ്ട്. കൂടെ ഒരു വെള്ളാനയെപ്പോറ്റാനുള്ള ചുമതലയും. പക്ഷെ അതൊന്നും മനസ്സിനെ സ്പർശിച്ചില്ല.

"സാരമില്ല. ഇനി രണ്ടുമാസംകൂടിയേ പരീക്ഷയുള്ളു. അതു കഴിഞ്ഞു വല്ല ജോലിയും കിട്ടും." പക്ഷെ അതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നു. വെറുമൊരു സ്വപ്നം. പല പടിവാതിൽക്കലും മുട്ടി. പലരോടുമിരന്നു. അഭിമാനത്തിന്റെ മാറാപ്പഴിച്ചുവെച്ചിട്ട് യാചിച്ചു. പക്ഷെ നിരാശയായിരുന്നു ഫലം. ഉദ്യോഗം തരാൻ ആർക്കും മനസ്സുണ്ടായില്ല.

തൊഴിൽ വല്ലതും ചെയ്യരുതോ? ഒന്നും വരില്ല. (അപ്പോഴാണ് ഓർത്തത് സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി. കുറെ സയൻസും കുറെ ലിറ്ററേച്ചറും പഠിച്ചാൽ എല്ലാമായി എന്നു ധരിച്ചിരുന്നു.) ഒരു കാര്യംകൂടി. [illegible] മണ്ണിൽ കിളയ്ക്കാൻ പോകുന്നതും റബ്ബർ വെട്ടാൻ പോകുന്നതും അന്തസ്സറ്റ പണികളാണ്. ആളുകൾ അറിഞ്ഞാൽ എന്തു മോശം?

പക്ഷെ, എല്ലുന്തി, കുനിഞ്ഞ് ചുമച്ചുചുമച്ച് നടക്കുന്ന അപ്പനെയും, കീറ്റലിൽ പൊതിഞ്ഞ ആശയോടെ തന്നെ നോക്കുന്ന സഹോദരികളെയും കാണുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സ് നീറുകയായിരുന്നു. അവരുടെ ചോരയും നീരും വറ്റിച്ചത് താനാണെന്നവന് ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അവരുടെ ആശാലതകൾ വാടിക്കരിയുന്നതും മറ്റൊന്നുംകൊണ്ടല്ല. അവന്റെ സ്വാർത്ഥത.

ഉദ്യോഗം കിട്ടിയെങ്കിൽ. എങ്കിൽ ഒന്ന് ആശ്വസിക്കാമായിരുന്നു. കിട്ടാത്തത് സ്വന്തം കുറ്റംകൊണ്ടാണോ? തീർത്തും നിരപരാധിയെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഒന്നാംക്ലാസ്സു കിട്ടുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ജോലി ലഭിച്ചേനെ. അധികം ചിന്തിച്ചില്ല. മൂന്നാംക്ലാസ്സിലാണ് പാസ്സായത്.

വാസ്തവത്തിൽ അവന് ഭയമാണ് സഹോദരികളുടെ മുഖത്തു നോക്കാൻ. അവരുടെ വിളറിയ വദനം കാണുമ്പോൾ ഹൃദയം മരവിച്ചുപോവുകയാണ്.

രാവിലെ വീട്ടിൽനിന്നും ഇറങ്ങും. ഒരുപാത്രം കാപ്പി കുടിച്ചെങ്കിലായി. കുറെ അലഞ്ഞുതിരിയും. പല പടിവാതുക്കലും മുട്ടും. സന്ധ്യയാവുമ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തും; കൂടുതൽ ഭാണ്ഡക്കെട്ടുകളും പേറികൊണ്ട്. നിരാശയുടെ ഭാണ്ഡക്കെട്ടുകൾ! ദിവസംതോറും അതിന്റെ ഭാരം ഏറിവന്നു.

അത്താഴം വിളമ്പിവച്ചിട്ടുണ്ടാവും. യാന്ത്രികമായി ചിലപ്പോൾ കഴിക്കും. ഒന്നും മിണ്ടുകയി

ളു. സഹോദരിമാരാണ് ഇപ്പോഴും തന്നെ പോറ്റുന്നതെന്ന് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ചോറുരുള തൊണ്ടയിൽ തടയും. വേഗം എണീറ്റു കൈ കഴുകും. നിറഞ്ഞ മിഴികളോടെ പെങ്ങന്മാർ നോക്കി നില്ക്കയേ ഉള്ളൂ. മൂകതയാണ്. വാചാലമായ മൂകത!

തന്നെ കുറെ ശകാരിച്ചെങ്കിൽ, രൂക്ഷമായി നിന്ദിച്ചെങ്കിൽ, ആട്ടിപ്പുറത്താക്കിയെങ്കിൽ എന്നൊക്കെ ആഗ്രഹിക്കാറുണ്ട്. എങ്കിൽ അല്പം ആശ്വാസം ലഭിക്കും ഹൃദയത്തിന്. വിങ്ങിപ്പൊട്ടിനില്ക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം. വേവുകയാണ്. ഒരു മഞ്ഞുതുള്ളിപോലും വീഴുകയില്ലേ?

പ്രതിവിധിയുണ്ട്. ആ വിവാഹത്തിന് സമ്മതിച്ചാൽ മതി. കുഴപ്പമെല്ലാം തീരും. സഹോദരിമാരെ രക്ഷിക്കാം. അവരുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമാക്കാം. അപ്പനെയും പോറ്റാം. അവനും ജീവിക്കാം. പക്ഷേ അവനിലെ വ്യക്തിത്വത്തെ നശിപ്പിക്കണമെന്നു മാത്രം. മറ്റൊരു മനുഷ്യനായി തീരണം.

അല്ലെങ്കിൽ ഈ വ്യക്തിത്വം തന്നെയെന്താണ്? വെറും സങ്കല്പം. മറ്റു പലതുംപോലെ. എന്തിനും കഴിവുള്ളവനു വേണമെങ്കിൽ വ്യക്തിത്വം പുലർത്താം. കഴിവില്ലാത്തവന് അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അതൊരു പ്രതിബന്ധമാണ്, ജീവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവന്.

അവന് ഒരു വലിയ കടപ്പാടുണ്ട്. തികച്ചും ബാധ്യസ്ഥനാണ് ചെയ്തുതീർക്കാൻ. സഹോദരിമാരുടെ കണ്ണീർ തുടയ്ക്കണം. അവരുടെ മുഖം തെളിയണം. അതിന് ആ ത്യാഗത്തിനൊരുമ്പെടണം. അതേ പറ്റൂ. അതേ ഒരു പോംവഴിയുള്ളൂ. അതു മാത്രം.

ഇന്നലെയും അപ്പൻ ചോദിച്ചു.

“മോനേ, നിനക്ക് അതിനു സമ്മതമാണോ”?

ഒന്നും പറയാൻ തോന്നിയില്ല. ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞു.

“അല്പംകൂടി ആലോചിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞാൽ പോരേ?”

അവളെ കല്യാണം കഴിച്ചാൽ പതിനായിരം രൂപാ കിട്ടും, സ്ത്രീധനമായി. എസ്തേറ മാനേജരുടെ മകളാണ്. ഭാവിയിൽ പലതുകൊണ്ടും പ്രയോജനപ്രദംതന്നെ. ആ പതിനായിരംരൂപാകൊണ്ട് പെങ്ങന്മാരുടെ വിവാഹം ഭംഗിയായി നടത്താം. അപ്പനെയും സംരക്ഷിക്കാം. പക്ഷേ.....!

അവൾ ഗർഭിണിയാണ്. എസ്തേറ സൂപ്രണ്ടുമായി സ്നേഹത്തിലായിരുന്നു. കാര്യം കുഴപ്പത്തിലായപ്പോൾ അയാൾ സ്ഥലം വിട്ടു.

അപ്പൻ മുറിയിൽ കയറിവന്നു. കൂടെ ഇടക്കാരനുമുണ്ട്

“മോനേ, മാമച്ചാ നീ എന്തു പറയുന്നു? നിനക്കു സമ്മതമാണോ?” ആ കണ്ണുകൾ കൂടുതൽ പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. കണ്ണുകൾ വിടർത്തി ആശയറ്റ മുഖത്തോടെ ഉള്ള ആ ചോദ്യം! ഇടയ്ക്കു ആ ചുമയും. കാതുകളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു. വീർപ്പുമുട്ടിപ്പോവുകയാണ്. “അതെ” എന്നു പറഞ്ഞാൽ എല്ലാം ശരിയായി. താനപ്പോഴും മനുഷ്യനല്ലാതായിത്തീരില്ല എന്നവൻ വിചാരിച്ചു.

“നീ ഓർത്തുനോക്ക്. നിന്റെ മൂന്നു പെങ്ങന്മാർ, നിനക്കുവേണ്ടി പാടുപെട്ട നിന്റെ പെങ്ങന്മാർ. ഒന്നും ചെയ്യുവാൻവയ്യാത്ത നിന്റെ അപ്പൻ. നീ ഒന്നു ചിന്തിച്ചേ”

തന്റെ കടപ്പാടുകളുടെ നേർക്കുള്ള ഒരു ചോദ്യചിഹ്നംപോലെ അപ്പൻ കുനിഞ്ഞുനിന്ന് ചുമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; നെഞ്ചമർത്തിപ്പിടിച്ച്. “അതെ, അപ്പാ എനിക്കു സമ്മതമാണ് അവളെ കല്യാണം കഴിക്കാൻ.” ആവേശത്തോടെ അവൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് കട്ടിലിൽ തളർന്നു വീണു. താൻ പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോന്ന ജീവിതമൂല്യങ്ങളും, തകർന്നു പതിക്കയായിരുന്നു.

അപ്പോഴും നെഞ്ചമർത്തിപ്പിടിച്ച്, കിണററിൽ കല്ലിടുന്നതുപോലെ അപ്പൻ ചുമച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

യാത്രാവിവരണം

ഡാൻസിംഗ് ഗേളിന്റെയും കിസ്സിംഗ് റോക്കിന്റെയും നാട്ടിൽ

പി. എം. എം. റാവുത്തർ III ബി. എസ്‌സി.

കലാലയത്തിന്റെ കനത്ത ഭിത്തികളിൽ ഒതുങ്ങിയിരുന്നു വിഷയങ്ങളുമായി നിരന്തരം സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ കല്ലോലങ്ങളിൽ നീന്തിക്കളിക്കാനുള്ള ഒരുപാധിയാണ് വിനോദയാത്രകൾ. പ്രകൃതിസുന്ദരമായ ബാഹ്യലോകത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവന്റെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ ഇത്തരം യാത്രകൾ സഹായിക്കുന്നു. സൌഭാഗ്യത്തിന്റെ കളിത്തൊട്ടിയിൽ കർത്തൃത്വത്തിന്റെ മാതൃമമത അനന്തതയുടെ അഗാധതയിലേക്ക് വിശേഷമായ നാവികരാൽ നയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അന്നുവരെ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കരങ്ങളിലാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചത്.

അന്നൊരു ബുധനാഴ്ചയായിരുന്നു. 1961 ഒക്ടോബർ 11-ാം തീയതി 25 പേരടങ്ങുന്ന ഞങ്ങളുടെ സംഘം രാത്രി 8 മണിക്ക് പെരുമാതുറ ജംഗ്ഷനിൽക്കൂടി. വിദൂരമായിരുന്നില്ലാത്ത പുത്തൻ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു പിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തുടിപ്പുകളോടെ ഞങ്ങളുടെ പ്രൊഫസർ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ നേർന്ന് ഞങ്ങളെ യാത്രയാക്കി. 'ടെർമിനസ്സ്' റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽനിന്നും രാത്രി 11 മണിക്കുള്ള ട്രെയിൻ ഞങ്ങളെയും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നെടുനീളൻ ചൂളംവിളിയോടുകൂടി മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. ശീതളനിശ്ശബ്ദമായ അന്തരീക്ഷം പൊട്ടിച്ചിരികളുടെയും ആഹ്ലാദാരവങ്ങളുടെയും ഒരു ലോകമായിത്തീർന്നു. ഞങ്ങളെ നയിച്ച അദ്ധ്യാപകർ ക്ലാസ്മുറിയിലെ നിലവിട്ട് സൗഹൃദത്തിന്റെ പൂങ്കാവനത്തിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിവന്നതോടുകൂടി യാത്ര തികച്ചും സജീവമായിത്തീർന്നു. എങ്കിൽക്കൂടി ഞങ്ങളുടെ ഓരോ കാൽവയ്പിലും അവർ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു.

രാത്രിയുടെ ദളങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ചില 'വിരുതന്മാർ' ട്രെയിനിന്റെ ഇടുങ്ങിയ ബെഞ്ചുകളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏറെക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടവിടെ നിന്നായി ചില കൂർക്കംവലികൾ കേട്ടു തുടങ്ങി. 12-ാം തീയതി രാവിലെ ഞങ്ങൾ "കോയമ്പത്തൂരിൽ" എത്തി. ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചശേഷം വീണ്ടും ഞങ്ങൾ 'മേട്ടുപ്പാളയത്തി'നുള്ള ട്രെയിനിൽ യാത്ര തുടർന്നു. തുടർന്നുള്ള യാത്ര ക്ലേശപൂർണ്ണമായിരുന്നു. കടുത്ത വെയിലും വരണ്ട കാറ്റും ഞങ്ങളുടെ ശരീരസ്ഥിതിയെ ഒട്ടാകെ ബാധിച്ചു. പല രീതിയിലുള്ള ആളുകൾ—ഭിന്നരീതിയിലുള്ള ഭാഷകൾ സംസാരിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ രസംതോന്നി. ഞങ്ങളിൽ ചിലർ സരസഭാഷയിൽ അവരുമായി കുറച്ചൊക്കെ സംസാരിക്കാതിരുന്നില്ല. വണ്ടി 12 മണിയോടുകൂടി 'മേട്ടുപ്പാളയ'ത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നീണ്ട യാത്ര എല്ലാവരെയുംതന്നെ ക്ഷീണിതരാക്കിയിരുന്നു. ഊണു കഴിഞ്ഞ് അല്പമൊന്ന് വിശ്രമിച്ചശേഷം 'ഊട്ടി'ക്കുള്ള ട്രെയിനിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. ഇന്ന 'കമ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ' ഞങ്ങളുടെ ബാഹ്യവീക്ഷണത്തിന് ഒട്ടുംതന്നെ പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കിയില്ല. ഉത്കടശിരസ്കരായ കടപ്പനകളും നഗ്നശിരസ്കരായ മുളങ്കാടുകളും ഞങ്ങളെ കൗതുകപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുറച്ചുകൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ വൃക്ഷലതാദികൾ കുറെക്കൂടി ഇടതൂർന്ന് കാണപ്പെട്ടു. പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന കാട്ടാറുകളുടെയും, പേടി തോന്നിക്കുന്ന മലയിടുക്കുകളുടെയും ഇടയിൽക്കൂടി ഞങ്ങളുടെ ട്രെയിൻ ഒരു പെരുമ്പാമ്പിനെപ്പോലെ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഉദ്ദേശം 4 മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ 'കൂനൂരി'ൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഓരോ കപ്പ് കാപ്പി കഴിച്ചശേഷം വീണ്ടും യാത്ര തുടർന്നു. ക

ക്കണ്ണെത്താത്ത ദൂരത്തിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന തേയിലത്തോട്ടങ്ങളും, അവയ്ക്കിടയിലൂടെ വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു പോകുന്ന ഒററയടിപ്പാതകളും നല്ല ഉയരത്തിൽ ഇലിവർണ്ണപത്രമണിഞ്ഞ യൂക്കാലിമരങ്ങളും, 'കന്നൂരി'ൽനിന്നും കയറിയ മലയാളികളായ ചില കൊച്ചുമിടുക്കന്മാരുടെ കസ്രത്തുകളും സമയം തള്ളിനീക്കിയതറിഞ്ഞതില്ല. ഇത്രയുമായപ്പോൾ തണുപ്പ് വർദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പ്രകൃതിയാകുന്ന സുന്ദരി മഞ്ഞിന്റെ മൂടുപടമണിഞ്ഞു. മിക്കവാറും ശരീരങ്ങൾ കമ്പിളികളാൽ പൊതിയപ്പെട്ടു. മരം കോച്ചുന്ന മഞ്ഞിനെപ്പോലും വകവെയ്ക്കാതെ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ചുററുപാടുമുള്ള കാഴ്ചകൾ കാണുവാൻ വ്യഗ്രത കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏകദേശം വൈകുന്നേരം 6 മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ "പുഷ്പങ്ങളുടെ പറുദീസ"യെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഊട്ടിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

മുൻകൂട്ടി സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഹോട്ടലിൽ ഞങ്ങളുടെ ലഗേജുകൾ എല്ലാം വച്ചശേഷം പട്ടണം ചുററി കാണുവാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. ആ ചെറിയ പട്ടണം ശുചിത്വത്തിൽ പിന്നോക്കമായിരുന്നെങ്കിൽകൂടി ഫലവസ്തുക്കളുടെ ഒരു നിറഞ്ഞ കലവറതന്നെയായിരുന്നു. പിറേറ ദിവസം രാവിലെ 8–30 ന് ഞങ്ങൾ "നാഷണൽ ബൊട്ടാണിക്കൽ ഗാർഡൺ" സന്ദർശിച്ചു. അടുക്കിലും ചിട്ടയിലും സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ തോട്ടവും അതിനുള്ളിൽ ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ജോലിക്കാരും ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ വളരെയാകർഷിച്ചു. പുതിയ പുതിയ ചെടികൾ കാണുന്നതിനും, അവയെക്കുറിച്ച് വിശകലനംചെയ്ത് പഠിക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾ അത്യന്തം ഉത്സുകരായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തിരുന്ന 'തങ്കനോട്' ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാട് കുറച്ചൊന്നുമല്ല.

പച്ചനീരാളത്തിൽ മുത്തുമണികൾ പോലെ വിവിധ വർണ്ണത്തിലുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ ചിട്ടയിൽ നട്ടുവളർത്തിയ ആ തോട്ടം ഒരു വ്യത്യസ്ത ലോകമായിത്തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെട്ടത്. സൂര്യകിരണങ്ങളേററ് വിടർന്ന് പരിമളം പരത്തിനിൽക്കുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങൾ, –സദാസമയവും പുഞ്ചിരിതൂകുന്ന 'ഡാൻസിംഗ് ഗേൾ', അംബരചുംബികളായ 'മംഗീസ്–പുല്ലുകൾ', നൂററാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ബുദ്ധന് ബോധോദയമരുളിയ ബോധിവൃക്ഷത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ, വിമാനംപോലിരിക്കുന്ന "കൊളേഷിയാഫെറോക്ക്സുകൾ', മനോഹരമായ 'ഗ്ലാസ്ഹൗസ്' പരസ്പരം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്ന 'കിസ്സിംഗ് റോക്ക്'', എന്നുവേണ്ട പ്രകൃതിയുടെ മനോഹര ചിത്രംതന്നെ ഞങ്ങളവിടെ ദർശിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അദ്ധ്യാപകർ ഇവയുടെ എല്ലാം പ്രത്യേക സ്വഭാവങ്ങളും വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവ എല്ലാംതന്നെ പഴയ 'നളന്ദ'യുടെയും 'തക്ഷശില'യുടെയും പ്രതീകങ്ങളായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ മററു പല പഠനസംഘങ്ങളും വന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടും തികഞ്ഞ ആത്മസംതൃപ്തിയോടുംകൂടിയാണ് ഞങ്ങൾ 'ബൊട്ടാണിക്കൽ ഗാർഡനി'ൽ നിന്നും വിടവാങ്ങിയത്. അതോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ അന്നത്തെ പരിപാടി അവസാനിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷമുള്ള സമയം വിനോദപ്രദമായി ചെലവഴിച്ചു. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ തുറകളിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ ഇതുപോലുള്ള വിനോദയാത്രകൾ സഹായിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

14–ാംതീയതി രാവിലെതന്നെ മുൻകൂട്ടി ഏർപ്പാടുചെയ്തിരുന്ന ബസ്സിൽ ഞങ്ങൾ 'കുന്നൂർ' സിംസ്പാർക്കും, 'പാമോളജിക്കൽ സ്റ്റേഷനും' കാണുവാൻവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടു. ഏകദേശം 10 മണിയോടുകൂടി ഞങ്ങൾ 'സിംസ്'പാർക്കിൽ പ്രവേശിച്ചു. പഠനയാത്രയ്ക്ക് ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിജ്ഞാനസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു സദ്യയാണ് സിംസ്പാർക്ക്. ഞങ്ങൾക്ക് പഠിക്കുവാനുള്ള മിക്കവാറും 'ഫാമിലി'യിൽപ്പെട്ട ചെടികൾ അവിടെ വേണ്ടുവോളമുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം 'പാമോളജിക്കൽ സ്റ്റേഷനാ''യിരുന്നു. സർക്കാർ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ഈ പഴവർഗ്ഗത്തോട്ടത്തിൽ വിവിധ രീതിയിലുള്ള 'സപ്പോട്ടച്ചെടികൾ', 'ആപ്പിൾ വൃക്ഷങ്ങൾ', 'ആപ്രിക്കോട്ട്' മുതലായവ തികഞ്ഞ സംരക്ഷണത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. മലനാടിന് ആണ്ടുതോറും വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഈ തോട്ടത്തെപ്പററി അധികാരികളിൽനിന്നും വളരെയധികം ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

അടുത്ത ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഞങ്ങൾ 'പൈക്കാറ' അണക്കെട്ട് കാണുന്നതിനു പുറപ്പെട്ടു. മററ് അണക്കെട്ടുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ചെറുതാണെങ്കിലും ഇതും കാണേണ്ട ഒരു കാഴ്ചതന്നെയാണ്. ഊട്ടി, കോയമ്പത്തൂർ, കന്നൂർ, കോഴിക്കോട് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കാവശ്യമുള്ള വിദ്യുച്ഛക്തി ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് പ്രസ്തുത

......എങ്കിലും പാടട്ടെ ഞാൻ!

തേവര, ഗിരിജാവല്ലഭൻ III ബി. എ.

ഭാവനാതീതമാമി–
ക്കാണും പ്രപഞ്ചത്തിൻ
മായികവിലാസങ്ങൾ,
ചിന്തകളുണർത്തുന്നു.
ചക്രവാളത്തെപ്പുൽകും
ദീപ്തരേഖകൾതന്നെ–
യലിയിൽ പ്രകാശിച്ചു
വൈദ്യുതി കൊളുത്തുന്നു.
പൂനിലാവൊളികണ്ടു
ചിരിയ്ക്കും കുമുദങ്ങൾ
പ്രേമഗീതങ്ങൾ പാടി
ച്ചാഞ്ചാടും ഭ്രമരങ്ങൾ
അമ്പിളിതന്നോളങ്ങളിൽ
തത്തിയും പൂവിൻമണം
ചാർത്തിയും പ്രശാന്തതി–
ലെത്തിടും മന്ദാനിലൻ
സങ്കല്പ സൗധത്തിൽ നി–
ന്നെത്രയോ വിദൂരത്തിൽ
സന്തതം വിരാജിച്ചു
ചോദ്യങ്ങളുയർത്തുന്നു
ആത്മസംതൃപ്തിക്കാണീ
വിശദചേഷ്ടകളെങ്കി–
ലത്ഭുതം കാണുന്നതു
സന്തപ്ത രംഗങ്ങളും.
മഞ്ജുളാംബരത്തികൾ
കുങ്കുമമണിയിച്ചു
സുന്ദരൻ ദിവാകരൻ
ചണ്ഡനായ് നിമിഷത്തിൽ
തിരമാലകൾ തല്ലി
തീരങ്ങൾ തകർക്കുന്നു
അതിവർഷത്തിൽ മുങ്ങി
പാടങ്ങളുഴലുന്നു
ചൂഷണം തൊഴിലാക്കി
വാഴുന്നു സമ്പൽക്കർഷ
ഭാഷണം പ്രഖ്യാപിയ്ക്കും
മർത്ത്യരിൽ ചിലരെല്ലാം,
എന്തിനു പാടുന്നു ഞാൻ
സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റി
ചിന്തിച്ചുപോയി
നാനാവൈകൃതങ്ങളെക്കാൺകെ.
എങ്കിലും പാടാൻതന്നെ
മുതിരുന്നെന്നാത്മാവു
സന്തുഷ്ടി കലരുന്ന
ഗാനങ്ങൾ നിരന്തരം.
അന്തരംഗത്തിൽ പൊങ്ങു–
മാദർശതരംഗങ്ങൾ
ബന്ധുരപ്രഹർഷങ്ങൾ
ഭൂലോക രഹസ്യങ്ങൾ
തൂലികയ്ക്കുവിഭ്രമം
നല്കി ഞാൻ കുറിക്കട്ടെ–
യീലോകഗതികളി–
ലുൽക്കർഷം വളർത്തുവാൻ.

ആണക്കെട്ടാണ്. അവിടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള കുന്നുകളിൽ കണക്കില്ലാതെ വളർന്നു നില്ക്കുന്ന ഹെലിക്രൈസം ചെടികൾ ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ആറുമാസംവരെ ഇതിന്റെ പുഷ്പങ്ങൾ യാതൊരു കോട്ടവും തട്ടാതെ സൂക്ഷിയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതു് ഒരു പ്രത്യേകതയത്രേ.

ഏതാണ്ടു് ഒരാഴ്ചത്തെ പര്യടനത്തിനുശേഷം ഞങ്ങൾ മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ വേർപാടിൽ ഹൃദയവേദന തോന്നിയ്ക്കുമാറ് പ്രകൃതി മൂകമായി കാണപ്പെട്ടു. ഒരു ചെറിയ കുളിർതെന്നൽ മാത്രമായിരുന്നു അവളുടെ യാത്രോപഹാരം.

കലാലയജീവിതം പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിന് ഇതുപോലുള്ള യാത്രകൾ അത്യാപേക്ഷണീയമാണ്. ബാഹ്യമായ ആനന്ദത്തിനുപരിയായി വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ പലതും സംഭാവനചെയ്യുവാൻ ഇത്തരം യാത്രകൾക്കു കഴിയും. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ഊട്ടിസന്ദർശനം ജീവിതത്തിലെ മറക്കാനാവാത്ത ചില മണിക്കൂറുകളായിരുന്നു.

M. Sc. Students at Porto Novo

In Search of Specimens,
Early in the Morning........

........And at Dusk

With Prof. Seshayya

In front of the new Research Lab

Getting ready for the day's work

At Porto Novo Railway Station

Our Zoologists, on Study Tour

Under the Pamban bridge and before the smiling graves we are begining to dive.

"No no, you use the forceps"

A pilgrimage to Rameswaram

"Farewell to our Paradise" the Krusadi.

"Crack the rock and you see there is the boring form "(Mr. T. C. Mathew begins the demonstration).

"What are the adaptations, you Study thoroughly" Says Mr: Appukuttan.

ജെയിംസ് ജോയ്സ്

ജോർജ്ജ് ഈരത്തിപ്പിള്ളി I ബി. എസ്സ്‌സി.

ഈശ്വരൻ ഇരു കൈയ്യും പൊക്കി അനുഗ്രഹിച്ചു് ഉമ്മകളും കൊടുത്തു് ചിലരെ ഭൂമിയിലേക്കു് അയക്കാറുണ്ടു്. ഇവരാണു് വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരെന്നറിയപ്പെടുന്നതു്. പൗരസ്ത്യ ഭാഷയിലെ കാളിദാസൻ, ഭവഭൂതി, ടാഗോർ തുടങ്ങിയവരും, ആംഗലഭാഷയിലെ വേഡ്സ്‌വർത്തു്, മിൽട്ടൺ, ഷാ, ജെയിംസ് ജോയ്സ് മുതലായവർ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നു. ജെയിംസ് ജോയ്സിൻെറ ജീവിതം ഭയങ്കരമായ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഇത്ര വളരെ യാതനകൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള മററാരു സാഹിത്യകാരനും പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യത്തിൽ കാണുകയില്ല. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ സാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിൽ അക്ഷയശോഭയോടെ ശോഭിച്ച മററാരും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആധുനികകാലത്തെ എല്ലാമററ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽവച്ചു് ഈ ഐറിഷുകാരൻമാത്രമെ വല്ലതും പുതുതായി ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. ആദ്യകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതികളോടു് ഭയങ്കരമായി വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവർകൂടി പിൽക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം അനുഗൃഹീതനായ ഒരു കലാകാരനാണെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ജോയ്സ് 1882–ൽ ഐർലണ്ടിൽ റാത്തുഗർ എന്ന സ്ഥലത്തു ഭൂജാതനായി. ചെറുപ്പകാലമത്രയും ഡബ്ളിൻ നഗരത്തിലാണു കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. തൻെറ ജന്മദേശത്തിൻെറ ഓരോ മുക്കും മൂലയും അദ്ദേഹത്തിനു സുപരിചിതമായിരുന്നു. "ഡബ്ളിനിലെ തെരുവുകളുടെ പേരുകൾ പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങളെക്കാൾ എനിക്കു പ്രിയതരങ്ങളായിരുന്നു" എന്നു് ഒരിടത്തു് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഒരു ഉത്തമ കത്തോലിക്കനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചെറുപ്പം മുതൽക്കുതന്നെ സാഹിത്യത്തിൽ അഭിരുചി ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഗീതവാസന ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതിനെ പോഷിപ്പിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആദ്യകൃതി Dubliners ആണു്. ചെറുകഥ എന്നു പറയുന്നതിനെക്കാൾ ലഘുചിത്രം എന്ന പേരാണു് ഇതിനു് അധികം യോജിക്കുക. ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ പത്രമാസികകളിൽക്കാണുന്ന ചിത്രീകരണത്തോടു് ഇതിനു വളരെ സാമ്യമുണ്ടു്.

ഈ അനുഗൃഹീതകലാകാരൻ വേദനയിലൂടെയാണു് വളർന്നു വന്നതു്. ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ അദ്ദേഹത്തിനു നയനരോഗം പിടിപെട്ടു. കറുത്ത തുണികൊണ്ടു് കണ്ണു് എപ്പോഴും മൂടികെട്ടിയിരിക്കും. കണ്ണു് മൂടിക്കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു നീണ്ട മുഖമാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചിത്രത്തിൽ നാം കാണുക. ആ വളഞ്ഞുമെലിഞ്ഞ ശരീരം വേദനയിൽ വാർത്തെടുത്തിട്ടുള്ളതാണു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതികൾ അയർലണ്ടിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. തൻെറ പ്രിയ നാട്ടിനോടു് യാത്ര പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹം യൂറോപ്പിലേക്കു് പോയി. യൂറോപ്പിലെ രണ്ടു കൊല്ലത്തെ ജീവിതം കൊടും പട്ടിണിയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനുള്ള വകപോലും അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അദ്ധ്യാപകനായി കുറേക്കാലം കഴിച്ചു. എന്നാൽ 1914–ലെ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം അദ്ദേഹത്തെ അവിടെനിന്നും ഓടിച്ചു. അനന്തരം സൂറിച്ചിലേക്കു് പോയി. 1904ൽ ജോയ്സ് ഒരു യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അതിൽ അവർക്കു് ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. വിവാഹാനന്തരം യൂറോപ്പിലെ തുണിത്തരങ്ങളുടെ വ്യാപാര ഏജൻറായി ഉപജീവനം നേടാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ സകല പരിശ്രമങ്ങളും പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. ഇക്കാലത്താണു് അദ്ദേഹം "യുളീസസ്" എഴുതിത്തീർത്തതു്.

ജോയ്സിൻെറ ഭാഷാസ്വാധീനം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണു്. സാധാരണക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൻെറ അടിത്തട്ടുവരെ പറഞ്ഞുചെല്ലുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടതിനു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതികൾ വായിക്കുമ്പോൾ അതിലുള്ള ശൈലിപ്രയോഗം കണ്ടു് നാം മിഴിച്ചു നിന്നുപോകും. പദാനുപദമായല്ല അതിനെ നാം വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്. വ്യാകരണനിബന്ധനകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാഷയെ തീണ്ടിട്ടുപോലുമില്ല. അത്യധികമായ പ്രേമമാ

വിണ്ണിലേക്ക്

കെ. രാംമോഹൻദാസ് I ബി. എസ്സ്സി.

മനുഷ്യമഹത്വത്തിൻ
സ്പന്ദനംപേറിക്കൊണ്ട്,
വിണ്ണിലേക്കുയരുന്ന
കൃത്രിമചന്ദ്രന്മാരെ
ജ്യോതിർഗോളകങ്ങൾതൻ
കവിളിൽമുത്തിക്കൊണ്ടും,
വാർതിങ്കൾകിടാവിന്റെ—
മടിയിൽ തലചായ്ച്ചും
ചിതറിക്കിടക്കുന്ന—
നക്ഷത്രപഥത്തിങ്കൽ,
മാനവചരിത്രത്തിൻ—
കഥനീപാടീടേണം.
പ്രപഞ്ചരഹസ്യത്തിൻ—
ഗോപുരംതുറന്നീടിൽ
ചെന്നണയാംനിനക്കെന്നു
മാലാഖമാർതൻനാട്ടിൽ
അരുണപ്രഭാപൂരം—
വിണ്ണിന്റെമാറിൽച്ചെന്നു,
ഉയർത്തികാട്ടുനിന്റെ
വിജയക്കൊടിക്കൂറ!

ണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു വാക്കുകളോടുള്ളത്. ഓരോ പദവും ഒരു തരത്തിലുള്ള മാന്ത്രികശക്തിയാണ് നമ്മിലുളവാക്കുന്നത്. അതിൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ മറന്നുപോകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു അനേകം ഭാഷകൾ വശമായിരുന്നു. സംസ്കൃതം, പേർഷ്യൻ തുടങ്ങിയ പൗരസ്ത്യഭാഷകളിൽപ്പോലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള നൈപുണ്യം അപാരമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

ജോയ്സിന്റെ ഉത്തമകൃതിയായ യുളീസസ് വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു കലവറയാണെന്നു പറയാം. വിചിത്രമായ ഒരു ഇതിവൃത്തവും പ്രതിപാദനവുമാണ് ഇതിലുള്ളത്. ഈ നോവലിന്റെ രംഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ഡബ്ലിൻനഗരം തന്നെയാണ്. 1904ൽ ഡബ്ലിൻനഗരത്തിനു മീതെ ഉദിച്ചസ്തമിച്ച ഒരു പകലിനെയാണ് കഥാകാരൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഒരു പകലിനെക്കുറിച്ച് ഒരു നോവൽ! വിചിത്രംതന്നെ. ഈ ഒരു ദിവസത്തെ കഥയിൽ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രസംഗ്രഹമാണ് വളരെ തന്മയത്വത്തോടെ അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ സകല ഭാവങ്ങളേയും അതിൽ സ്പർശിക്കുന്നുണ്ട്. മതം, സയൻസ്, കല എന്നുവേണ്ട മനുഷ്യന്റെ ദുഗീയവാസനകളെപ്പോലും ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യനെയാണ് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ഇന്നത്തെ നില വ്യക്തമാക്കുവാൻവേണ്ടി ഏതു സംഗതിയും വിവരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മടിയില്ല. കാമോന്മത്തന്മാരുടെ ചേഷ്ടികളും മറയും മറവും ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. ഈ കാരണത്താലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതി അയർലണ്ടിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടത്. ആദ്യകൃതി എഴുതി പതിനാറുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ കൃതി പുറത്തുവന്നു. ആദ്യത്തേത് ഒരു പകലിന്റെ കഥയാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് ഒരു രാത്രിയുടേതാണ്.

ജോയ്സിന്റെ കൃതികളെല്ലാംതന്നെ കാമത്താൽ നിബിഡങ്ങളാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യജീവിതം തികച്ചും പരിശുദ്ധമായിരുന്നു. മോപ്പസാങ്ങിനെപ്പോലെ 'പെണ്ണുപിടിച്ചു'ജീവിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

അദ്ദേഹം തന്റെ 59–ാമത്തെ വയസ്സിൽ മരിച്ചു. ജോയ്സിന്റെ ഭൗതികശരീരം മാത്രമേ ആ ആറടിമണ്ണിൽ അമർന്നുപോയുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൂതനാശയങ്ങൾ ഇന്നും ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മാതൃരാജ്യത്തുനിന്നും നിഷ്കാസിതനായ ധന്യധന്യനും മാന്യമാന്യനുമായ ഈ കലാകാരന് ഇതിലുപരിയായി ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല.

ചെറുകഥ

ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ തകർച്ച

റാഫി എസ്സ്. എ. I ബി. കോം.

ധക്.................ധക്...........................ധക്
ധൂ..........................

അവസാനത്തെ തീവണ്ടിയും സ്റ്റേഷൻ വിട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും താൻ ആർക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കണം, ഓ...അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ താൻ ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് കാത്തിരുന്നതു്.

വൈകുന്നേരം ലോഡ്ജിൽ വന്നപ്പോൾ വീട്ടിൽനിന്നുള്ള ഒരു ലെറ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നു. മേൽവിലാസം എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾതന്നെ അതു ശാന്തയുടെ എഴുത്താണെന്നു മനസ്സിലായി. അതിൽ നൂറു....നൂറു, ആവശ്യങ്ങളും അതിലുമേറെ പരിഭവങ്ങളും കാണും.

പാവം. നൂറു...നൂറു ...തങ്കകിനാക്കളോടെയായിരിക്കും അവൾ ദാമ്പത്യ മണിയറയിൽ പ്രവേശിച്ചതു്.................... പക്ഷെ അവൾക്കറിയാമോ പാവപ്പെട്ട ഒരു അദ്ധ്യാപകന്റെ കഷ്ടതകൾ ....

അവൾക്കൊരു പുതിയ സാരിവാങ്ങികൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് എത്രയോ നാളായി, പക്ഷെ ഇന്നുവരെ അതു സാധിച്ചിട്ടില്ല. എങ്ങിനെ വാങ്ങിക്കാനാണ്. അതിലുമേറെ ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ധാരളമുള്ളപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും.

നൂറു നൂറു പ്രതീക്ഷകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്ന കൊച്ചുപെങ്ങൾ ...മീന....അവൾക്കും ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകില്ലെ ....ഒരു നല്ലയാളുടെ ഭാര്യയാകാൻ.... ഒരു കുഞ്ഞുമോന്റെ മാതാവാകാൻ.... .... ഉണ്ടാകും...—പക്ഷെ പാവപ്പെട്ട ഈ കൊച്ചാങ്ങള എന്തു ചെയ്യാനാണ്. എല്ലാവർക്കും പണം വേണം....

പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മ.......എന്നും കണ്ണീരൊഴുക്കികൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്...എന്നെങ്കിലും അമ്മക്കൊരു സന്തോഷമുണ്ടാകുമോ... ....എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകാനാണ്, മൂത്തമകൻ എവിടെയാണെന്നോ, എന്തുചെയ്യുകയാണെന്നോ, യാതൊരുവിവരവുമില്ല. പിന്നെ, ...എല്ലാം....എല്ലാം തന്നിൽ അവരോപിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരം മുഴുവനും...

എന്തെന്തു പ്രതീക്ഷകളോടെയായിരിക്കും അവർ തന്നെ കോളേജിൽ അയച്ചതു്. മകന്റെ നല്ല ഭാവി മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ട്, എല്ലാകഷ്ടതകൾക്കും ഒരറുതികിട്ടുവാൻ, എല്ലാം .. എല്ലാം ആ മകനിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ അമ്മ കാത്തിരുന്നു...

തനിക്കെന്നെങ്കിലും, അമ്മയുടെ കണ്ണീരകറ്റാൻ, ഒന്നു സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമോ .....? അമ്മേ പാവപ്പെട്ട ഈ മകനോടു ക്ഷമിക്കില്ലേ?

ഓ... ,അച്ഛനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നാഗ്രഹിച്ചുപോകയാണ്, പക്ഷെ തനിക്കാഭാഗ്യം വിധിച്ചിട്ടില്ല.

അവരുടെ വർത്തമാനം കേട്ടാണ് താൻ ജംഗ്ഷനിൽ എത്തിയെന്നു മനസ്സിലായതു്. ശരിക്കതിരിയാത്ത ഭാഷയിൽ എന്തോപറഞ്ഞു് ചിരിച്ചുല്ലസിച്ചു വരികയാണ്. പകലന്തിയാവോളം വണ്ടിവലിച്ചു കിട്ടിയതിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും രാത്രി കള്ളഷാപ്പിൽകൊടുത്തു് പരിതഃസ്ഥിതികൾ മറന്നു് ചിരിച്ചുരസിക്കയാണവർ. പാവങ്ങൾ സന്തോഷിക്കട്ടെ, കുറച്ചു സമയത്തേക്കെങ്കിലും സന്തോഷിക്കട്ടെ. ഈ ലോകത്തിലെ നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാമകന്നു്, സങ്കല്പസ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിഹരിക്കയാണവർ.

താനും കുടിതുടങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ .... കുറച്ചു സമയത്തേക്കെങ്കിലും ഈ നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നകന്നു് സന്തോഷിക്കാമായിരുന്നു, ആർത്തട്ടഹസിക്കാമായിരുന്നു ...... ഒരുപക്ഷെ അതു് ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പതനവുംകൂടി ആയിരിക്കും.

ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിന്തയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഉമർഖയ്യാമിനെ അതേപടി അനുസരിക്കാമായിരുന്നു. "ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞുപോയി, നാളെ എന്തെന്നറിയില്ല, അതുകൊണ്ട് ഇന്നു സുഖിക്കുക'. പക്ഷെ

പ്രതീക്ഷകളോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബമോ, ഈ ജീവന പ്രശ്നങ്ങളോ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സന്തോഷിക്കാമായിരുന്നു, ആനന്ദസാഗരത്തിൽ മതിയാവോളം നീന്തിത്തുടിക്കാമായിരുന്നു,

വർഷയുടെ മെഡിക്കൽഷോപ്പിന്റെ ബില്ലാണാകാണുന്നത്. ഓ.. ദൈവമേ, തന്റെ പുന്നാരമോൾ രമ്യ പനിയാണ്, അവൾക്ക് മരുന്ന് വാങ്ങിക്കാൻ പണംവേണം, ശോഭയുടെ എഴുത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. "നമ്മുടെ പുന്നാരമോൾ, രമ്യ പനിയാണ്, മരുന്ന് വാങ്ങിക്കണം, എന്റെ കൈയ്യിൽ ഒരുപൈസ പോലുമില്ല അതുകൊണ്ട് പണമയക്കാൻ മറന്നു പോകരുത്. പിന്നെ നമ്മുടെ മോഹൻമോന് സ്കൂളിൽപോകാൻ ഒരു ഷോട്ട്സും, ഷർട്ടും വേണം; അതിനുംകൂടി പണമയക്കണം....മറക്കരുത്"—"എന്റെ കൈയ്യിൽ പണമുണ്ടായിട്ട് അയക്കാതെയിരിക്കുകയാണെന്നാണ് അവളുടെ വിചാരം, അവൾക്കെഴുതിയാൽമതി പണമുണ്ടാക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്നറിയണ്ടല്ലോ. ഓ...അല്ലെങ്കിൽ ശോഭയോട് ദേഷ്യപ്പെട്ടിട്ടെന്തിനാണ്. എന്നോടല്ലാതെ അവൾ ആരോട് ചോദിക്കാനാണ്. അവൾക്ക് എല്ലാം ..എല്ലാം..ഞാനാണ്.

സ്വർണ്ണാഭരണമെന്നു പറയുവാൻ അവൾക്ക് ആകെക്കൂടി ഒരു കെട്ടിയ താലിമാത്രമാണുള്ളത്. കഴിഞ്ഞതവണ അവളുടെ അമ്മകൊടുത്ത ആ ചെറിയമാലകൂടി പണയപ്പെടുത്തി. പാവം അവൾക്കും ആഭരണങ്ങളണിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകില്ലേ......പക്ഷേ, പാവപ്പെട്ട ഈ ഭർത്താവിനെന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. പണമുണ്ടായിട്ട് വാങ്ങാത്തതല്ലല്ലോ; നീ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി ഒരുകൊച്ചു സുന്ദരിയായി നടക്കുന്നതു കാണാൻ നിന്നേക്കാളേറെ എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷേ എല്ലാമെല്ലാം സ്വപ്നങ്ങൾ മാത്രമായി അവശേഷിക്കുകയാണ്.

അച്ഛന്റെ പുന്നാരമോളെ, നിനക്കു മരുന്നു വാങ്ങിക്കാൻ അച്ഛന്റെ കൈയിൽ കാശില്ല. കിട്ടാവുന്നതെല്ലാം അച്ഛൻ വാങ്ങിച്ചുകഴിഞ്ഞു, ഇനിയും അച്ഛന് ആരും പണം തരുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല.........നിനക്കറിയാമോ അച്ഛന്റെ കഷ്ടതകൾ..........അതേപ്പറ്റി നീ എന്തെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?.....അല്ലെങ്കിൽ എന്തറിയാനാണ്, നീ ഇന്നും മൂന്നു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരുകൊച്ചു മാലാഖയാണ്. നിനക്കീ ലോകത്തിലെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പ്രായമായിട്ടില്ല. നിനക്ക് സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടാനും മാത്രമേ അറിയൂ...

ഓ.. ഇനിയുമൊരു പതിനഞ്ചു മിനിട്ടുകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഹോസ്റ്റലിൽ എത്താം. അവിടെത്തിച്ച് ആ മുറിയിൽ ഇരുന്നാൽ വീണ്ടും ആ ജീവന ചിന്തകളിൽ അകപ്പെട്ട് ശ്വാസം മുട്ടിത്തിരിയാം; അടുത്ത മുറിയിൽ താമസിക്കുന്ന ജെയിംസ്. അയാൾക്കീലോകത്തിലെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി അറിയില്ല എന്നു തോന്നുന്നു. എന്നും മുഖത്തിൽ പുഞ്ചിരിയുമായി മൂളിപ്പാട്ടുംപാടി ഉല്ലാസത്തോടെയാണ് ദിവസങ്ങൾ കഴിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽതന്നെ അയാളെന്തിനീ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. ജോലി ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെ ജീവിക്കാൻ സ്വത്തുണ്ട്. മാതാപിതാക്കൾക്ക് ആകെക്കൂടിയുള്ള ഒറ്റ മകനാണയാൾ.

എന്നും വൈകുന്നേരം പാർക്കിൽപോകാൻ അയാൾ മറക്കാറില്ല. അതിനു കാരണമുണ്ട്, അയാൾ ഗ്രേസിയുടെ കാമുകനാണ്. എന്നും അവർ പാർക്കിൽവെച്ചു കണ്ടുമുട്ടും. അവിടെ അവർ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നെല്ലാം അകന്ന് തങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ ലോകത്തിൽ സ്വൈരമായി വിഹരിക്കും.

അയാൾ എന്നും പറയാറുണ്ട് "ഗ്രേസി എന്റെയാണ്, ഞാൻ അവളുടേതും" ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു ശക്തിക്കും അവരെ അകറ്റി നിർത്താൻ സാധ്യമല്ലത്രെ. അവരുടെ പ്രേമം സ്വർഗ്ഗീയമാണുപോലും.

പ്രേമം......സ്ത്രീകൾക്കു് പതിനഞ്ചിനും പതിനെട്ടിനുമിടയ്ക്കുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം വികാരം മാത്രമാണ്. ആ സമയത്തു് അവർക്ക് ആരെയെങ്കിലും പ്രേമിക്കണം, ആരാലെങ്കിലും ആരാധിക്കപ്പെടണം. പക്ഷേ ആ പ്രേമം ഒരിക്കലും വിവാഹത്തിൽ കലാശിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. ആ പ്രായത്തിൽ അവർക്ക് ഒന്നിലും സ്ഥിരതയില്ല. എല്ലാം..........എല്ലാം...........അവർക്ക് ആസ്വാദ്യമായി തോന്നും. പക്ഷേ അവർ സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ എപ്പോഴാണ് കണ്ണീരിന്റെ കയത്തിലേക്ക് ആണ്ടുപോകുന്നതെന്ന് അറിയില്ല.

ഓ.. തന്റെ കൊച്ചുപെങ്ങൾ മീനയ്ക്കും പതിനേഴുവയസ്സു കഴിഞ്ഞു. അവൾക്കും ജെയിംസിനെപ്പോലെ കാമുകന്മാരുണ്ടാവില്ലേ......ഒ പക്ഷേ ഉണ്ടാകാം....കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞതാണ് "മീനയെ നമുക്ക് എവിടെയെങ്കിലും കെട്ടിച്ചയക്കണം ഇനിയും വൈകിക്കരുത്" എന്നൊക്കെ....പക്ഷേ എന്തിനും പണം വേണം..അതില്ലാത്തവൻ എന്തു ചെയ്യും.

COLLEGE PLANNING FORUM

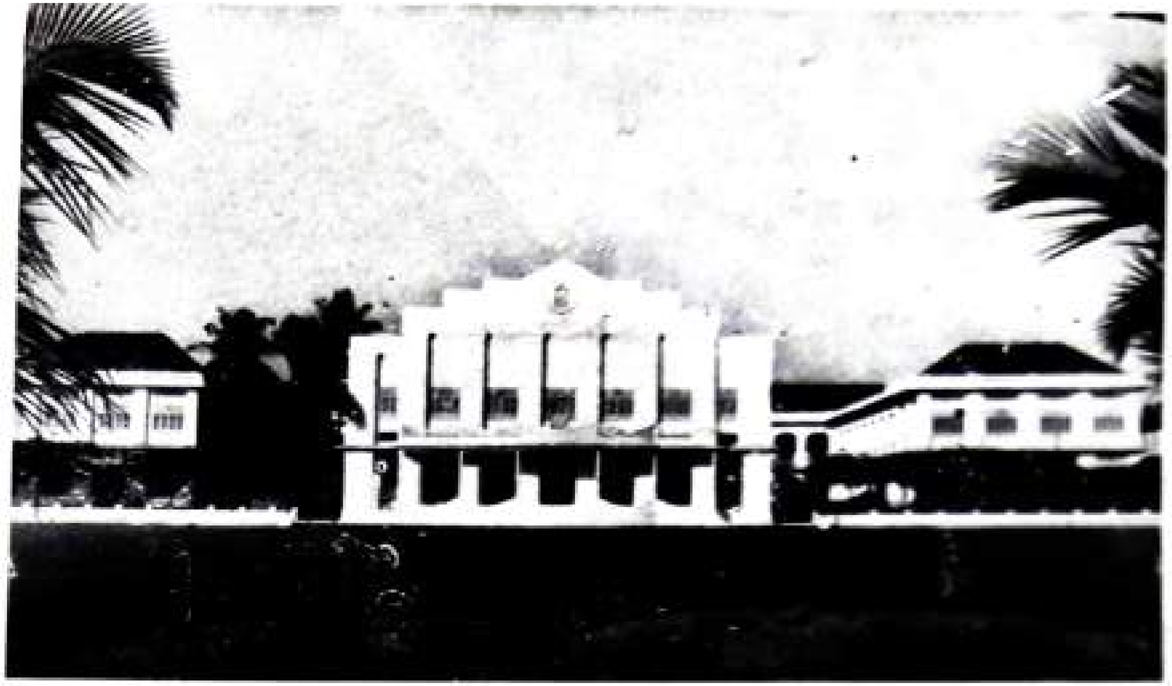

OUR COLLEGE—A VIEW FROM THE BACKWATERS

ഓ..പതിനാറുവയസ്സ്....ആ പ്രായം.. കത്തിക്കാളുവാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു വെടിമരുന്നു ശാലപോലെയാണ്. ഒരു തീപ്പൊരികിട്ടിയാൽ മതി കത്തിക്കാളുവാൻ, പൊട്ടിത്തെറിക്കാൻ.

ഇന്നു ജ്യേഷ്ഠനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ തന്നെ എന്തെങ്കിലും സഹായിക്കാൻ സാധിച്ചേനെ....പക്ഷേ..പാവം S.S.L.C., പാസ്സായിട്ട് മൂന്നു നാലുകൊല്ലം ഒരു ജോലിക്കുവേണ്ടി കയറിയിറങ്ങാത്ത സ്ഥലമില്ല. പക്ഷേ എല്ലായിടത്തും കൈക്കൂലിയും, റെക്കമൻഡേഷനുമാണ് തങ്ങളെപ്പോലെ പാവപ്പെട്ടവർ എന്തു ചെയ്യാനാണ്. അന്ന് ഒരു കുടുംബംമുഴുവനും ചേട്ടന്റെ ജോലിയുംകാത്ത് പ്രതീക്ഷകളോടെ എല്ലാദിവസവും കാത്തിരിക്കും....പക്ഷേ നിരാശയാണു ഫലം.

അന്ന് താൻ സ്കൂളിൽ പോകുന്ന സമയത്ത് ചേട്ടൻകൂടെ വന്നു. തങ്ങൾ എന്തൊക്കെയോ സംസാരിച്ചു. പക്ഷേ ചേട്ടനവസാനം പറഞ്ഞത് താനിന്നും ഓർമ്മിക്കുകയാണ്. "ഇനിയുമൊരു ഉദ്യോഗം കിട്ടിയാലേ ഞാൻ മടങ്ങി വരുകയുള്ളു".

അന്ന് അതു തമാശയായി തള്ളിക്കളഞ്ഞു. പക്ഷേ പിന്നെ ഇതുവരെ ചേട്ടനെപ്പറ്റി യാതൊരറിവും ഇല്ല, എവിടെയാണെന്നുപോലും. ഒരുപക്ഷേ ജോലികിട്ടി സുഖമായി വല്ലയിടത്തും താമസിക്കുന്നില്ലെന്നാരറിഞ്ഞു.

ആരാണാപ്പീടികത്തിണ്ണയിൽ കിടക്കുന്നത്.. ഓ..വല്ല ഭിക്ഷക്കാരുമായിരിക്കും പാവങ്ങൾ.. അവർക്ക് സ്വന്തമായി വീടില്ല. പീടികത്തിണ്ണയും റെയിൽവേസ്റ്റേഷനുമാണവരുടെ വീട്. മാളികമുകളിൽ സുഖമായി കഴിയുന്ന പണച്ചാക്കുകൾ എന്തെങ്കിലും ഇവരെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ....? ഓ..അല്ലെങ്കിൽ അവർ എന്തിനവരെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കണം. ഇതു ലോകസാധാരണം മാത്രമാണ്.

എവിടുന്നാണാകരച്ചിൽ കേൾക്കുന്നത് ആ ഭിക്ഷക്കാരനാണോ....അതെ, അയാൾ കരയുകയാണ്......പാവം അയാൾക്കെന്തുപറ്റി, ആരെയൊ അയാൾ വിളിക്കുന്നുണ്ട്.

അറിയാതെതന്നെ താൻ അയാളുടെ അടുത്തുചെന്നു. ഓ..ദൈവമേ.....അയാൾ ഒരുതുള്ളി വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി കേഴുകയാണ്......അയാളുടെ കീറി മുഷിഞ്ഞുനാറിയ വസ്ത്രത്തിൽ നിന്നാണെന്നുതോന്നുന്നു ആ ദുർഗന്ധം. മുടി നീണ്ടു വളർന്നു കിടക്കുന്നു, മുഖം വടിച്ചിട്ട് കൊല്ലങ്ങൾ ആയിക്കാണുമെന്നു തോന്നുന്നു. പാവം ഒരു വറ്റ ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് ദിവസങ്ങൾതന്നെ ആയിക്കാണും, പട്ടികളിൽനിന്നും എച്ചിലില തട്ടിപ്പറിച്ചെടുക്കാൻതന്നെ അയാൾക്ക് ശക്തിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അയാൾ ലോകത്തിനൊരു അധികപ്പറ്റായിരിക്കും. "വെള്ളം..വെ..ള്ളം" അയാൾ വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി കരയുകയാണ്..ഈ സമയത്ത് വെള്ളം എവിടെ കിട്ടാനാണ്, പൈപ്പ് പൂട്ടിക്കാണും.... ഈ അർദ്ധരാത്രി സമയത്തെങ്ങിനെ ഒരു വീട്ടിൽ കയറി ചെല്ലാനാണ്...ഒരു ഒന്നര ഫർലോങ്ങ് നടന്നാൽ സോഡ കിട്ടിയേക്കും.

വലിഞ്ഞുനടന്നു. കഴിയുന്നതുംവേഗം ഒരു കുപ്പി സോഡായുമായി മടങ്ങിയെത്തി.

ഒ..അയാൾ കരയുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷേ സോഡയിപ്പോൾ കിട്ടുമെന്നു വിചാരിച്ചു സമാധാനിച്ചു കിടക്കുകയായിരിക്കും.

ഓ..അയാൾ ഇത്രവേഗം ഉറങ്ങിപ്പോയോ.. ഒരുപക്ഷേ നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു തളർന്നു പോയിട്ടാകാം. "ഹേ ഭിക്ഷക്കാരാ" അയാൾക്കു ചെവി കേൾക്കില്ലെ. എങ്ങിനെ അയാളെ തൊട്ടുണർത്തും, ആ മുഷിഞ്ഞു നാറിയ വസ്ത്രത്തിൽ തൊടണമെങ്കിൽ....എന്തുമാകട്ടെ അയാളെ വിളിച്ചുണർത്താം.

ഓ.....ദൈവമേ......അയാളുടെ ദേഹം തണുത്തു മരവിച്ചിരിക്കുന്നു....അയാൾ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു............ഈ ലോകത്തോടെല്ലാം അയാൾ യാത്രപറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.... ദൈവമേ...ഒരുതുള്ളി വെള്ളംപോലും കിട്ടാതെ....അവസാനനിമിഷംവരെ ഒരുതുള്ളി വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു....അയാൾ മരിച്ചു.

മണി പതിനൊന്നുകഴിഞ്ഞു. ഇനിയുമിവിടെയിരുന്നാൽ ഒരു പക്ഷേ വല്ലവരുംതന്നെ സംശയിച്ചേക്കും.

ഒരു കണക്കിലാണ് മുറിയിൽഎത്തി ബെഡിൽ കിടന്നത് അയാൾ ആരാണ്.......എവിടുന്നു വന്നു......ആരെയാണ് അയാൾ വിളിച്ചിരുന്നത്....അയാൾക്കും ഒരുപക്ഷേ തന്നെപ്പോലെ കുഞ്ഞുങ്ങളും ഭാര്യയും, അമ്മയുമൊക്കെ ഉണ്ടോ.......................

ഇന്നു നേരം വളരെ വൈകിയെന്നു തോന്നുന്നു. ജെയിംസും, മറ്റുള്ളവരും പോയിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് സമയം കുറെയായി. ഇന്നു ലീവെടുത്താലോ, ആകെ ഒരു സുഖമില്ല.

പ്രഭാത പത്രം വന്നിട്ട് സമയം കുറച്ചായി ഇതുവരെ ഒന്നു നോക്കിയില്ല. ഓ ആദ്യം കണ്ടതുതന്നെ ഒരു മരണവാർത്തയാണ്. "S.S.L.C.,

ഞങ്ങളുടെ ഫ്ളഡ് റിലീഫ്

സി. എൻ. ശ്രീധരൻ, തേവര

ഫ്ളഡ്റിലീഫിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്മിററി ഞങ്ങളുടെ കോളേജിൽ രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥികൾ ആ കമ്മിററിയിൽ അംഗങ്ങളായിച്ചേർന്നു. വേദനയനുഭവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗങ്ങളും സഹിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ സന്നദ്ധരായി. പ്രകൃതിദേവിയുടെ ക്രൂരമായ വിനോദത്തിനു വിധേയരായ മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ സമീപമണഞ്ഞ് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ വെമ്പൽകൊണ്ടു. അങ്ങനെ മൂന്നദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൂടാതെ അറുപതോളം വരുന്ന ഫ്ളഡ്റിലീഫ് കമ്മററി തേവര കോളേജിൽ സംജാതമായി.

ഇടവപ്പാതിയുടെകൂടെ, ഇടതടവില്ലാതെ ഇരമ്പിപ്പായുന്ന കാലവർഷം ധാരാളം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ കേരളത്തിൽ വരുത്തിവെച്ചു. സഹ്യാദ്രിയിൽ നിന്നും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട്, കാടും, മേടും സമതലപ്രദേശങ്ങളും കഴുകി ഒഴുകി അറബ്യൻ സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്ന എല്ലാ നദികളും, അതിവർഷംമൂലം ഭയങ്കര രൂപിണികളായി കവിച്ചു പാഞ്ഞു. അതിന്റെ ഫലമായി ധാരാളം പ്രദേശങ്ങൾ വെള്ളത്തിനടിയിലായി. കൃഷികൾ നശിച്ചു. ധാരാളം ആളുകൾ ഭവനരഹിതരായി. പട്ടിണിയും കഷ്ടപ്പാടും ആ നിർഭാഗ്യവാന്മാരെ വലയംചെയ്തു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ റിലീഫ് കമ്മിററികൾ ഉടലെടുത്തു.

ഞങ്ങളുടെ കമ്മിററി ആദ്യമായി വിവിധ സ്ക്വാഡുകളായി തിരിഞ്ഞ് വീടുകൾതോറും കയറിയിറങ്ങി, സംഭാവനകളും, വസ്ത്രങ്ങളും അശരണരായി കഴിയുന്ന ആ ഹതഭാഗ്യവാന്മാർക്കുവേണ്ടി സംഭരിച്ചു. ഉദാരമതികളായ ഈ നാട്ടുകാർ നമ്മുടെ കോളേജ് നടത്തുന്ന ഈ സംരംഭത്തെ അവരുടെ കഴിവിനൊത്തു സഹായിച്ചു എന്നുള്ളത് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. കൂടാതെ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും തങ്ങളുടേതായ സംഭാവനകളും ഇതിനുവേണ്ടി നൽകി.

ഞങ്ങൾക്ക ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനത്തിനു കിട്ടിയ സ്ഥലം ആലങ്ങാട്, മണ്ണൻതുരുത്ത് എന്നീ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കമ്മിററി രണ്ടു ബാച്ചുകളായിതിരിഞ്ഞ് പ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. 1961 ജൂലൈമാസം 15-ാംനു- ശനിയാഴ്ച ആദ്യത്തെ ബാച്ച് ഇവിടെനിന്നും ആലങ്ങാട്ടേക്കു തിരിച്ചു. ആദ്യത്തെ ബാച്ചിനുണ്ടായിരുന്ന ജോലി മഞ്ഞപ്ര എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നും മുളകൾ വെട്ടി ആലങ്ങാട്ടെത്തിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. യാതൊരു വാഹനസൗകര്യവുമില്ലാത്ത ആ സ്ഥലത്തുനിന്നും, മുളകൾ തലയിൽവച്ചു ചുമന്ന് ആലങ്ങാട്ടെത്തിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. ഉഗ്രമായ മഴയും ആരംഭിച്ചു. പേനപിടിച്ചു തഴമ്പിച്ച കയ്യുകൾ മുളവെട്ടുവാൻ തയ്യാറായി. പേമാരിയുടെ വെല്ലുവിളി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മുളകൾ ചുമന്ന് രണ്ടുമൈൽ നടന്ന് ആലങ്ങാട്ടെത്തിച്ചു. വളരെ വിഷമകരമായ ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തുതീർത്തതു കണ്ടപ്പോൾ നാട്ടുകാർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. തേവര കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രവൃത്തി അവരുടെയിടയിൽ വലിയ മതിപ്പുണ്ടാക്കി. നാട്ടുകാരിൽനിന്നും സഹകരണങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക ലഭിച്ചു. ആദ്യത്തെ ബാച്ച് പണി അവസാനിപ്പിച്ച് അവിടെനിന്നും മടങ്ങി, അവരെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന ജോലി തൃപ്തികരമായി ചെയ്തതിനു ശേഷം.

ക്കാരന്റെ മരണം" ഇതെന്തുപാട്" S.S.L.C., കാർക്ക മരിക്കാൻ പാടില്ലേ? "ഇന്നലെ രാത്രി ബ്രൈറ്റ്ഷോപ്പിന്റെ വാതുക്കൽ "ഓ അന്നു വെള്ളംകിട്ടാതെ മരിച്ചയാൾ, അയാൾ S.S.L.C. ക്കാരനാണോ? "പെരുമല സ്വദേശിയായ" അയാൾ തന്റെ നാട്ടുകാരനാണോ "പി. എസ്സ്". രവീന്ദ്രൻ..എ....ന്നു..പേ......" ഓ ചേട്ടാ......ചേട്ടാ......എന്റെ പൊന്നു ചേട്ടാ......

രണ്ടാമത്തെ ബാച്ച് ജൂലായ് 23-ാംനു ഞായറാഴ്ച, ആലത്തൂരേക്കു തിരിച്ചു. അന്നു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ജോലി കേടുവന്ന വീടുകൾ നന്നാക്കുകയും, നശിച്ചുപോയവ രണ്ടാമതു പണിയുകയും മററുമായിരുന്നു. എല്ലാവരും സമയം പാഴാക്കാതെ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായി. ആലത്തൂർ ജലരക്ഷസ്സിന്റെ ക്രൂരതാണ്ഡവത്തിനു വിധേയമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. ധാരാളം കുടിലുകൾ ഒലിച്ചുപോയിരുന്നു. മനുഷ്യവാസകേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്ന ആ പ്രദേശങ്ങൾ വെറും വെള്ളക്കുഴികളായിത്തീർന്നിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ കഠിനമായ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഫലമായി 18 വീടുകൾ കേടുവന്നതു നന്നാക്കുകയും, അഞ്ചു വീടുകൾ പുതുതായി നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആലത്തൂർ അടുത്തു തന്നെ ഉള്ള ഒരു പ്രദേശമാണ് മണ്ണൂർതുരുത്ത്. പെരിയാറിന്റെ ഉഗ്രമായ കുത്തിച്ചുപാച്ചിൽ കാരണം ധാരാളം വീടുകൾ അവിടെനിന്നും ഒലിച്ചുപോയിരുന്നു. വിശന്നു പൊരിയുന്ന പിഞ്ചോമനകളേയും, രോഗികളായ അമ്മമാരേയും, കൊടുംശീതത്തിൽ വിറച്ചു വിറങ്ങലിച്ച വൃദ്ധന്മാരേയും, വൃദ്ധകളേയും കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മൂകരായി പരസ്പരം നോക്കി.

താൻ ജനിച്ച കുടിലും, താൻ പാടുപെട്ടു സമ്പാദിച്ച വീട്ടുസാമാനങ്ങളും, തന്റെ ഓമനകളായ പശുവും, ആടും, അനന്തമായ ജലപ്പരപ്പിൽ ഒഴുകിപ്പോയതു കണ്ട് താൻ നിസ്സഹായനായി നോക്കിനില്ക്കേണ്ടിവന്നു എന്നു ഒരു നിർഭാഗ്യവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണിൽനിന്നും രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണുനീർ അടർന്നുവീണു. അയാളെപ്പോലെ എത്ര നിർഭാഗ്യവാന്മാർ ആ തുരുത്തിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഞാനപ്പോൾ ഓർത്തുപോയി.

അന്നുച്ചയായപ്പോഴേക്കും നമ്മുടെ പ്രൊവിൻഷ്യാളായ വെരി. റവ: ഫാദർ ഫ്രാൻസിസ് സാലസ് അവിടെ എത്തി ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സന്തുഷ്ടി രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ പ്രിൻസിപ്പാളും, ബർസാറും അവിടെ എത്തി ഞങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരോടുകൂടി ഞങ്ങൾ മണ്ണൂർതുരുത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ നടന്നു കണ്ടു. എങ്ങും കരളലിയിക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ, ഹൃദയഭേദകങ്ങളായ രംഗങ്ങൾ മാത്രം. ഞങ്ങൾ സംഭരിച്ചിരുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ അവിടെ വിതരണം ചെയ്തു. അർദ്ധനഗ്നരായി ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ ഒരു തുണ്ടു വസ്ത്രത്തിനുവേണ്ടി തടിച്ചുകൂടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ സ്ഥിതി ഊഹിക്കുകയായിരിക്കും നല്ലത്. ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന മാലകളും മുണ്ടുകളുമെല്ലാം, കുറഞ്ഞ സമയംകൊണ്ട് വിതരണം ചെയ്തു കൊടുത്തശേഷം ഞങ്ങൾ മടങ്ങി, വേദനയനുഭവിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി.

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു നേതൃത്വവും പ്രചോദനവും തന്നു ഞങ്ങളെ സമർത്ഥമായി നയിച്ച K. A. ബാലകൃഷ്ണൻ M. A. B. L., K. E. ആന്റണി M. A. D.S.S., M. J. ജോൺ M. A. എന്നീ അദ്ധ്യാപകരെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. അവരുടെ ആസൂത്രിതപരിപാടിയുടെ ഫലമാണ് ഞങ്ങളുടെ ഫ്ളഡ് റിലീഫിന്റെ വിജയം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ അതിശയോക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

നിരീശ്വരനേയും ആവശ്യമുണ്ട്

ഒരു ഞായറാഴ്ച ദിവസം നിരീശ്വരനായ ഒരു പട്ടാളക്കാരനെ മേലധികാരി അടുക്കൽ വിളിച്ചു.

മേലധികാരി:— നീ പത്തു കല്പനകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ?
പട്ടാളക്കാരൻ:— ഒരു കല്പനയിലും എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല സാർ.
മേലധികാരി:— ശാബത്ത് ദിവസം ആചരിക്കുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ?
പട്ടാളക്കാരൻ:— ഇല്ല സാർ.
മേലധികാരി:— നിന്നെത്തന്നെയാണ് ഞാനന്വേഷിച്ചതു്. എല്ലാവരും കടമുള്ള ദിവസം ആചരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്നു കൻറീൻ അടിച്ചു കഴുകി വൃത്തിയാക്കാൻ ആളില്ല. നീ തന്നെ ആ ജോലി ചെയ്തുകൊള്ളുക.

* അജപാലരാഗം

ക്രിസ്റ്റഫർ മാർലോവ്

വരികചാരെയെന്നോമനേ,യെന്നോടൊ–
അരികിൽ വാഴുകെൻ പ്രേമനികേതമായ്.

സകല ഭാഗ്യവുമാനന്ദവും നമു–
ക്കവികലം നുകരാമിനി മേല്ക്കുമേൽ.

അണിനിരന്നതു നില്ക്കും മലകളും
കുളിരണിത്താഴ്വരയും വനങ്ങളും

കഠിനപാഷാണ പർവ്വതപംക്തിയും
ഉളിതമനം വിളിക്കുന്ന നമ്മളെ.

അവിടെയക്കൊച്ചുറന്നാം പാറമേ–
ലകമലിഞ്ഞു നാം ചെന്നിരുന്നിടവേ

ഇടയരാടിനെ മേയ്ക്കുന്ന കണ്ടിടാ–
മളിതെളിഞ്ഞൊഴുകീടും പുഴകളും.

അരുവിനീർച്ചാട്ടമൊത്തു രാഗാർദ്രരാം
കുരുവികൾ പാട്ടുപാടുന്ന കേട്ടിടാം.

അവിടെ ഞാൻ നിനക്കായിച്ചമച്ചിടാം
നവസുരഭിലപുഷ്പശയ്യാതലം.

അതുമയാം നിന്റെ മൌലിയിൽ പൂക്കളാ–
ലൊരുകിരീടം ചമച്ചു ഞാൻ ചാർത്തിടാം.

മലയപത്രവും റോസാദളങ്ങളും
സുഖദമായ് തുന്നിനല്കിടാം വസ്ത്രവും.

സകുതുകം നമ്മൾ ലാളിച്ചു പോറ്റുമീ
യജകിശോരങ്ങളിൽനിന്നെടുത്തതാം

പുതിയ കമ്പിളികൊണ്ടു നിനക്കു ഞാ–
നതിമൃദുലമേലങ്കിയും ചാർത്തിടാം,

കനകപാദുകം രമ്യം സുചിത്രിതം
കഴലിണയ്ക്കു തണുപ്പിന്നു നല്കിടാം.

ലതകളും നെൽക്കച്ചികളും ചേർത്തൊരു
രുചിരമാമരക്കെട്ടും ചമച്ചിടാം

അതിലിടയ്ക്കിടെച്ചിപ്പിയും ചാരമ–
ഞ്ഞണിമണിക്കലത്തൊങ്ങലും വച്ചിടാം

ഇവകളിൽമനം സന്തുഷ്ടമെങ്കിലോ
വരികരികിലെൻ പ്രേമമായ് വാഴ്കനീ.

ധവളദന്തപീഠത്തിലാ വെള്ളിതൻ
ഫലകവുമതിൽ കട്ടിമാൻ മാംസവും

വിലമതിക്കാത്ത ദേവതമാരതെ
പലതരം ഭക്ഷ്യമെന്നുമൊരുക്കിടാം.

രമണി, നിന്നുള്ളിലാനന്ദമേകുവാൻ
സുമവസന്തവിഭാതം വിടരവേ

മുദിതരാം നിന്നജപാലബാലക–
രണിനിരന്നു നിന്നാടിടും പാടിടും.

മധുരിമകളിച്ചൊന്നതിലൊക്കെയും
മനമഴിഞ്ഞലയിക്കണമെങ്കിലോ

വരികരികിലെന്നോമനേയെന്നോടൊ–
ത്തമരുകെന്നുമെൻമാനസറാണിയായ്!

---

* "A Passionate Shepherd to His Love"—Translated by Ulakamthara

॥ भारत देश ॥

By. Lakhamshi M. Jain.

विशाल, सुंदर, प्रकृति-प्रदत्त वह भारत,
हैं विदेशी मुग्ध सदा जिस पर आवत।
देश पृथ्वी में ऐसा कहाँ है ?
जो कुदरत की कृपा से सजा है ॥

उत्तर में हिमालय रखवाला,
तीनों ओर जलाशय नीला।
बहती हैं गंगा, यमुना, कृष्णा,
छिपा रहीं जो धरतीकी तृष्णा ॥

शस्य-श्यामल धरती है जहाँ,
हरीयाली घनी सर्वत्र छाई जहाँ।
खेती-प्रधान देश भारत हमारा,
पाया है जिसने वर्षाका सहारा ॥

जन्मे जहाँ थी राम महावीर,
बुद्ध, नानक, शंकराचार्य, कबीर।
हिन्दू, जैन, बौद्ध, इसलाम ईसाई,
इतने-से धर्म कहाँ देते दिखायी ॥

हमें गर्व है ऐसे महान देश पर,
किन्तु नही है उसे गर्व हम पर॥
हमने पूर्वजोंका गर्व है खोया,
बीज कलहोंका उर में है बोया ॥

ऐसे में जन्मे महात्मा गाँधी,
मिटा दी जिन्होंने युगों की आँधी।
ला दी किश्ती आँधी से निकालकर,
रखना है अब हमें उसे संभालकर ॥

भूल जायें बन्धन मजहबके,
तोड दें भेद सारे ऊँच-नीच के।
समझें भारत को एक ऐसा बाग,
जिस में भांत-भांत के पंछी हम आज ॥

ये न कहें केरल-प्रांत है मेरा,
न कहें ये भी कि गुजरात मेरा।
कहें ये हिन्दुस्तान है मेरा,
प्राणों से भी जो है प्यार ॥

सेलीनी-एक झलक।

K. G. Unnikrishnan, B.Sc. I Chemistry.

इस संसार में बहुत अमर कलाकार पैदा हुए हैं। उन्होंने अपनी अपनी कला से मानव जीवन के विविध चित्र भी खींचे हैं। ऐसे अमर बने हुए कलाकारों में एक हैं सेलीनी। उनका जन्म करीब चार सौ वर्ष पहले हुआ। मैकल एनजलो, गलियो, टोमानो आदि महा पुरुषों के समकालीन थे ये कलाकार बनवेनुटो सेलीनी। उन्होंने अपनी आत्मकथा में अपने जीवन की रसावह घटनाओं का वर्णन किया हैं। केवल एक सुनार होते हुए भी वे अपनी कला की ओर आदर और दिलचस्पी रखते थे। उनकी कला की उन्नति का मूलमंत्र भी यही था। बिषप्प, कर्डिनाल, बादशाह, पोप ऐसे बड़े लोगों केलिए अद्भुत तथा सुन्दर कला वस्तुएँ बनाना उनकेलिये प्रियकर काम था।

आत्मकथा में सेलीनी ने अपने वीर पराक्रम और कला प्रवृतियों के विपुल वर्णन किये हैं। इन में आत्मप्रशंसा कुच्छ अंश तक होने पर भी सब से बढ़कर हम उनकी दिलचस्पी देख सकेंगे, जो उन्होंने अपनी कला में रखी था। अपने बारेमें रची हुई एक गीतक में वे इसप्रकार कहते हैं—"वह कलाक्षेत्र में सभी मनुष्य से उन्नत और आदत में एक देवदूत के समान भी हैं।" यह कथन कलानिपुणता की बात में बहुत सत्य है। वे जो काम करते थे वे प्रतीक्षा के ऊपर होते थे।

इस सुप्रसिद्ध इटालियन कलाकार का जन्म फ्लारेन्स में १५००-ई. हुआ। जियोवानी दंपतियों केलिये कोई लड़का न था। जब सेलीनी ने जन्म लिया तब एक सूति कर्मिणी बच्चे को एक कपड़े में बाद पिता के पास आयी और बोली कि इस बार ईश्वर ने एक अप्रतीक्षित पुरस्कार उन्हें दिया है। पर जियोवानी को पहले बात न मालुम हुई और बोले।

"ईश्वर जो देते हैं वह मेरेलिये प्रिय है।" उनका विचारथा कि वह एक लड़की थी। पर जब उन्हें माल्हूम हुआ कि वहएक लड़का है, लड़की नहीं, उनका मन फूला न समाया। तब वे आनंद से चीत्कारने लगे-"यह पुरस्कार ईश्वर ने जी खोलकर इस बार मुझे दिया है।" उन्होंने उस बच्चे का नाम रखा—बनुवेनुटो। इस शब्द का अर्थ है 'स्वागत।'

जियोवानी एक गायक तथा संगीतोपकरणों को बनानेवाले एक कलाकार थे। इसलिये बाप की इच्छा थी कि बेटा एक गायक और शायर बन जाय। पर अपने पन्द्रह वर्ष में सेलीनी एक सुनार के पास जाकर अपनां पेशा सीखने लगें। इस कारण से बेटा और बाप में झगड़ा शुरू हुआ और अंत में सेलीनी रोम चले गये। जब वे पीसा में आ पहुँचे तब वहाँ एक सुनार की दूकान में एक सुन्दर 'कालाशिल्प' देखकर चकित हुए ओर बहुत समय तक उसे देख-देखकर उसका आस्वादन

करते रहे। फिस्टारी नामक उस व्यापारी से सेलीनी की मित्रता हो गयी और फिस्टोरी ने उनसे वहाँ रहने की प्रार्थना की। सेलीनी की कारीगरी ने फिस्टोरी को अपनी ओर आकर्षण किया। वहाँ उन्होंने इतिहास प्रसिद्ध तथा सुन्दर वस्तुओं का निर्माण किया और स्वर्ण तथा चाँदी में कई प्रकार की मनोहर वस्तुएँ बनायी। ऐसे इस कला में उन्नती पाने का शौक उनमें हुआ।

आगे चलकर सेलीनी फलारन्स लौटे और वहाँ अपने पुराने गुरू के साथ सुनारी करने लगे। उस समय उनका यश सब जगह फैला हुआ था। इस पर दूसरे सुनार उनसे ईर्ष्या करते लगे। कभी-कभी सेलीनी को उनसे झगडा करना पडता था। आखिर न्यायाधिपों के हाथों से रक्षा पाने केलिये वेष बदलकर रोम जाना पडा। वहाँ प्रभ्वियों केलिये निहायत सौंदर्य के विविध पात्र उन्होंने बनाये।

इस समय सेलीनी के जिवन में एक भारी परिवर्तन हुआ। एक दिन सेलीनी पोप के वान्द्‌ संघ में भरती हुए। उनके गान से पोप खुश हुए और सेलीनी को सर्वदा अपने वान्द्‌ संघ में काम करने का अनुरोध किया। इसके बारेमें सेलीनी कहते हैं: "मैं ने ध्यान से सोचा कि मुझे यह निमंत्रण स्वीकार करना है या अस्वीकार। यदि मैं ने स्वीकार किया तो मुझे अपनी कुलीन विद्या को छोड देना पडेगा। अगले दिन निद्रा में मैं ने अपने प्रियपिता को स्वप्न में देखा। उन्होंने मुझसे कहा कि गायक बन मेरी आशा को पूरा करो। जब मेरी आँखें खुली मैं दौडा-अनंतता की ओर। इस तरह फिर मैं एक कलाकार बन गया।"

उस समय वहाँ कलाकारों का एक कलब बना था। मैकल एन्जलो, गलियानो, रोमानो, गियान फ्रान्सेस्को आदि दोस्तों के साथ सेलीनी भी तमाशा देखने केलिये जाया करते थे। एक दिन क्लब के प्रसिडन्ट ने कहा:

"कल डिनर को हर एक मैं बर को एक युवति को भी लाना है। नहीं तो उसे जुर्माना देना पडेगा।"

सेलीनी तो युवतियों से दोस्ती नहीं रखते थे। अंत में उन्हें एक तरकीब सूझी। पडोसी के घर में डीगो नामक एक युवक रहता था। वह सेलीनी का एक मित्र था। डीगो एक सुन्दर युवक था। सेलीनी ने सब बातें उन्हें कह सुनायीं। आखिर डीगो ने एक युवति के वस्त्र धारण कर लिये। कानों में चमकीले रत्न लगाये गये। उसने गले में तरह तरह के आभूषण धारण किया। जब डीगो ने आईना के पास अपनी सूरत देखी तब सेलीनी और डीगो अचरज में पडे। डीगो सौवेग में सेलीनी के साथ क्लब चला। क्लब में अन्य युवतियों ने सेलीनी के उपाय का पर्दा तोड किया और वहाँ के लोग सेलीनी के बुद्धि वैभव की तारीफ करने लगे।

सेलीनी कीर्ती की पराकाष्ठा पर पहुँचे। पोप के खजाने से कुच्छ अनमोल रत्न चोरी गये। उस चोरी की अपराध सेलीनी पर लगाया गया। पूलीस ने उन्हें पकड़ा और जेल में उन्हें कई यातना में सहनी पडीं। जेल से मुक्त होने के प्रयत्न में वे ऊपर से गिरे। वे लंगडे हो गये। पूलीस ने फिर उन्हें कैद कर लिया।

सेलीनी जेल से बाहर आये और फिर दूसरों से झगड़ा करने लगे। एक भाग्यहीन व्यक्ति सेलीनी को तलवार से मारा गया। सेलीनी पारीस आये और वहाँ रहने लगे। सेलीनी के जीवन का प्रभापूर्ण काल था यह। उनके 'मास्टरपीस' इस समय बाहर आया। वह 'निमकदानी' नामक एक पात्र था। यह अंडे के आकार का है। स्वर्ण तथा दंत से इसे बनाया गया। भूमिदेवी और वरुणदेव की तस्वीरें इस पर अंकित हैं। भूमि के समुद्र की ओर बहने का प्रतीक था यह। वरुण के दाहीने हाथ में एक शूल और बाँए हाथ में एक छोटी सी नाव। रात और दिन का प्रतिनिधित्व करनेवाले एक पीठ में यह कला वस्तु रखी गयी। राजा सेलीनी की चातुरी पर संतोष हुए। पर उसका पुरस्कार सेलीनी केलिए तुच्छ था। इस कारण से वे फ्लारन्स लौटे और शेष जीवन वहाँ बिताने लगे।

उनका विवाह साठ सालकी उम्र में हुआ। सन १५७१-में यह माननीय कलाकार मर गये। पर आज भी यह संसार 'सेलीनी' शब्द के श्रवण से अपना सिर विनय तथा आदर से झुकाता है।

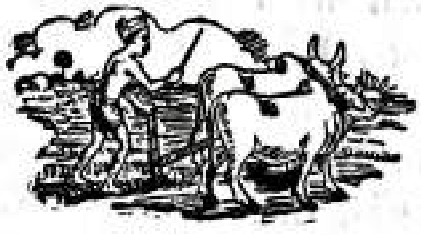

श्रीरामायण कथा सार

M. Balakrishna Mallia (Pri. Uni. No 7)

कूजन्तं रामरामेति मधुरं मधुराक्षरम्।
आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकि-
कोकिलम् ॥

एकदा वाल्मीकिमुनिः मुनिपुंगवं नारदं पप्रच्छ, "अस्मिन् लोके गुणवान् पुरुषः को भवति, वीर्यवान्कः, धर्मज्ञः, सत्यवाक्यः च कः भवति? चारित्रेण युक्तः कः, सर्वभूतेषु हितः कः, विद्वान् कः, जितक्रोधः च को भवति? एतत् श्रोतुं इच्छामि" इति।

प्रहृष्टः नारदः इदं वाक्यं अब्रवीत् इक्ष्वाकुवंशप्रभावो रामो नाम जनैः श्रुतः कश्चित् भूपः अस्ति। महावीर्यः सः अतीव बुद्धिमान्, नीतिमान्, वाग्मी, श्रीमान्, शत्रु-निबर्हणः, धर्मज्ञः, सत्यसंधः, प्रजानां हितेरतः च भवति। सतु यशस्वी ज्ञानसंपन्नः, धर्मस्य परिरक्षिता, स्वजनस्य रक्षिता च भवती। स एव वेदवेदाङ्ग तत्वज्ञ। धनुर्वेदे च निष्ठितः सर्वशास्त्रतत्वज्ञः च भवति। सर्व गुणोपेतः सः समुद्रः इव गाम्भीर्ये, धैर्ये हिमवान्निव च भवति तथा वीर्ये विष्णुना सदृशः, सोमवत् प्रियदर्शनः क्षमया पृथिवीसमः त्यागे धनदेन समः सत्ये अपरः धर्मः इव च भवति।

एवं गुणसंपन्नं सत्यपराक्रमं ज्येष्ठं सुतं रामं महीपतिः दशरथः यौवराज्येन संयोक्तुं ऐच्छत्। तस्य अभिषेकसंभारान् दृष्ट्वा पूर्व दत्तवरा भार्या कैकेयी एनं वरं अयाचत, रामस्य विवासनं भरतस्य अभिषेचनं च। सत्यवचनात् धर्मपाशेन संयतः स राजा दशरथः सुतं रामं निवासयामास। सः वीरः तु पितुः प्रतिज्ञां अनुपालयन् वनं जगाम। व्रजन्तं तं प्रियो भ्राता लक्ष्मणः अनुजगम। रामस्य भार्या नारीणां उत्तमा वधूः सीता अपि शशिनं रोहिणी यथा रामं अनुगतो। पौरैः अनुगतः रामः शृङ्गवेरपुरे गङ्गाकूले सूतं व्यसर्जयत्। निषादाधिपतिं गुहं आसाद्य, तेन सहितः लक्ष्मणेन सीतया च वनेन वनं गत्वा, नदीः तीर्त्वा, चित्रकूटं अनुप्राप्य भरद्वाजस्य शासनात् रम्यं आवसथं कृत्वा, तत्र सुखं न्यवसत्।

चित्रकूटं गते रामे पुत्रशोकातुरः राजा दशरथः रामरामेति विलपन् स्वर्गं जगाम। तस्मिन् गते तु वसिष्ठप्रमुखैः द्विजैः राज्याय नियुज्यमानः भरतः राज्यं न ऐच्छत्। सः वीरः वनं गत्वा सत्यपराक्रमं भ्रातरं रामं राज्यभारं कर्तुं अयाचत। रामोपि पितुः अज्ञां लङ्घयितुं न ऐच्छत्। अतः भरतस्तु रामस्य पादुके राज्याय न्यासं दत्वा पुनः निवर्तयामास। नन्दिग्रामे राज्यं अकरोत् च।

गते भरते तु सत्यसंधो रामः दण्डकान् प्रविवेश। तत्र विराधं राक्षसं हत्वा शरभङ्गं ऋषिं अगस्त्यं च ददर्श। तदनु अगस्त्यवचनात् ऐन्द्रं शरासनं खड्गं तूणी अक्षयसायकौ च जग्राह।

तेन तत्रैव वसता जनस्थाननिवासिनी कामरूपिणी राक्षसी शूर्पणखा विरूपिता।

ततः शूर्पणखावाक्यात् उद्युक्तान् खरादिसर्व राक्षसान् रामः रणे: निजघान। ज्ञातिवधं श्रुत्वा लङ्केशोरावणः मारीचं नाम राक्षसं साहाय्यं वरयामास। तदनु सः राक्षसः मारीचेन सहः रामस्य आश्रमपदं जगाम। तेन मायाविना सुवर्ण मृगस्य रूपं धृत्वा नृपात्मजौ दूरं नीतवन्तौ। तदानीं जटायुषं गृध्रंच हत्वा रावणस्तु रामस्य भार्यां सीतां जहार। गृध्रं निहतं मैथिली हृतां च श्रुत्वा राघवः शोकसंतप्तः विललाप। ततः तेनैव शोकेन जटायुषं गृध्रं दग्ध्वा वने सीतां मार्गमाणः रूपेण विकृतं कबन्धं नाम राक्षसं संददर्श। तं निहत्य सः शबरीं अभ्यगच्छत्। तत्र सः दशरथात्मजः शबर्या सम्यक् पूजितः।

तदनु पम्पातीरे वानरेण हनुमता राम-लक्ष्मणौ संगतौ।

ते सर्वे मिलित्वा वानरराजं सुग्रीवं अनुप्रापुः। रामः सुग्रीवेण सख्यं चकार। रामस्तु स्वशक्तिप्रकटनाय दुन्दुभेः महापर्वत-संनिभं शरीरं उत्स्मयित्वा पादाङ्गुष्ठेन संपूर्ण दशयोजनं चिक्षेप। विभेद च पुनः सप्तसालान् एकैनैव महेषुणा। ततः प्रीतमनाः तेन विश्वस्तः स महाकपिः रामसहितो किष्किन्धां जगाम। तत्र सुग्रीववचनात् एकेनैव शरेण आहवे वालिं निजघान, सुग्रीव एव तद्राज्ये राघवः प्रत्यपादयत्। सुग्रीवस्तु सर्वान् वानरान् समानीय जनकात्मजां दिदृक्षुः दिशः प्रस्थापयामास। ततः गृध्रस्य संपातेः वचनात् हनुमान् शतयोजनविस्तीर्णं लवणार्णवं पुप्लुवे। सः लङ्कां समासाद्य तत्र रावणपालितां अशोकवनिकां गतां सीतां ददर्श। अभिज्ञानं निवेदयित्वा प्रवृत्तिं विनिवेद्य च, वैदेहीं समाश्वास्य च तोरणं मर्दयामास। ततः पुरीं लङ्कां दग्ध्वा रामाय प्रियं आख्यातुं महाकपिः हनुमान् पुनरायातवान्। सः अभिगम्य रामं न्यवेदयत् तत्वतः दृष्टा सीता इति।

ततः रामः सुग्रीवसहितः महोदधेः तीरं गत्वा शरैः समुद्रं क्षोभयामास। समुद्र-वचनात् नलं सेतुं अकारयत्। तेन लङ्कां गत्वा रावणं आहवे हत्वा सीतां अनुप्राप्य परां व्रीडां उपागमत्। जनसंसदि रामः तं परुषं उवाच। अमृष्यमाणा सा सीता अग्निं विवेश। ततः अग्निवचनात् तां विगतकल्मषां ज्ञात्वा रामः अतीव अतुष्यत्। ततः परं राक्षसेन्द्रं विभीषणं लङ्कायां अभिषिच्य सीतया लक्ष्मणेन वानरैः च साकं पुष्पकेण (विमानेन) अयोध्यां प्रस्थितः।

सः भरद्वाजाश्रमं गत्वा भरतस्यान्तिके हनुमन्तं व्यसर्जयत्। पुनः पुष्पकं आरुह्य नन्दिग्रामं ययौ। नन्दिग्रामे जटां हित्वा भ्रातृभिः सहितः रामः स्वराज्यं पुनः आवाप्तवान्।

रामराज्ये लोकः तुष्टः पुष्टः सुधार्मिकः निरामयः अरोगः दुर्भिक्षभयवर्जितः च अभवत्। पुत्रमरणं न केचित् अपश्यत्। नार्यश्च नित्यं अविधवाः पतिव्रताश्च अभवन्। न चापि क्षुद्भयं तत्र, न तस्करभयं तथा। नगराणि राष्ट्राणि धनधान्ययुतानि च बभूवुः।

यावत् स्थास्यन्ति गिरयः सरितश्च महीतले।

तावत् रामायण कथा लोकेषु प्रचरिष्यति॥

॥ इतिशम्॥

SREE
MARUTHI HARDWARE STORES

BROADWAY, ERNAKULAM-1

★

STOCKISTS:

CHARMINAR ASBESTOS CEMENT SHEETS

RAINWATER GOODS

INDIAN AND FOREIGN MARBLES

SANITARY WARES

SANITARY FITT.NGS

STONEWARE PIPES

G. I. PIPES & FITTINGS

A. C. C. SILVICRETE WHITE CEMENT &

NILGRI BRAND PORT-LAND CEMENT

& HARDWARES

★

Telegrams: MARUTHICO *Telephone:* 722

Enquiries & Orders Solicited

VISWABHARATHI TUTORIAL COLLEGE

BANERJI ROAD, ERNAKULAM

WE OFFER EFFICIENT COACHING FOR

B. A., B. Sc., B. Com., PRE-UNIVERSITY, PRE-PROFESSIONAL, S. S. L. C., HINDI VIDWAN, MALAYALAM VIDWAN AND ALL OTHER EXAMINATIONS.

All Parts *All Groups* *All Subjects*

OUR SPECIAL FEATURES

Moderate fees, Individual attention, Special Coaching for the weak, weekly test papers and progress reports. Success guaranteed for all examinations. Separate divisions for lady students. Excellent hostel facilities for gentlemen and lady students.

N. B. Well equiped Laboratory for Science Subjects. Efficient and experienced lecturers on the Staff (lady teachers also).

REGISTER YOUR NAME IN VISWABHARATHI AND TWICE BE SURE OF SUCCESS.

CLASSES COMMENCE IMMEDIATELY AFTER THE RESPECTIVE EXAMINATION RESULTS.

For prospects and application forms apply or step in our office.

P. N. BHASKARAN NAIR
PRINCIPAL

"C" Blues Sports

Broadway, Ernakulam

Visit for

Quality goods in Sports & Toys

A pleasure to play with our tennis stringed bats.

The Cochin all Sports,

BROADWAY, ERNAKULAM.

PHONE NO. 349

Official stockists for:-

SLAZENGERS & DUNLOPS, LONDON

Suppliers to:-

INDIAN NAVY, SCHOOLS, COLLEGES & CLUBS

—VISIT—

NEW COLLEGE BOOK HOUSE

T. D. ROAD & CONVENT ROAD JN.
ERNAKULAM

FOR YOUR REQUIREMENTS IN COLLEGE BOOKS.

PROP: N. V. PRABHU B.Com.

Estd: 1861 Phone: 261

ANTHONY FRANCIS & SON

VESSELS and METAL MERCHANTS

BROADWAY, ERNAKUL M.

അന്തോണി ഫ്രാൻസിസ് & സൺ

ലോ ഹ പാ ത്ര വ്യാ പാ രം

★ ബ്രോഡ്‌വേ, എറണാകുളം ★

THE MOST POPULAR HOUSE FOR ALL SORTS OF

BRASS, STEEL, ALUMINIUM, COPPER & METAL WARE.

ഭ്രാന്ത്, അപസ്മാരം

മുതലായ എല്ലാവിധ മാനസികരോഗങ്ങൾക്കും നവീന രീതിയിൽ ഉള്ള പ്രത്യേക ചികിത്സ

ആയുർവ്വേദിക്ക് മെൻറൽ നർസിംഗ് ഹോം

ജങ്ക്ഷൻ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ റോഡ്, എറണാകുളം. ഫോൺ 711

ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ ചികിത്സകൊണ്ടു് പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിക്കുന്നു. രോഗികൾക്കു് താമസിച്ചു് ചികിത്സിക്കുവാൻ വേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ടു്. പ്രധാന വൈദ്യൻ കെ. പി. ഗോവിന്ദൻ നായർ Specialist for Mental diseases Reg: Medical Practitioner മേൽപറഞ്ഞ നേർസിങ്ങ് ഹോമിൽ എല്ലാ ദിവസവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു് ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുന്നതുമാണു്. എല്ലാ രോഗങ്ങളേയും ആയുർവ്വേദവിധിപ്രകാരം ചികിത്സിക്കുന്നു.

ധാര, പിഴിച്ചിൽ, നവരക്കിഴി മുതലായ കേരളീയ ചികിത്സകൾ പ്രധാന വൈദ്യന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു.

മാനേജർ.

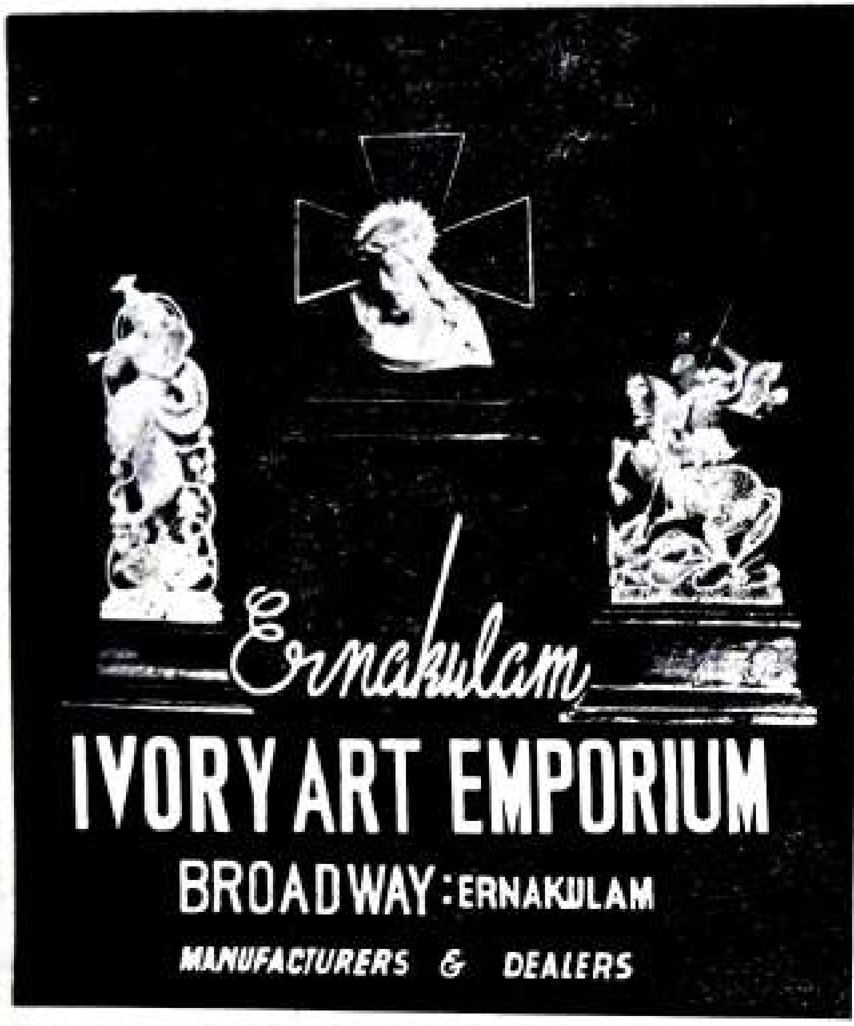

IVORY ART EMPORIUM

Broadway, Ernakulam.

MANUFACTURERS,
EXPORTERS,
WHOLESALE & RETAIL
DEALERS
OF
ALL KINDS OF
ARTICLES IN IVORY,
BUFFALO HORN,
ROSE WOOD,
SANDAL WOOD, ETC.

Managing Proprietor:
K. A. GEORGE

MARINA

Electric Dry Cleaners & Dyers

H.O. PERUMANOOR, ERNAKULAM-5. Br. THOPPUMPADI, COCHIN-5.

★

We have pleasure to introduce ourselves as a leading Electric Dry Cleaners & Dyers.

We undertake all kinds of Cleaning & Dyeing at very moderate rates.

Specialists in Cleaning & Dyeing of Woollen, Silken, Gabadin, Sharkskin, Nylon, Rayon, Dacron, Velvet, etc.

FOR

DECORATIVE HAND MADE ARTICLES
SUITABLE FOR PRESENTATION & DISPLAY

VISIT

ARTS & CRAFTS

M. G. Road, ERNAKULAM.

MANUFACTURERS, EXPORTERS & WHOLESALE DEALERS
OF
HAND MADE ARTICLES
IN
IVORY, ROSE WOOD, SANDAL WOOD, BUFFALO HORN,
BELL METAL, KORA GRASS, SCREW PINE, ETC.

PROPRIETOR: J. PAPALY.

GOSRIS HARDWARES

CLOTH BAZAAR ROAD, ERNAKULAM.

★

THE CHEAPEST HOUSE FOR

HARDWARES & PAINTS

TELEGRAM: GOSRIS
TELEPHONE: 114.

P.B. No. 16

VISIT

PHONE: 508

COCHIN CAFE

PERUMANOOR,
ERNAKULAM.

★

For

VEGETARIAN DISHES, DELICIOUS DRINKS
&
QUALITY SWEETS

Phone: 947

The King Shoe Mart

FLEX FOOT WEAR DEALERS

Broadway, Ernakulam.

★

SHOW ROOM
FLEX FOOT WEAR HOUSE
Broadway, Ernakulam.

BRANCH:
THOPPUMPADI
Cochin — 5

FOR YOUR COMFORTABLE STAY

AT

GLADVINS HOTEL

and

FOR DELICIOUS FOOD AND SNACKS

LIZVINS RESTAURANT

At Thevara Junction, Ernakulam.

"WISDOM"

TUTORIAL COLLEGE

ESTD. 1951.

ERNAKULAM (SOUTH)

GUARANTEED TUTORIAL COLLEGE

T. D. Road, Ernakulam.

We Offer Coaching for:-

1. English for 1st, 2nd, and 3rd year students of B. A. & B. Sc. classes.
2. Mathematics (Main & sub) for 1st, 2nd and 3rd year students of B. Sc. classes
3. Parts I & II of Pre-University.
4. S. S. L. C.

PRINCIPAL.

Phone No. 819.

THE ROYAL STUDIO, ERNAKULAM.

റോയൽ സ്റ്റുഡിയോ

ഷൺമുഖം റോഡ് — എറണാകുളം.

കൊച്ചി ഡർബാർ ആർട്ടിസ്റ്റ് ഫോട്ടോഗ്രാഫർ

പി. ജെ. ചെറിയാൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ

ജോസഫ് ചെറിയാൻ,

മാനേജിംഗ് പ്രൊപ്രൈറ്റർ.

Phone No. 190.

BHARAT CAFE

(AN IDEAL BOARD AND LODGING HOUSE)

MARKET ROAD,

Ernakulam.

Branch:

BHARAT COFFEE HOUSE

RROADWAY – ERNAKULAM.

NEW BHARATH STUDIO

VALANJAMBALAM — ERNAKULAM.

Bharat Studio

ERNAKULAM.

Phone No. 374.

THE KERALA TUTORIAL COLLEGE

MARKET ROAD :: ERNAKULAM

★

Pre-University, B. A., B. Sc. & B. Com.

★

THE ABLEST PROFESSORS ARE GATHERED HERE UNDER ONE ROOF AND THIS IS ALWAYS TOLD IN OUR RESULTS.

T. K. NARAYANAN M.A.
PRINCIPAL

COCHIN BAKERY

ERNAKULAM

PHONE: 379

'COCHIN STATIONERIES'

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

BROADWAY, ERNAKULAM.

Proprietor: V. C. CHAKUNNY

Est: 1932 Phone: 632

എല്ലാവിധ

സംഗീത ഉപകരണങ്ങളും

മെയ്ക്കപ്പ സാമാനങ്ങളും

വിററവരുന്നു

Tel: "BAVYRADIO" Phone: 944

E. V. RADIO ELECTRICALS,

BANERJI ROAD, ERNAKULAM.

Authorised dealers for:

- ★ BEETHOVEN, PYE, AMZEL, EPI, RADIOS
- ★ AHUJA and EPI AMPLIFIERS
- ★ CROMPTON, SIEMENS, ORIENT, USHA FANS
- ★ S. GRANLAY CABLES, Etc., Etc.,

RADIO KITS OUR SPECIALITY.

GERVAS JOHN & CO.
TRI-COLOUR HALFTONE & LINE BLOCKS MAKERS
ERNAKULAM.

VISIT : FOR ALL AYURVEDIC MEDICINS & TREATMENTS

MATTAMMAL AYURVEDA PHARMACY

THEVARA, ERNAKULAM-3

Physicians : M. A. Kumaran Vaidyan & M. A. Kamalakshan Vaidyan
Ayurvedabhooshanam

USE

SARIBA SOAP

***Prepared at* JANATHA LABORATORIES, Thevara, Ernakulam-3**

A curative to all skin ailments having miraculous tonic effect on complexion also.

PLEASE STEP IN

MATTAMMAL TEXTILES

THEVARA, ERNAKULAM-3

for **Piece-goods and Wedding Materials**

സ്വാമി രാമാനന്ദദാസ് സിദ്ധവൈദ്യാശ്രമം

ബാനർജി റോഡ്, എറണാകുളം. ഫോൺ നമ്പർ 941

FOR EVERYTHING IN

PAPER & BOARDS

ENQUIRE AT:-

R. RAMALINGAIER

BROADWAY, ERNAKULAM.

Telegrams: CADALAS — *Telephone:* 111 & 111 A — ***Post Box No.*** 25

Sub Distributor for- ALL THE PRODUCTS OF THE SIRPUR PAPER MILLS LTD.

(for Trichur—Kottayam—Alleppey Districts)

Indenting Agent for booking all kinds of foreign paper & Boards including Newsprint

IN SERVICE THROUGH SCIENCE WE PROGRE

FOR LABORATORY REQUISITES

OF EVERY DESCRIPTION

Please Contact

MESSRS. FREE INDIA SCIENTIFIC CO.,

74 - A KOTHAVALCHAVADI STREET,

SAIDAPET, MADRAS-15

DIRECT IMPORTERS & STOCKISTS OF P. T. I., CAMBRIDGE, PYE & GAMBRELL INSTRUMENTS, PYREX & GERMAN GLASSWARE, SILLAX PORCELAINWARE, GERMAN FILTER PAPERS etc.etc.etc.

ALWAYS INSIST ON

LABORATORY AND FINE CHEMICALS
ANALYTICAL AND LABORATORY REAGENTS
AMINO-ACIDS, STAINS, DRUGS, VITAMINS, etc.

Manufactured by E. Merck and other renowned producers.

DIRECTLY IMPORTED BY

S. MATHURDAS & Co.

POST BOX NO. 2113,

PRINCESS STREET, BOMBAY-2

GRAM : SMATHURCO　　*PHONE :* 30273

VISIT : FOR
MA
Physi
UNILAB
E

Best Compliments from:-

QUE TRADING CORPORATION

Phone: 30011

221 Sherif Devji Street, **BOMBAY-3**

Direct Importers & Dealers in:—

LABORATORY GLASSWARE — PORCELAINWARE — SILICAWARE
NICKELWARE — PLATINUMWARE — THERMOMETERS
HYDROMETERS — BALANCES — WEIGHTS
&

Authorised Distributors of:

PYREX GLASSWARES —
WHATMAN FILTER PAPERS & ALLIED PRODUCTS
&

Manufacturers Representatives of QUICO Brand

AIR OVENS — INCUBATORS — WATER BATHS — SHAKING MACHINE
SUCTION & VACUUM PUMPS — WATER STILLS
STIRRERS — HOT PLATES & Etc. Etc. Etc.

Choice of Champions

IN

SPORTS GOODS

INEVITABLY FALLS ON OUR HIGH CLASS PRODUCTS

OUTSTANDING FOR
QUALITY, SERVICE & DEPENDABILITY

UBEROI LIMITED

(FOUNDERS OF SPORTS GOODS IN INDIA)

BRANCH :

8/23, AVANASHI ROAD, COIMBATORE

CHANDRIKA
AYURVEDIC SOAP
USE ALWAYS
CHANDRIKA
AYURVEDIC Toilet SOAP
TO PREVENT SKIN
DISEASE & KEEP SKIN
SMOOTH & LOVELY
S.V. PRODUCTS, IRINJALAKUDA (KERALA)

VISIT : FOR ...20

POST BOX 150

...R ALL BOOKS & MAGAZINES

...AI & COMPANY

BROADWAY :: ERNAKULAM

KERALA'S BEST BOOK SHOP

PHONE: 1167

Udaya Silk House

Perumanoor, Ernakulam-5

KATTOOKAREN BOOK STALL

BROADWAY, ERNAKULAM

PHONE: 625

THE OLDEST & MOST RELIABLE BOOK DEALERS IN KERALA.

Latest arrivals always in stock

Attractive terms for Libraries & Institutions.